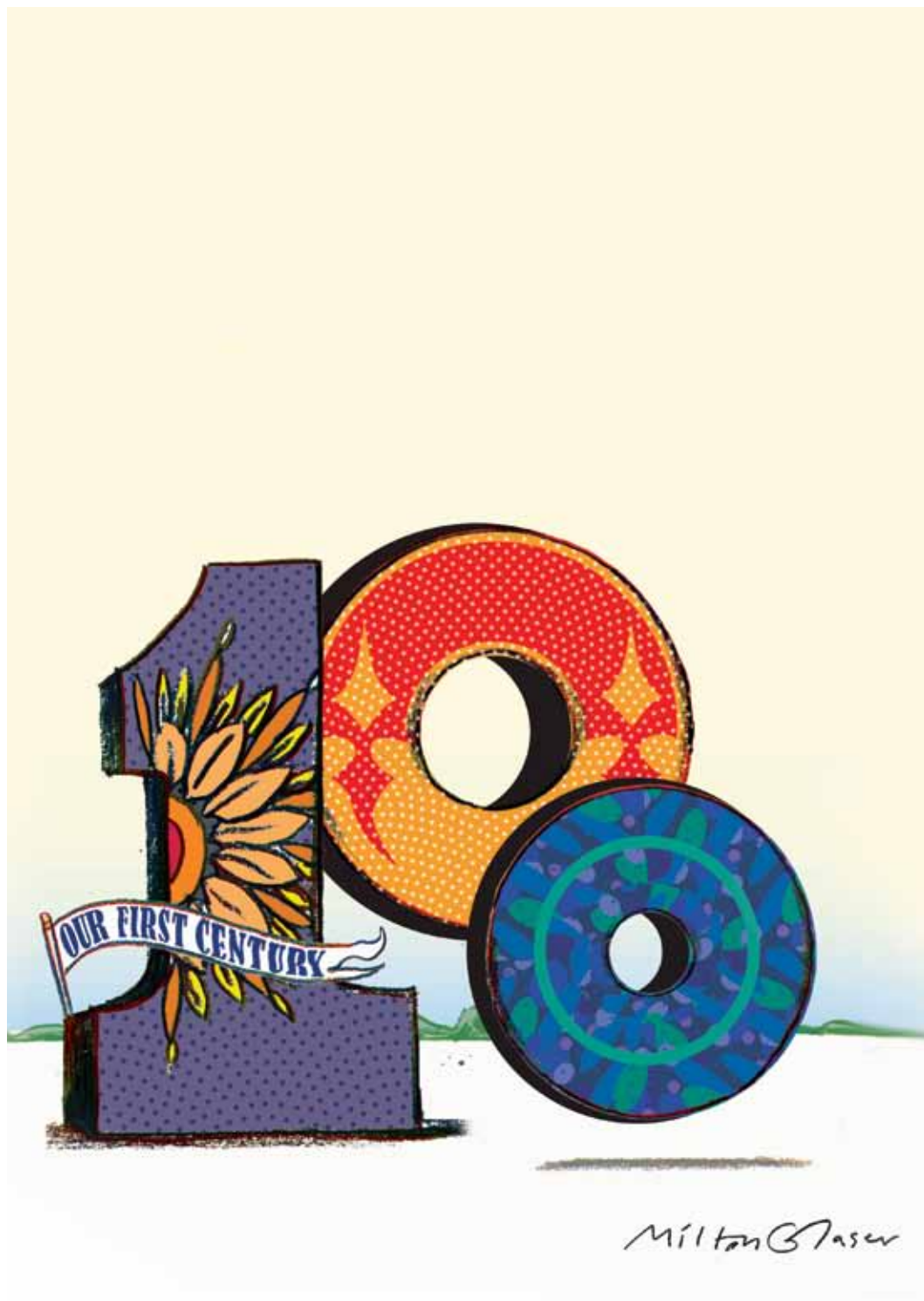

rotary

Thailand

โรตารีประเทศไทย www.rotarythailand.org

นิตยสารรายสัปดาห์ ปีที่ 28 ฉบับที่ 132 มกราคม-กุมภาพันธ์ 2554
January - February 2011

โรตารี คืออะไร ?

โรตารี คือ องค์กรของนักธุรกิจและวิชาชีพจากทั่วโลก ซึ่งบำเพ็ญประโยชน์เพื่อเพื่อนมนุษย์ ส่งเสริมมาตรฐานจรรยาบรรณในทุกวิชาชีพพร้อมทั้งช่วยสร้างไมตรีจิต และสันติสุขในโลก

“Rotary is an organization of business and professional persons united worldwide who provide humanitarian service, encourage high ethical standards in all vocations, and help build good will and peace in the world”

วัตถุประสงค์ของโรตารี

The Object of Rotary

The object of Rotary is to encourage and foster the ideal of service as a basis of worthy enterprise and, in particular, to encourage and foster :

FIRST. The development of acquaintance as an opportunity for service;

SECOND. High ethical standards in business and professions, the recognition of the worthiness of all useful occupations, and the dignifying of each Rotarian's occupation as an opportunity to serve society;

THIRD. The application of the ideal of service in each Rotarian's personal, business, and community life;

FOURTH. The advancement of international understanding, goodwill, and peace through a world fellowship of business, and professional persons united in the ideal of service.

วัตถุประสงค์ของโรตารี

โรตารีมีวัตถุประสงค์ เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมอุดมการณ์แห่งการบำเพ็ญประโยชน์ ในการดำเนินกิจกรรมที่มีคุณค่าเป็นหลัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อสนับสนุนและส่งเสริม

หนึ่ง การเสริมสร้างความคุ้นเคยระหว่างสมาชิก เพื่อการบำเพ็ญประโยชน์

สอง การยกระดับจรรยาบรรณในธุรกิจและวิชาชีพ การยอมรับคุณค่าในการประกอบอาชีพที่ยังคุณประโยชน์ และการให้โรแทเรียนทุกคนภูมิใจในอาชีพของตน เพื่อการบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม

สาม การให้โรแทเรียนทุกคน นำเอาอุดมการณ์แห่งการบำเพ็ญประโยชน์ไปใช้ในชีวิตส่วนตัว ธุรกิจและชุมชน

สี่ การเพิ่มพูนความเข้าใจ ไมตรีจิตและสันติสุขระหว่างชาติ ด้วยมิตรสัมพันธ์ของบุคคลในธุรกิจและวิชาชีพทั่วโลก ที่มีอุดมการณ์ในการบำเพ็ญประโยชน์อย่างเดียวกัน

บททดสอบสี่แนวทาง

The Four-Way Test

Of the things we think, say or do

- 1) Is it the TRUTH?
- 2) Is it FAIR to all concerned?
- 3) Will it build GOODWILL and BETTER FRIENDSHIPS?
- 4) Will it be BENEFICIAL to all concerned?

“ไม่ว่าสิ่งใดที่เราคิด พูดหรือปฏิบัตินั้น 1. เป็นจริงหรือไม่ 2. เป็นธรรมไหมต่อทุกสิ่ง 3. จะสร้างเสริมไมตรีจิตและมิตรภาพหรือไม่ 4. เป็นประโยชน์ไหมแก่ทุกฝ่าย”

At a Glance

สถิติ ถึง 31 ตุลาคม

* ถึง 30 กันยายน

Rotary Members:
1,213,608
Clubs: 33,995

Rotaract Members:
192,809*
Clubs: 8,383*

Interact Members:
295,895*
Clubs: 12,865*

Rotary Community
Corps Members:
160,425*
Corps: 6,975*

สารประธานโรตารีสากล

เรย์ คลิงกินสมิท มกราคม ๒๕๕๔

ถึงเวลาทดสอบแล้ว! Test time!

เรามาถึงครึ่งทางของปีโรตารีนี้อันแล้ว และตอนนี้ก็ถึงเวลาที่จะต้องทดสอบคุณก่อนและจุดแข็งของสโมสรเราแล้ว อาจมีโรแทเรียนบางท่านที่คิดว่าเป็นเรื่องแปลก แต่เราจะทราบได้อย่างไรกันว่า โปรแกรมหรือกิจกรรมต่างๆ ของสโมสรเรานั้น จะเปรียบเทียบกับสโมสรอื่นๆ ในภาค และที่อื่นๆ ในโลกได้เพียงใด ดังนั้น ผมจึงขอเชิญชวนให้มวลมิตรโรแทเรียนทุกๆ ท่าน ได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลงานของสโมสรของท่านในเดือนมกราคมนี้ มิใช่เพียงแค่ประเมินโดยคณะกรรมการบริหารสโมสรเท่านั้น

โปรแกรมการยกย่องสโมสรของประธานโรตารีสากลปี 2010-11 นั้นถูกออกแบบมาให้เป็น ใบกรอกให้คะแนนสำหรับแต่ละแนวทางการบำเพ็ญประโยชน์ และยังใช้เป็นใบตรวจสอบกิจกรรมและโครงการที่สโมสรส่วนใหญ่ดำเนินการแล้วด้วย ขอให้นายกสโมสรกรอกข้อมูลในใบกรอกให้คะแนนที่กล่าวและส่งให้ผู้ว่าการภาคของตน ภายในวันที่ 31 มีนาคม 2554 เพื่อให้สโมสรมีสิทธิรับรางวัลยกย่องสโมสรของประธานโรตารีสากลต่อไป ดังนั้น ขอให้นายกสโมสรแบ่งปันการให้คะแนนกิจกรรมที่กล่าวกับสมาชิกสโมสรทุกคน ด้วยการจัดทำเป็นเอกสารแจกหรือนำเสนอในการประชุมสโมสร

การเริ่มทดสอบด้วยการ ขอรับรางวัลยกย่องสโมสรของประธานโรตารีสากลในเดือนมกราคมนี้ จะเปิดโอกาสให้สามารถแก้ไขข้อบกพร่องในการทำกิจกรรมสโมสรที่อาจตรวจพบก่อนการยื่นส่งผู้ว่าการภาค (ซึ่งจะสิ้นสุดในวันที่ 31 มีนาคม) นอกจากนี้ ยังเป็นโอกาสดีสำหรับบรรดาผู้นำสโมสรที่ควรทราบด้วยว่า รางวัลการยกย่องสโมสรเกียรติคุณรุ่นใหม่ ของประธานโรตารีสากลในปีนี้จะมอบให้แก่สโมสรที่มีผลงานกิจกรรม ที่มีความสมดุล ครบทุกแนวทางการบำเพ็ญประโยชน์เป็นพิเศษอีกด้วย

และในปีนี้ ผมขอแนะนำให้ทุกสโมสรทบทวนขั้นตอนดำเนินงานและวิธีปฏิบัติการของสโมสรดูว่า ดีที่สุดจริงหรือไม่ หรือเป็นแต่เพียงธรรมเนียมที่เคยปฏิบัติกันมา การประเมินสโมสรของเราประจำปีนั้น ย่อมเป็นปฏิบัติการที่ดีที่สุด และจำเป็นต้องขอให้มิโรแทเรียนมากยิ่งขึ้นกว่าปกติ ได้มีส่วนร่วมในการประเมินสโมสรด้วย การกรอกใบให้คะแนน เพื่อขอรับรางวัลยกย่องสโมสรของประธานโรตารีสากล ย่อมเป็นสิ่งที่ดีสำหรับการเริ่มต้นประเมินสโมสร มิฉะนั้นแล้วเราจะทราบได้อย่างไรกันว่า สโมสรของเรานั้น ใหญ่ขึ้น ดีขึ้นและกล้ามากขึ้น จริงหรือไม่?

เรย์ คลิงกินสมิท ประธานโรตารีสากล 2010-2011
Ray Klinginsmith, 2010-2011 RI President

สารประธานโรตารีสากล

เรย์ คลิงกินสมิท กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

ดีเอ็นเอของโรตารี Rotary DNA

ในปีโรตารีนี้ เรามีเรื่องราวนวัตกรรมใหม่ๆ ที่สามารถเห็นได้ในทุกๆ เรื่องจากนโยบายของเรา หรือ ในขั้นตอนการปฏิบัติงานต่างๆ ของเรา เพื่อการปรับปรุงให้ทันสมัยยิ่งขึ้น สำหรับองค์กรที่ใหญ่และเก่าแก่เช่นโรตารีของเรานี้ มิใช่เป็นเรื่องที่น่าแปลกแต่อย่างใด ที่เราจะต้องคัดกรองเรื่องต่างๆ ที่สามารถปรับปรุงแก้ไขให้ทันสมัยต่อไป .

แต่ขณะเดียวกัน ผมก็ยอมรับว่า มีบางสิ่งที่มีความสำคัญมากในความสำเร็จของโรตารี เพราะว่าเป็นเรื่องที่ศักดิ์สิทธิ์มากในแผนยุทธศาสตร์ของโรตารี ก็คือ แก่นคุณค่าโรตารี ที่ผมชอบเรียกว่าเป็น ดีเอ็นเอ ของโรตารี เพราะเป็นคุณสมบัติพิเศษที่ทำให้โรตารี มีความแตกต่าง จากองค์กรอื่นๆ สิ่งเหล่านี้คือส่วนประกอบสำคัญที่ทำให้เรา เป็นโรแทเรียน และสิ่งที่ โรแทเรียน มีเหมือนๆ กันทั่วโลก

แก่นคุณค่าหลัก 5 ประการที่อยู่ในแผนยุทธศาสตร์ของโรตารี ก็คือ 1) มิตรภาพ 2) การบำเพ็ญประโยชน์ 3) บุรณภาพ 4) ความหลากหลาย และ 5) การเป็นผู้นำ สำหรับคนหนุ่มสาวมักชอบใช้คำว่า สร้างเครือข่าย มากกว่า ในขณะที่พวกเรายังใช้คำว่า มิตรภาพ ในรูปแบบของเรา

แต่สำหรับตัวผมแล้ว ชอบสองคำนี้เท่ากัน เพราะสองคำนี้ จะเป็นทางนำไปสู่ไม่ตรีจิต มิตรภาพที่ยั่งยืนในสโมสรของเรา ทำให้พวกเราอยู่ร่วมกันในการทำโครงการต่างๆ และทำให้สมาชิกภาพของโรตารีเป็นสิ่งที่ล้ำค่าจริงๆ คำว่า มิตรภาพ จึงเป็นส่วนประกอบที่สำคัญที่สุดในการเป็น ดีเอ็นเอ ของโรตารีอย่างแท้จริง

ดังนั้น โรแทเรียนจึงไม่ควรหวั่นกลัวว่า รูปแบบการเน้นย้ำเพื่อปรับให้ทันสมัยในขณะนี้ อาจทำให้แก่นคุณค่าของเราเสียหายได้ ในวิถีก้าวบอยจะบอกว่า เป็นสิ่งแปลกปลอม ดังที่มีคำกล่าว ว่า “จำไว้ว่า ของบางอย่างนั้นขายไม่ได้” และที่ว่า “รู้ว่าจะขีดเส้นตรงไหน” ผมจึงขอรับรองต่อมวลมิตรโรแทเรียนว่า เราจะไม่เปลี่ยนแปลงคุณค่าและทัศนคติที่ทำให้โรตารีเป็นองค์กรสุดยอดเยี่ยมในขณะนี้ – บนเวทีระดับโลก จากโครงการโพลิโอพลัส!

ในฐานะโรแทเรียน เราควรภาคภูมิใจอย่างยิ่งว่า นี่คือเวลาที่ดีที่สุดของเรา และวันที่ดีที่สุดยังคงอยู่ข้างหน้าเรา ขอให้เราช่วยกันทำให้สโมสรของเรา ใหญ่ขึ้น ดีขึ้นและกล้ายิ่งขึ้น ความก้าวหน้าที่ติดต่อกันตลอดมาของเรา ก็เป็นส่วนประกอบที่ทรงเกียรติอีกส่วนหนึ่งของ ดีเอ็นเอ ของโรตารี พร้อมๆ กับ แก่นคุณค่า 5 ประการ ของเราที่กล่าวมาข้างต้น

เรย์ คลิงกินสมิท ประธานโรตารีสากล 2010-2011
Ray Klinginsmith, 2010-2011 RI President

สารประธานคริสต์ฯ

คาร์ล วิลเฮล์ม สเตนแฮมเมอร์ มกราคม ๒๕๕๔

สร้างความตระหนักในมูลนิธิโรตารี

Raising awareness of The Rotary Foundation

ความตระหนักหรือการมีจิตสำนึก คือสิ่งสำคัญในการทำงานของมูลนิธิโรตารี สมาชิกโรตารีจึงควรตระหนักใน เป้าหมายประจำปี 2010-11 ของมูลนิธิโรตารี นั่นคือ - การกวาดล้างโปลิโอ - แผนวิสัยทัศน์อนาคต - โรแทเรียนทุกคน บริจาคทุกปี - และ กองทุนถาวร

เรายังต้องตระหนักในการริเริ่มหาผู้บริจาครายใหญ่สำหรับศูนย์โรตารีเพื่อสนับสนุนศูนย์โรตารีเพื่อการศึกษาระหว่างประเทศ เรื่องสันติภาพและยุติข้อขัดแย้ง และกองทุนท้าทายของเรา 200 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

เป็นสิ่งสำคัญที่ควรทราบไว้ว่า เราคือองค์กรของโรแทเรียนจำนวน 1.2 ล้านคน ใน 200 ประเทศหรือดินแดนทางภูมิศาสตร์ เรามีการแบ่งโซนทางภูมิศาสตร์ ในแต่ละโซนจะมีผู้ประสานงานของมูลนิธิโรตารีประจำภูมิภาคหนึ่งคนหรือมากกว่า และยังมีผู้ช่วยผู้ประสานงานมูลนิธิโรตารี และผู้ประสานงานศิษย์เก่ามูลนิธิโรตารี นอกจากนี้ ด้านการเงินของมูลนิธิโรตารีทั้งหมดได้แยกเป็นอิสระส่วนกับการเงินของโรตารีสากล มูลนิธิโรตารี มีกรรมการทรัสต์บริหารมูลนิธิ 15 คน โดยมีประธานทรัสต์หนึ่งคน เรามีสำนักงานในภูมิภาคต่างๆ 7 สำนักงาน คือ อาร์เจนตินา ออสเตรเลีย บราซิล อินเดีย ญี่ปุ่น เกาหลีและสวิตเซอร์แลนด์ มีสำนักงานใหญ่อยู่ในสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีการให้บริการทั้งมูลนิธิโรตารีและโรตารีสากลด้วย

อีกด้านหนึ่งของความตระหนักในมูลนิธิโรตารี คือ การแบ่งปันข้อมูลภายนอกองค์กรของเรา เราคือกลุ่มผู้นำองค์กรที่มีเครือข่ายชั้นเยี่ยม ถึงเวลาแล้วที่เราควรแจ้งให้โลกได้ทราบถึงสิ่งดีๆ ทั้งหลายที่เราได้ดำเนินการเป็นผลสำเร็จมานานหลายปีแล้ว บรรดาโรแทเรียนมีโอกาสดีที่จะสรรค์สร้าง – และควรต้องคิดสรรค์สร้าง – ความตระหนักในปัญหาของโลก และวิธีการแก้ไขปัญหานั้น ด้วยการให้ ชุมชนสร้างสรรค์ สานสัมพันธ์โลก โดยอาศัย “บริการเหนือตนเอง”

คาร์ล-วิลเฮล์ม สเตนแฮมเมอร์
ประธานทรัสต์มูลนิธิโรตารี

สารประธานคริสต์ฯ

คาร์ล วิลเฮล์ม สเตนแฮมเมอร์ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

ส่งเสริมความเข้าใจในโลก ด้วยวิสัยทัศน์อนาคต Promoting world understanding through Future Vision

เดือนกุมภาพันธ์ คือ เดือนแห่งความเข้าใจกันในโลก เป็นโอกาสดีสำหรับการคิดคำนึงถึงเรื่องการบำเพ็ญประโยชน์ ในบริการระหว่างประเทศ ของโรงเรียน ในสโมสร และในภาคภายใต้แผนนาร่องวิสัยทัศน์อนาคต

ภาค 9800 (ออสเตรเลีย) ได้จัดสรรเงินจากทุนสนับสนุนของภาค จัดส่งทีมแพทย์ไปยังประเทศ ทิมอร์-เลสเต ในโครงการฝึกอบรม หมอตำแย เพื่อลดอัตราการเสียชีวิตของมารดาและทารก ในช่วงคลอดบุตร และภาคนี้ยังได้จัดสรรงบประมาณติดตั้งเครื่องสูบน้ำพลังแสงอาทิตย์ สำหรับโรงเรียนและชุมชนรอบโรงเรียน ในประเทศแทนซาเนีย

ภาค 2070 (ซานมารีโน อิตาลี) วางแผนจัดกิจกรรมขนาดใหญ่ ด้วยทุนสนับสนุนของภาค ประกอบด้วย การส่งทีมแพทย์อาสาสมัคร ไปทำงานในโครงการเพื่อเพื่อนมนุษย์ ในประเทศโคลีโว เปรูและมาดากัสการ์ จัดส่งอุปกรณ์การแพทย์ไปให้ประเทศคองโก และส่งทีมฝึกอาชีพไปยังภาค 7490 (รัฐนิวเจอร์ซีย์ สหรัฐอเมริกา)

สโมสรโรตารี ซานอิกยาซิโอ ประเทศเบลีส (ภาค 4250) เป็นเจ้าภาพร่วมกับ สโมสรโรตารี เซาท์ไควซัน (มิลเบย์) บริติชโคลัมเบีย ประเทศแคนาดา (ภาค 5020) ในการทำโครงการก่อสร้างท่อระบายน้ำระบบเปิด ภายในบริเวณโรงเรียนมัธยมศึกษา Sacred Heart College ในประเทศเบลีส เพื่อป้องกันน้ำท่วมในโรงเรียน และกำจัดลูกน้ำยุงลายที่แพร่เชื้อโรคไข้เลือดออก นอกจากนั้น ยังได้จัดสรรเงินเพื่อการศึกษาอบรมด้านสาธารณสุขในระดับต่างๆ โดยขอรับความร่วมมือจากผู้บริหารของโรงเรียน สำนักงานเทศบาล และบรรดาผู้นำชุมชน เพื่อจะได้ทำให้โครงการนี้มีความยั่งยืนต่อไป โครงการที่ดีๆ เช่นนี้ ยังมีอีกมากมายกำลังดำเนินการอยู่ในที่ต่างๆ ทั่วโลก ล้วนแล้วแต่นำทางไปสู่ ชุมชนสร้างสรรค์ สานสัมพันธ์โลก โดยอาศัย บริการเหนือตนเอง

คาร์ล วิลเฮล์ม สเตนแฮมเมอร์
ประธานทรัสตีมูลนิธิโรตารี

สุนทรพจน์ อดีตประธานโรตารีสากล พิชัย รัตตกุล

Past RI President Bhichai Rattakul's Address

At the 80th Anniversary, Rotary Club of Bangkok, District 3350

17 September, 2010, Erawan Hotel,

“The 80th Anniversary”

letters to editor

** มีหลายท่านได้อ่านสุนทรพจน์ของท่านพิชัยกล่าวในโอกาสครบรอบ ๘๐ ปีสโมสรกรุงเทพ ที่ท่านพิเศษรู้ แปลลงในโรตารีประเทศไทยฉบับที่แล้ว อยากรออ่านต้นฉบับที่เป็นภาษาอังกฤษ ผมจึงขอนำมาลงในที่นี้ แล้วขอยกยอดไปตอบจดหมายในฉบับต่อไปนะครับ (บกกอ)

President Abdus Samad , and my fellow Rotarians,

This is a very auspicious occasion when all of us gather here for the celebrations of the 80th Birthday Anniversary of the Rotary Club of Bangkok!

What a magnificent achievement!

Let me first of all on behalf of all the Rotarians in Thailand and Rotary International, extend my heartfelt congratulations to you all.

I can say that the Rotarians in Thailand take great pride as much as you do in your leadership and the long march you have undertaken to reach this milestone.

True to the famous remarks made by Neil Armstrong...born 80 years ago it was then a small humble step for man, but it has turned out to be a giant leap for mankind because of all the work you have done all along these years.

I was exactly 4- year and one day old when your club was officially organized. And to imagine, a four-year old boy, 80 years later, would be given this great honour and privilege to be standing before you now to wish you a Very Happy Birthday!

I am indeed very fortunate and feel proud to have a very small part to play in this event.

Perhaps, you should know that your club should have been organized already in 1919 when Paul Harris had assigned James Davidson of Calgary, Alberta, Canada to sail from Vancouver to try to form Rotary Clubs in Asia.

I was told that Bangkok was actually the first city which Paul Harris had in mind because of the fact that both H.R.H. Prince Purachatra your charter President and later on Governor, and Paul Harris had enjoyed intimate friendship with each other prior to sending James Davidson over to Asia.

Actually, there is still a portrait of HRH Prince Purachatra hanging side by side with Paul Harris in the “**Paul Harris Room**” at Rotary’s World Headquarters in Evanston, Illinois, until today!

And what a great honour it is to have at this function, His Serene Highness Prince Mom Chao Bhisadej Rajani to witness an event what HRH Prince Purachatra had done 80 years ago in laying the ground work of a Movement and the ideal of Rotary service from just only one seed...one club... to thousands of seeds and almost 300 clubs now.

If only HRH were alive today he would feel very proud of you all, for it was really one small innocent seed planted by him to become what we see here and elsewhere today in this... the Kingdom of Thailand!

For an unknown reason, James Davidson visited Shanghai first, then Manila and on to Calcutta. Thus, the first three Rotary Clubs...Shanghai, Manila and Calcutta were formed in Asia in 1919.

It was not until late 1929 that James Davidson returned to Asia to form two more clubs in Malaya (the cities of Seremban and Kuala Lumpur), and then Singapore in 1930 just a few months before arriving in Bangkok in September!

So, it was on 17 September. 1930 that a candle was lit in Bangkok. The light that it created linked with the light of Rotary from the West.

It reaffirms that Rotary was truly an international organization... carrying the glow and warmth of Rotary caring, compassion and contribution worldwide.

Tonight, we acknowledge that brightness with a look at the history of Rotary in Thailand. Most important, we’ll look at what has been accomplished, the lives that have been saved, the hearts that have been touched, and the future that shines brightly for Rotary for tomorrow and beyond.

Since the birth of your club in 1930, delivering your first “child” even at the age of a young, healthy man of 28, had been a problem. For it was not until 1958 that the visit to Bangkok by the then President of RI, Clifford A. Randall, who was a very close friend to Praya Sri Visarn Vacha, had resulted in convincing the leadership of your club that it was time for a second Rotary club, which should be a Thai speaking Club, be organized.

Thus, on 14 May, 1958 your first child was born...the Rotary Club of Dhonburi, and I had the honour of being invited to join this club as one of its 44 charter members!

My first job in Rotary? A very strict sergeant-at-arms!

I made it a point to be at the club at least 30 minutes before the scheduled time welcoming and greeting guests and visiting Rotarians. Checking microphones making sure that they work properly, making sure that the meal is served on time, and the soup must be hot!

As sergeant-at-arms, I was taught that my duty was not only to introduce guests and visiting Rotarians, but to see that everything was in order and the atmosphere was friendly and every body had a good time enjoying good fellowship and listening attentively to the guest speaker.

Thus, I could hardly have time to eat my lunch, neither the club president.

So, after more than 52 years, fortunately or unfortunately, I am the only charter member left in this second Rotary Club in Thailand, and still believe that I have performed my first duty as sergeant-at-arms quite well.

If I really did well as a sergeant-at-arms, and later on in other capacities, I owe my successes to many of my mentors. Perhaps, too many to name their names here, but I would be most ungrateful if I did not mention the names of at least some of the very senior personalities who had given me, not only their guidance, but their love, their encouragement and their confidence they had in me. Without this, I would never have the opportunity to serve Rotary as I did, and the honour to be standing and speaking before you now.

And they were all members of your club, namely HRH Prince Wan, HRH Prince Dhani, Praya Sri Visarn Vacha, and Praya Mahai Sawan!

After the formation of this second Rotary Club, from then on nothing could stop the extension of the Rotary movement in this country. Nothing could stop the ideal of service, and the urge to serve the people who are less fortunate than us.

Rotary was moving, growing, in all directions in this country.

After 80 years, you should realize that you are now the father, grandfather, great grandfather, and great, great grandfather of nearly 300 Rotary Clubs nationwide!

In a greedy world where so many do not hesitate to take advantage of others, you have shown the way for your “children” to share and to give, to understand and to initiate constructive dialogues of peace and goodwill.

But, after all what indeed is Rotary?

What indeed has kept you strong even after 80 long years of service?

What indeed is your dream to make your club even **bigger, better** and **bolder** in the years to come?

I think Rotary is a miracle because it offers glimpses of a better world.

You have taught your “children” that Rotary works toward that possible and achievable society that will one day be able to alleviate poverty and ignorance of all kinds.

And we all follow your footsteps.

The miracle of Rotary lives in the heart of each one of its members. And let me say without any hesitation: **Membership** is the greatest asset of the greatest service organization of the world.

The development of Rotary worldwide over the last 106 years has been the work of Rotarians.

This country is no exception!

What Rotary in Thailand is today, has been achieved only through the remarkable expansion of your initiative.

In each of the almost 300 clubs in this country where we are present today, **membership** has been, and will continue to be, the **key** to the future success of the Rotary Movement in Thailand.

Today, we embrace the world in which we serve. Today, the world needs Rotary far more than when the four men first met in Chicago in 1905, because today Rotary offers a unique and precious light of hope in an already dim world with an ever darkening horizon.

There is no doubt that the needs are greater and more diverse than ever before. The challenges we face in making the world more equitable, more just over the broad range of human needs, amount indeed to a steep mountain to climb.

Yet, the climbing must be done!

Having said this without going into details of the needs, it seems incongruous to me that a time when Rotary is being called upon to meet such a broad range of diverse needs, we do so in the face of a *decreasing* membership!

A Past Vice President of RI was asked: "What is the most important thing in Rotary? Is it the spirit of Rotary, the programme of Rotary, or the internationality of Rotary?"

He answered: "All three are important. Each forms an integral part of the Movement we know as Rotary. But, each of them is *dependent* upon *membership*."

However, we must always keep in mind that the most important element is *qualified* members. The qualifications of a prospective member must be beyond any doubt. There would be nothing without them. With them, everything Rotary hopes for becomes possible."

Several years ago, a member of my club came to me and told me that he was going to resign from Rotary! I asked why, and he said...

"Rotary doesn't do anything. I don't get anything out of it"

"Who needs Rotary anyway?"

I didn't answer my friend because I knew too well that if he could ask these questions, he wouldn't understand my answers no matter how hard I tried.

But, in a way he was right! Many times Rotary doesn't do anything.

A Past District Governor addressing a Rotary Institute held in Houston, Texas years ago, told the story of a prospective member who was visited by his sponsor and a member of the club's Rotary information committee to invite him to join Rotary.

They left their club's annual report for the prospective member to read.

A week later, the sponsor phoned to ask his decision. To the sponsor's amazement, the prospective member, having read the annual report, declined to have his name published

to the club's members, claiming if that was *all* Rotary did, he had better things to do with his time and money.

I think people joining an organization like Rotary need to feel that their financial commitment and the time they will devote to their club's social activities and projects are a worthwhile and fruitful investment.

This is the story of a young girl from Ipoh in Malaysia who in 1959 had a *"hole in the heart"*. Without an operation she would not survive very long.

Unfortunately, there was no *Open Heart Operation* facilities available in Malaysia at that time, except in Bangkok.

A heart specialist, Professor Dr. Samarn Mantaporn was approached and agreed to do the operation at the Chulalongkorn Hospital at no cost to Rotary. He did it freely and gladly because he knew that Rotary was also doing it freely with no desire to seek recognition or reward.

The operation was successful!

Headlines about this cooperation between two Rotary Clubs... one in Thailand and another one in Malaysia appeared in major news papers in both countries.

The girl returned home to Ipoh two weeks after the operation and was warmly welcomed by her family and the media. I am quite sure that the girl who is now around 65 is still very much alive today.

A few years later, Professor Dr. Samarn Mantaporn joined Rotary...the Rotary Club of Bangkok!

Dr. Samarn passed away a few years ago while he was still an active member of your club.

Who needs Rotary?

Ask Past Governor Somchai Chiaranaipanit of district 3340 in the northeast of Thailand who several years ago saw his office door open and a one-legged man was wheeled in.

Here was a man who had lost his leg by stepping on a land mine while looking for food for his wife and their little child along the Thai-Cambodia border. A man who had heard of a Rotary project to help provide artificial limbs for land mines victims.

Somchai will tell you how a few months later, the same door opened and a healthy man walked...no, not walk, but literally *marched* in and with tears in his eyes thanked Somchai and Rotary for transforming him from being heavily handicapped into

a man who was able to walk...a man now with a steady job, and a man able to provide a decent life for his family.

Ask that man, who needs Rotary!

Who needs Rotary?

In one big clear voice, the victims of the Tsunami that struck and killed thousands of people on that Boxing Day a few years ago in several provinces in the south of our country, will say:

“ Yes, we need Rotary”

For without Rotary, we would not have the 325 new homes, new schools, new fishing equipments and other facilities to start anew.

Above all, it was Rotary that has given us the encouragement, the hope and love that all was not lost...that one day we will be able to stand up and walking tall again!

Who needs Rotary?

Your generous gift to the Foundation of Rotary International has benefited and changed the lives of so many through your numerous matching grants projects both locally and in internationally.

Speaking on ***“water”*** alone which you are deeply involved in many parts of the country, you are well aware that over 1.1 billion people lack access to safe drinking water. Somewhere in the world a child dies from water related diseases every 8 seconds.

That’s over 10,000 innocent lives lost everyday!

Those who have never been short of drinking water will never realize the value of one drop of water.

This is the story of ***Darm*** whom I have met in Khon Kaen. This is the story I have been telling people here and elsewhere.

Darm who had never seen his father, nor was he raised by his mother who left him when he was only 7 months old.

Darm was left with his grandmother. They lived in a broken wooden shack along the railway track.

The grandmother being illiterate scraped a living by collecting and selling vegetables found in the nearby swamp. She could hardly earn 30 baht for a full day work, but she was willing to do, although throughout these years of hardship she had no

more tears to shed, no sweats to share...she was determined... not only for her own survival, but for the survival of the most precious thing she has ever had in her life...her very own blood!

At the age of five, ***Darm*** was determined to go to school like other kids who lived nearby. He begged his grandmother, and she excitedly agreed to.

And there they were on the first day of the new school year. An old woman, skinny and dark-complexioned walked through the gates with a small scrawny, peculiar lad who had rash and wounds all over his body.

It was at the school that the teachers and other children noticed that ***Darm*** was often ill, afraid of strangers, and often missed school. Rumours were circulating that the child’s father had died of HIV/AIDS!

Was the child a victim of this disease?

The teachers decided to find out more by visiting his “home”.

Inspecting the shack where the grandmother and her grandson lived, they discovered that there was no water supply. Apparently, the neighbours had told them that it was permissible to connect to their water supply, but had left the poor woman to pay for ***both*** bills.

With no money, the water supply from the neighbours was cut off.

Water ***is*** life!!

The grandmother and the child were desperate! Somehow, they ***must*** find some source of water...any source of water... any kind of water!

They ***did*** find one!

Water from the sewage outlets!

By using sandbags to dam the community water and sewage outlets, skimming off water for drinking when the silt and muck had settled...had prolonged their lives!

But, drinking water from the sewage outlets had caused ***Darm’s*** diarrhea, rash and wounds over the body, weight loss and other skin diseases.

The little boy was classified as being risk. His case was made known to the local Rotary Club which immediately contacted the municipality, and the hospital.

Change has come for *Darm*. It is here in Rotary that all things are possible. It is here where the question, “*who needs Rotary*” is answered.

The installation of a water supply took place a few days later by Rotary, and *Darm* was tested for HIV/AIDS...the result of which proved negative.

A happy ending for *Darm* and his grandmother who is now being employed by a Rotarian.

But, my fellow Rotarians, there are more...many, many more Darms in this world than you could imagine. “*Darms*” whose lives remained to be *touched* by our hands and *felt* by our hearts.

But, in the end, who really needs Rotary?

I say you and I need Rotary. You and I and the Rotarians of the world need Rotary if we are to satisfy this need within us to be of service.

My fellow Rotarians, service cannot be passive. Because Rotarians are action men and women, they are perfectly suited to serve.

When I first had the privilege of visiting the RI secretariat in 1967 at the old location on Ridge Avenue, Evanston.

Everywhere, in that building was the feeling of action...not just busy work, but meaningful action...new plans, new hopes, new possibilities for service.

Nowhere was this feeling stronger than when I was admitted to the “*Paul Harris Room*”.

This is the office that has been carefully reproduced to the point that every picture on the wall, including that of HRH Prince Purachat, has been re-hung to within 1.6 millimetres of where it had been in Paul Harris’ original office in downtown Chicago.

Even there, in the quiet solitude of what almost seemed to be a chapel, I felt the great power of Rotary service in action.

I was told that it would be permissible for me to pull out the chair and sit at Paul Harris’ desk.

I looked very hard at the desk. I looked very hard at the chair. I looked very hard at the sign on the wall behind the desk that says; “*If a man has a thousand friends, he has not one to spare*”.

My mind’s eyes looked at this unique organization of men of many lands committed all to the ideal of answering the call to serve. I then thought of the many times in my own life when I had refused to answer that call.

No, I can’t sit in that chair!

My friends, the need to serve is no further away than our own selfish desires. Until we can unite our own personal mankind... that little piece of mankind that lives within each of us...it will be most difficult for us to answer the call to serve in the larger scope of things.

Pleaser remember that no man, no matter what may be his background can rise to the stature of spiritual manhood who has not found it nobler to serve somebody else than to serve himself!

My fellow Rotarians, I believe the final curtains will soon be descending upon this 80th Anniversary celebrations.

Perhaps, someone will feel sad in the realization that all good things must come to an end, and as you know good things are limited in supply.

So is this 80th Anniversary of your club!

I only hope that you will remember this event for a long time to come.

Many of you, actually I hope all of you, will live to see the centennial anniversary of your club in 2030 and you, I am sure, will have many stories to tell to those in attendance...not only what is happening today in 2010, but what had happened in 1930 when the first seed of this wonderful Movement was planted in Bangkok and the years that followed.

I envy you all, because I will not have the pleasure to share your centennial event and witness the great work you will continue to carry on.

But whatever the story you may want to tell them, please tell them this story:

“A certain church in Europe which was bombed in World War II. In the explosion, a statue of Christ was mutilated by having the hands blown off.

The statue has not been restored. It stands there today with the hands missing. But, underneath has been put this well-known sentence, “*Christ hath no hands but yours*”!

เด็กชาวอินเดีย เล่นน้ำกับควายอย่างสนุกสนาน ในแม่น้ำราม
กังกา ที่เต็มไปด้วยมลพิษ ,อินเดีย เป็นเป้าหมายสำคัญใน
การจัดโรตารีไปลิโอ

ปีตยสารรายสอวงเดือน
ปีท่ 28 ฉบับท่ 132 มกราคม-กุมภาพันธ์ 2554
January - February 2011

สารบัญ

Content

สารประธานโรตารีสากล	1-2.
สารประธานทรัสต์ฯ	3-4
สุนทรพจน์ ฯพณฯพิชัย รัตตกุล	5-9
สารบัญ	10-11
คณะทำงาน	
บทบรรณาธิการ	12
มติคณะกรรมการ บรส.	13.14
โครงการนำร่องใหม่	15
สก็๊ปพิเศษ	18-37
“หนึ่งศตวรรษ ดี โรแทเรียน”	
นับถอยหลัง	36
Interntaional Assembly 2011	37
โครงการทุนสนับสนุนระดับโลก	38-39
สิ่งละอันพันละน้อย	40-41
Rotary in action	42-45

กองบรรณาธิการ

สถานที่ติดต่อ

29/10 หมู่2 ต.ช้างเผือก อ.เมืองจ.เชียงใหม่ 50300
29/10 Mu2,Chang Puak, Muang,Chiang Mai,THAILAND 50300
Tel +668 1595 7999 Fax +66 5335 7345
Email: chamnan@rotarythailand.org

ชำนาญ จันทร์เรือง
Chamnan Chanruang

สุรกิจ เกิดสงกรานต์
Surakit Kerdsongrant

วาณิช โยธารวัธ
Vanit Yotharvut

อรอนงค์ ศิริพรมนัส
Onanong Siripornmanut

พิเชษฐ์ รุจิรัตน์
Pichet Ruchirat

ดนุชา ภูมิถาวร
Danucha Bhumithaworn

พบกันอีกเช่นเคยครับ สำหรับนิตยสารโรตารีประเทศไทย ฉบับประจำเดือน มกราคม-กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นฉบับที่ ๔ แล้ว วันเวลาผ่านไปอย่างรวดเร็วเหลืออีกไม่นานก็จะเข้าสู่ปีโรตารีใหม่ ซึ่งจะมีการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารสโมสร ภาคและโรตารีสากลใหม่ โดยธรรมเนียมของโรตารีแล้วตำแหน่งต่างๆ จะมีระยะเวลาเพียง ๑ ปี ยกเว้นตำแหน่งกรรมการบริหารโรตารีสากลจะมีวาระ ๒ ปี ทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้เข้ามาแสดงฝีมือบ้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งตำแหน่งผู้ว่าการภาคและประธานโรตารีสากลจะไม่โอกาสเป็นซ้ำอีก ยกเว้นเกิดกรณีฉุกเฉินเช่นผู้ว่าการภาคปัจจุบันที่เข้าดำรงตำแหน่งแล้วเกิดมีอันเป็นไปหรือทำหน้าที่ไม่ได้เท่านั้น ส่วนกรณีประธานโรตารีสากลก็มีรองประธานโรตารีสากลปฏิบัติหน้าที่แทน

ในฉบับที่แล้วมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นเล็กน้อย ในหน้าของศูนย์โรตารีในประเทศไทย เนื่องจากตัวเลขหายไป ทั้งๆ ที่ตอนตรวจพิสูจน์ยังมีอยู่ แต่พอพิมพ์ออกมาจนเข้าเล่มแล้วกลับหายไป ทั้งนี้ เนื่องมาจากการใส่ใจในความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเกินไปของผมนั่นเองครับ ขอน้อมรับความผิดพลาดนี้ไว้อย่างไม่มีข้อแก้ตัวครับ

อีกเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องที่ผมได้เปิดประเด็นไว้ในจดหมายถึงบรรณาธิการเกี่ยวกับการเรียกขานชื่อตำแหน่งในโรตารีนั้น ได้มีผู้แสดงความเห็นจำนวนมาก แต่เป็นทางโทรศัพท์เสียเป็นส่วนใหญ่และให้ความเห็นตอนพบปะพูดคุยกัน ซึ่งผมขอให้เขียนมาแสดงความเห็นในนิตยสารบ้าง ก็มักจะได้รับคำตอบว่ายังไม่พร้อมที่จะแสดงความเห็นเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งก็เป็นที่น่าเสียดายเป็นยิ่งนัก

สุดท้ายก็คือผมได้รับ ROTARY CODE OF POLICIES ฉบับล่าสุดคือฉบับประจำปี ๒๐๑๑ มา ซึ่งน่าสนใจมากเพราะจะเป็นคู่มือในการปฏิบัติงานตามนโยบายของโรตารีสากล นอกเหนือธรรมนูญและข้อบังคับของโรตารีสากลที่มีอยู่แล้ว แต่เนื่องจากมีเนื้อหาเยอะมากผู้ที่สนใจสามารถแสดงความจำนงผ่านทางอีเมลมายังผมได้ครับ จะได้นำไปใช้ประโยชน์เพราะมีเกือบทุกเรื่องที่เราค้างคาใจเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน อาทิ เรื่องของ YE กับการเงินภาค เป็นต้น ซึ่งรวมถึงมติของคณะกรรมการบริหารโรตารีสากลล่าสุดในเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๓ ที่ผ่านมามีด้วยครับ

พบกันใหม่ฉบับหน้าครับ

ชำนาญ จันทร์เรือง
บรรณาธิการ

มติคณะกรรมการบริหารโรตารีสากล และ มติคณะกรรมการมูลนิธิโรตารี

อภ.เกษมชัย นิธิวรรณกุล ผู้แปล

สรุปมติปฏิบัติการของคณะกรรมการบริหารโรตารีสากล (คบรส.) ในการประชุมครั้งที่ 2 วันที่ 30 ตุลาคม – วันที่ 6 พฤศจิกายน 2553 ณ เมือง Evanston รัฐ Illinois ประเทศสหรัฐอเมริกา

สโมสรและภาค

คบรส. กำหนดโครงการนำร่อง 3 โครงการมีระยะเวลา 3 ปีโดยมีผลตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2554 เป็นต้นไป ทั้งนี้เพื่อเพิ่มจำนวนสมาชิกในโรตารีสากล ได้แก่

ประเภทสมาชิกสมทบ เพื่อให้โอกาสแก่สมาชิกมุ่งหวังมีความคุ้นเคยกับสโมสร สมาชิก โปรแกรม และโครงการเป็นระยะเวลาหนึ่งก่อนที่จะเป็นสมาชิกสโมสรเต็มรูปแบบ

ประเภทสมาชิกองค์กร ซึ่งอนุญาตให้บริษัทในพื้นที่ของสโมสรเป็นสมาชิกสโมสร

โครงการสโมสรนวัตกรรมที่มอบความยืดหยุ่นแก่สโมสรในการกำหนดวิธีปฏิบัติการของตนเพื่อรองรับความต้องการของสมาชิกและชุมชนท้องถิ่นให้ดียิ่งขึ้น

คบรส. ยังตั้งโครงการสโมสรดาวบริวาร (Satellite Club) ซึ่งอนุญาตให้สโมสรจัดการประชุมหลากหลายครั้งต่อสัปดาห์ การประชุมแต่ละครั้งสามารถจัดขึ้นในสถานที่ต่างกัน ในวันและ/หรือเวลาต่างกัน

คบรส. มีมติสร้างความสมดุลในด้านสมาชิกภาพโดยส่งเสริมให้ภาคที่มีขนาดใหญ่แยกตัวออกเป็น 2 หรือ 3 ภาค และเห็นชอบในการควมรวมภาคที่มีขนาดเล็กที่ไม่ครบข้อกำหนดขั้นต่ำของโรตารีสากล ณ เว้นเวลาที่ คบรส. กำหนดให้ภาคมีสโมสรไม่น้อยกว่า 33 สโมสร หรือสมาชิกไม่ต่ำกว่า 1,200 คน หรือสโมสรมากกว่า 100 สโมสร และสมาชิกมากกว่า 4,000 คน คบรส. ส่งเสริมให้ผู้นำภาคทำงานร่วมกับ คบรส. และผู้ประสานงานโรตารีเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ในการจัดภาคใหม่ ภาคต่าง ๆ สามารถจัดการประชุมใหญ่ภาคหลายภาคร่วมกันได้โดยไม่ต้องขออนุญาตจาก คบรส. การกำหนดมิให้จัดการประชุมใหญ่ภาคภายในกรอบเวลา 8 วันห่างจากการจัดการประชุมใหญ่โรตารีสากลถูกยกเลิก แต่การประชุมทั้งสองประเภทต้องไม่จัดตรงวันกัน

การบริหารโรตารีสากลและการเงิน

ในการประชุมประจำเดือนมกราคม 2554 คบรส.

จะทบทวนกฎข้อบังคับที่จะยื่นเสนอต่อการประชุมสภานิติบัญญัติประจำปี 2557 ว่าด้วยข้อกำหนดการประชุมสโมสรและคุณสมบัติของสมาชิกภาพ

เปลี่ยนแปลงโปรแกรมโรตารีสากลเป็นรูปแบบของการเสริมทรัพยากรและให้การสนับสนุนช่วยเหลือสโมสรและภาคในการทำโครงการบำเพ็ญประโยชน์

เพิ่มทุนสนับสนุนการประชาสัมพันธ์แก่ภาคจากปีละ 2 ล้านดอลลาร์เป็น 4 ล้านดอลลาร์โดยมีผลตั้งแต่ปี 2554-55 เป็นต้นไป

แก้ไขแผนยุทธศาสตร์โดยแทนที่คำแถลงวิสัยทัศน์ด้วยคำแถลงสาระ

แกนหลักดังต่อไปนี้

เครือข่ายสากลของปัจเจกบุคคลที่ได้รับแรงดลใจในการแปรเปลี่ยนความปรารถนาอันแรงกล้าให้เป็นมูลเหตุด้านสังคมที่เกี่ยวข้องเพื่อเปลี่ยนแปลงชีวิตในชุมชน

คบรส. ชี้แจงว่าผู้ประสานงานโรตารี (Rotary Coordinators) มีความสำคัญยิ่งในการบรรลุซึ่งความมุ่งหมายและเป้าประสงค์ของแผนยุทธศาสตร์สำหรับปี 2553-2556 ผู้ประสานงานโรตารีเป็นทรัพยากรบุคคลสำหรับผู้ว่าการภาค มีใช้ควบคุมดูแลหรือผู้จัดการของสโมสรและภาคในภาคพื้นของเขา ผู้ประสานงานมีหน้าที่สนับสนุนงานของผู้ว่าการภาคและขออนุญาตจากผู้ว่าการภาคก่อนทำงานร่วมกับสโมสรภายในภาคของผู้ว่าการภาค ผู้ประสานงานโรตารีมีตำแหน่งฐานะเทียบเท่ากับ ผู้ประสานงานมูลนิธิโรตารีในภาคพื้น และทั้งสองคนควรทำงานร่วมมือกันในฐานะที่ดัดเทียมกัน

โปรแกรมโรตารีสากล การสื่อสาร และรางวัล

คบรส. ได้รับรายงานความคืบหน้าว่าการระดมทุนทำหาย 200 ล้านดอลลาร์นั้นสามารถบรรลุยอด 149.222 ล้านดอลลาร์ ณ วันที่ 22 ตุลาคม 2553

คบรส. เห็นด้วยกับการขยายผลของมติสภานิติบัญญัติโรตารีในการอนุญาตให้โรแทเรียนในสหรัฐอเมริกาสามารถเลือกบอกรับเป็นสมาชิกนิตยสารโรตารีฉบับตีพิมพ์หรือทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ให้ครอบคลุมถึงผู้บอกรับเป็นสมาชิกนิตยสารโรตารีทั่วโลกอีกด้วย และยังขอให้เลขาธิการดำเนินการเลื่อนขึ้นตอนการบอกรับเป็นสมาชิกร่วมของนิตยสารให้มีผลทันที (ยกเลิกกำหนดเดิมที่มีผลเริ่มวันที่ 1 กรกฎาคม 2554)

คบรส. อนุมัติข้อชี้แนะใหม่สำหรับกลุ่มปฏิบัติการโรแทเรียน เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ ความสำเร็จ การบริหาร การใช้ตราเครื่องหมาย การระดมทุนและการเรียกเก็บค่าธรรมเนียม

คบรส. อนุมัติแต่งตั้งคณะกรรมการเยาวชนแลกเปลี่ยนโดยจะทำงานจนถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2554

คบรส. ยกเลิกการจัดการประชุม RYLA ระหว่างประเทศ ณ การประชุมใหญ่โรตารีสากลโดยมีผลตั้งแต่วันที่ 30 มิถุนายน 2554 ทั้งนี้เป็นมาตรการลดทอนค่าใช้จ่าย

คบรส. ส่งเสริมให้ภาคที่ส่งนักเรียนแลกเปลี่ยนมาออกเพียงฝ่ายเดียวให้ได้รับการรับรองก่อน และหากเป็นไปได้ให้ภาคที่ได้รับการรับรองพิจารณาให้ความช่วยเหลือขอชดเชยด้านการเงินแก่พ่อแม่หรือผู้ปกครองของนักเรียนจากประเทศกำลังพัฒนา เพื่ออำนวยความสะดวกให้นักเรียนจากประเทศกำลังพัฒนามีส่วนร่วมในโครงการเยาวชนแลกเปลี่ยน

คบรส. ยังส่งเสริมให้ภาคจัดตั้งและมีส่วนร่วมในการทำประกันการท่องเที่ยวสำหรับนักเรียนบนพื้นฐานความสมัครใจ และไม่เป็นภาระค่าใช้จ่ายต่อโรตารีสากล

คบรส. เลือกสรรผู้รับรางวัล Service Above Self จำนวน 132 คน

สำหรับปี 2553-54 เพื่อยกย่องโรงเรียนตัวอย่างในด้านการบำเพ็ญประโยชน์ต่อมนุษยชาติ โดยจะประกาศรายชื่อภายในสิ้นปีโรตารีนี้
ค.ร.ส. ตั้งงบประมาณสัมพันธปี 2554-55 เป็นเงินสูงถึง 1 ล้านเหรียญ สำหรับการเสริมสร้างภาพลักษณ์โรตารีที่มุ่งเจาะจงกลุ่มเป้าหมาย การประชุมระหว่างประเทศ
ค.ร.ส. รับข้อเสนอจากภาค 3330 3340 3350 3360 เป็นเจ้าภาพร่วม ในการจัดการประชุมใหญ่โรตารีสากลวันที่ 6-9 พฤษภาคม 2555 ณ กรุงเทพมหานคร ราชอาณาจักรไทย

มติคณะกรรมการบริหารโรตารีสากล

การประชุมครั้งที่ 1 วันที่ 25-26 มิถุนายน 2553 ณ เมืองมอนทรีออล ประเทศแคนาดา

สโมสรและภาค

ค.ร.ส. อนุญาตให้ภาคซึ่งไม่เคยเข้าร่วมในงานสัมมนาอบรมนายกรับเลือกรวมหลายภาคภายใน 5 ปีที่ผ่านมาสามารถริเริ่มหรือเข้าร่วมในการอบรมรวมหลายภาคที่มีอยู่แล้วเป็นระยะเวลา 1 ปีโดยไม่ต้องขอความยินยอมจากสองในสามของสโมสรที่เกี่ยวข้อง หากผู้ว่าการภาคผู้รับผิดชอบการวางแผนงานอบรมดังกล่าวเห็นพ้องเป็นเอกฉันท์
ค.ร.ส. แก้ไขนโยบายกำหนดให้ผู้ว่าการภาคแจ้งสโมสรภายในภาคให้รับทราบถึงจำนวนคะแนนเสียงที่สโมสรได้รับสิทธิอย่างน้อย 15 วัน ก่อนการลงคะแนนเสียง

ค.ร.ส. ขยายประเภทค่าใช้จ่ายที่ผู้ว่าการภาคมีสิทธิ์เบิกจากโรตารีสากลได้ เพราะรับรู้ความรับผิดชอบอันกว้างขวางของผู้ว่าการภาคในการบริหารจัดการสโมสรภายในภาค ผู้ว่าการภาคในปีปัจจุบันจะได้รับการแจ้งทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์

การบริการโรตารีสากลและการเงิน

ค.ร.ส. ต้อนรับ Thomas M. Thorfinnson เป็นรองประธาน ค.ร.ส. K.R. Ravindran เป็นเหรียญ John Blount เป็นประธาน คณะกรรมการบริหารประจำปี 2553-54 และรับรองผลการเลือกตั้ง Stephen R. Brown, Dong Kurn Lee, Anne L. Matthews, Kazuhiko Ozawa เป็นกรรมการมูลนิธิโรตารี

สรุปมติปฏิบัติการของคณะกรรมการมูลนิธิโรตารี (ค.ร.)

วันที่ 25-28 ตุลาคม 2553 ณ เมือง Evanston รัฐ Illinois ประเทศสหรัฐอเมริกา

การบริหาร

ค.ร. เลือกตั้งกรรมการ Wilfrid J. Wilkinson เป็นประธานรับเลือก และ Samuel A. Okudzeto เป็นรองประธานในปี 2554-55 การประชุมประจำปีของ ค.ร. จะจัดขึ้นในวันที่ 19-23 กันยายน 2554 ในเมือง Evanston

การพัฒนาทุน

ค.ร. รับรายงานความคืบหน้าของทุนทำห้าย 200 ล้านเหรียญ และรับทราบถึงยอดการระดมทุน 149.222 ล้านเหรียญ ณ วันที่ 22 ตุลาคม 2553 การระดมทุนจะสิ้นสุดในวันที่ 30 มิถุนายน 2555 โดยไม่มีการ

ยืดระยะเวลาออกไปอีก

ค.ร. รับทราบและชื่นชมในการบริจาค 45.7 ล้านเหรียญเพื่อให้ถึงยอด 95 ล้านเหรียญเพื่อสะสมเป็นทุนของโปรแกรมศูนย์สันติภาพโรตารี

โปรแกรม

ค.ร.

อนุมัติ 8 โครงการที่เกี่ยวข้องกับสโมสรและภาคในประเทศชิลี เดนมาร์ก เยอรมัน อินเดีย ญี่ปุ่น เกาหลี เกาหลีใต้ ลิทัวเนีย มาลาวี เม็กซิโก ไต้หวัน และ สหรัฐอเมริกา

อนุมัติ Global Grant จากสโมสรในเซียร์ราลีโอนและสหรัฐอเมริกา

อนุมัติทุนไปลิโอสำหรับอัฟกานิสถาน แคต อินเดีย ไนจีเรีย ปากีสถาน และชวา

รับรู้ว่าการมุ่งโปรแกรมมูลนิธิและทุนมูลนิธิสู่การฟื้นฟูภัยพิบัติระยะยาวดีกว่าการบรรเทาภัยพิบัติระยะสั้น และเห็นด้วยกับการเป็นหุ้นส่วนกับองค์กรระหว่างประเทศที่มีความเชี่ยวชาญในการบรรเทาภัยพิบัติ ส่งเสริมให้โรงเรียนใช้ทุนมูลนิธิที่มีไว้สำหรับการฟื้นฟูภัยพิบัติ
รับรายนามของผู้สมัครแข่งขันชิงรางวัลทุนสันติภาพโรตารีปี 2554 จัดสรรทุนสำหรับทุนปริญญาโทจำนวน 50 ทุน และทุนประกาศนียบัตรสันติภาพโลกของโรตารีจำนวน 33 ทุนในปี 2554-55

เห็นด้วยกับการฉลองขึ้นเรียนปีที่ 10 ของทุนสันติภาพโรตารีด้วยการตีพิมพ์บทความในวารสารวิชาการ และบทความอิสระในนิตยสารโรตารีและนิตยสารภาคพื้นในปี 2555-56

เห็นด้วยกับการขยายโปรแกรมของศูนย์สันติภาพโรตารีสู่ระดับปริญญาเอกเพื่อสร้างผู้ปฏิบัติการวิจัยภาคสนามในการไกล่เกลี่ยและยุติข้อพิพาท

เห็นคล้อยตามกับโปรแกรมฉบับร่างสำหรับรายการศิษย์เก่ามูลนิธิโรตารีประจำปี 2554 และ 2555 ในการจัดประชุมใหญ่โรตารีสากล ณ เมืองนิวยอร์กซิตี้ หลุยเซียน่า สหรัฐอเมริกา และกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

เสนอเงินจ้างให้สมาคมศิษย์เก่ามูลนิธิไม่เกินจำนวน 100 แห่งเพื่อขยายประสิทธิภาพของสมาคมโดยเป็นรายการนำร่องในปี 2554-55

เห็นด้วยกับการจัดตั้งรางวัลสมาคมศิษย์เก่ามูลนิธิโรตารีแห่งปีสำหรับการนำเสนอ โดยเริ่มในปี 2554-55

การดูแลทุน

ค.ร. คาดหวังที่จะเห็นภาคเพิ่มอัตราการรายงานทุนบำเพ็ญประโยชน์และทุนวิสัยทัศน์อนาคตให้สูงขึ้นกว่าเดิมเมื่อถึงวาระการวิเคราะห์รายครึ่งปีในเดือนเมษายน 2554 ทั้งนี้เพราะอัตราการรายงานได้ลดลงลง

กำหนดการจัดอบรมระดับภาคพื้นสำหรับกลุ่มแกนนำที่ปรึกษาทุนมนุษยชาติด้านเทคนิคพร้อมกับการประชุมใหญ่โรตารีสากลประจำปี 2554 ในเมืองนิวยอร์กซิตี้ และจะจัดให้มีการฝึกอบรมหนึ่งวันก่อนการจัดประชุมใหญ่ประจำปี 2555 ในกรุงเทพมหานคร

ข้อมูลมูลนิธิ ณ วันที่ 30 กันยายน 2553

ผู้บริจาคพอลแฮริสเฟลโลส์	1,251,714 ราย
ผู้บริจาคทุนถาวรสะสม	84,102 ราย
ผู้บริจาคทุน Major Donor	13,105 ราย

โครงการนำร่องใหม่

เพื่อเพิ่มความหลากหลายของสมาชิก

อภ.สม อินทร์พยุ่ง ผู้แปล

สี่โครงการนำร่องใหม่จะเริ่มใช้ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2554 โดยจะยอมให้สโมสรที่เข้าร่วมโครงการทดลองใช้หลักเกณฑ์การรับสมาชิกและการบริหารจัดการสโมสรได้อย่างยืดหยุ่น (flexible membership requirements and club operations)

สี่โครงการนำร่องดังกล่าวนี้ แต่ละโครงการใช้เวลา 3 ปี คือโครงการสโมสรดาวบริวาร (satellite club), โครงการรับสมาชิกสมทบ (associate member), โครงการรับสมาชิกที่เป็นนิติบุคคล (corporate member) และโครงการสโมสรสร้างสรรค์บริหารอย่างผ่อนคลายเป็นพิเศษ (innovative and flexible Rotary club) โครงการนำร่องเหล่านี้ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารของโรตารีสากลในการประชุมเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2553 ที่ผ่านมา

แต่ละโครงการนำร่อง มีจุดประสงค์ในการปรับปรุงเกี่ยวกับการรับสมาชิกใหม่, ยอมให้มีการยืดหยุ่นในการจัดโครงสร้างและการบริหารสโมสร และเปิดโอกาสให้สโมสรต่างๆ ค้นหาแนวคิดตลอดจนวิธีใหม่ๆ ในการเพิ่มสมาชิกได้หลายวิธี ซึ่งเรื่องเหล่านี้รวมอยู่ในแผนยุทธศาสตร์ของโรตารีสากล (RI Strategic Plan), ประโยชน์อย่างอื่นที่คาดว่าจะได้รับคือ จะเป็นการปรับปรุงการเป็นผู้นำและการมีส่วนร่วมในสโมสรของโรตารีเรียนมากขึ้น รวมทั้งการสนับสนุนมูลนิธิโรตารีเพิ่มขึ้นด้วย

โครงการนำร่องทั้งสี่จะช่วยให้โรตารีสากลให้สามารถรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลจากสโมสรที่เข้าร่วมโครงการเพื่อประมวลประสิทธิภาพที่จะได้รับการเปลี่ยนแปลงทุกอย่างที่เกิดขึ้น

สโมสรต่างๆ มีเวลาถึงวันที่ 1 เมษายน 2554 ในการที่จะยื่นใบสมัครเข้าร่วมโครงการนำร่องเพื่อการพิจารณาของโรตารีสากล ข้อมูลรวมทั้งใบสมัครจะส่งถึงแต่ละสโมสรในต้นเดือนมกราคม 2554 ในแต่ละโครงการนำร่องจะมีสโมสรที่ได้รับการคัดเลือกไม่เกิน 200 สโมสร สโมสรที่จะได้รับการพิจารณาจะต้องก่อตั้งก่อนวันที่ 30 มิถุนายน 2009 (2552)

สโมสรดาวบริวาร : โครงการนำร่องนี้จะประมวลผลที่เกิดจากการยอมให้สโมสรที่เข้าร่วมโครงการจัดประชุมได้หลายครั้งในหนึ่งสัปดาห์ ณ สถานที่ วันประชุม และเวลาประชุมต่างๆ กัน

โรตารีเรียนในสโมสรดาวบริวาร จะเป็นสมาชิกของสโมสรแม่ (host club) แต่จะประชุมกันตามเวลาและสถานที่ที่พวกเขา กำหนดและสามารถทำโครงการบำเพ็ญประโยชน์ของตนเองได้, การจัดโครงสร้างแบบนี้เชื่อว่าจะเป็นผลดีแก่ชุมชนต่างๆ ทั้งในชนบทและในเมืองใหญ่ๆ, โครงการนำร่องนี้ ยังสามารถช่วยสโมสรเล็ก อ่อนแอ

หรือสโมสรที่กำลังดิ้นรนเพื่ออยู่รอด ให้มีโอกาสเชื่อมโยงและขอรับความช่วยเหลือจากสโมสรใหญ่, แข็งแรงและมีประสิทธิภาพที่อยู่ใกล้เคียง

สมาชิกสมทบ : โครงการนำร่องนี้จะช่วยสโมสรต่างๆ ให้รู้จักวิธีให้ความรู้เกี่ยวกับสโมสรและสิ่งที่สมาชิกพึงปฏิบัติก่อนมีการรับสมาชิกเข้ามาใหม่ สโมสรจะเป็นผู้กำหนดระยะเวลาในการเป็นสมาชิกสมทบก่อนได้เป็นสมาชิกสามัญ (active member) โครงการนี้มุ่งให้ความรู้แก่ผู้ที่สนใจ แต่เขายังไม่แน่นอนว่าจะปฏิบัติตามเงื่อนไขของการเป็นสมาชิกสามัญหรือไม่ โครงการนี้จะให้โอกาสแก่ผู้ที่ยังไม่แน่ใจให้ได้รู้จักมากขึ้นกับสมาชิกและโครงการต่างๆ ของสโมสร และเมื่อได้เป็นสมาชิกสามัญแล้วก็เป็นภาระถนัดเขาเพิ่มเติมเพื่อให้อยู่เป็นสมาชิกต่อไปด้วย

สมาชิกที่เป็นนิติบุคคล : โครงการนำร่องนี้จะยอมให้นิติบุคคลในชุมชนของสโมสรเป็นสมาชิกได้โดยแต่งตั้งผู้แทนไม่เกินสี่คนเป็นสมาชิก มีสิทธิเข้าประชุมและร่วมในโครงการต่างๆ, ออกเสียงลงมติในกิจกรรมของสโมสร รวมทั้งมีสิทธิรับตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่ และเป็นกรรมการในคณะกรรมการต่างๆ ด้วย, แต่หนึ่งในสี่คนนี้จะต้องมีตำแหน่งบริหารอาวุโสของนิติบุคคล ส่วนคนอื่น ๆ จะต้องเป็นผู้ทำงานประจำเกี่ยวกับการบริหารงานของนิติบุคคลนั้นและเพียงหนึ่งคนในสี่คนเท่านั้นที่จะต้องเข้าประชุมสโมสรทุกครั้ง, ทุกคนถือว่าเป็นเจ้าหน้าที่ของสโมสรและจะต้องชำระบำรุงอาร์ไอกับค่าบำรุงสโมสรตามระเบียบซึ่งสโมสรได้กำหนดไว้

สโมสรสร้างสรรค์บริหารอย่างผ่อนคลายเป็นพิเศษ : ตามโครงการนำร่องนี้ สโมสรต่างๆ ที่เข้าร่วมโครงการจะได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์ในการบริหารหรือการจัดโครงสร้างได้หนึ่งอย่าง (to change one element of its format or structure) เพื่อเป็นการทดลอง เช่นสโมสรอาจจะยอมรับบุคคลในครอบครัวเป็นสมาชิก (family membership) หรืออาจจะใช้วิธีประชุมทางอินเทอร์เน็ตประสมกับการประชุมตามปกติแบบเห็นหน้ากัน (a blend of online and in-person meetings) แต่การเปลี่ยนแปลงที่ได้รับอนุญาตจะต้องไม่ขัดข้องกับโครงการนำร่องอื่น

โครงการนำร่องแต่ละอย่างมีจุดประสงค์ในการสนับสนุนให้สโมสรต่างๆ ดำเนินการหรือทำกิจกรรมอย่างสนุก ยืดหยุ่น หลากหลาย ยืดหยุ่น สนใจริเริ่มในสิ่งใหม่ ภายใต้ความร่วมมือร่วมใจด้วยไมตรีของบรรดาสมาชิก

(จาก New pilot programs to support member diversity, by Arnold R. Grahl, Rotary International News, 16 December 2010)

Rational Rotarianism

ISSUED FROM THE SECRETARY'S OFFICE OF THE
National Association of Rotary Clubs of America

VOL. 1

มกราคม 2454

No. 1

เดอะเนชั่นแนลโรแทเรียน

จดหมายจาก สำนักงานเลขาธิการสมาคม
โรตารีแห่งอเมริกา
โรแทเรียนนิยมอย่างมีเหตุผล
โดย พอล พี แอร์ริส
ประธานโรตารีแห่งชาติ

หากผมได้รับพรจากพระเจ้า ให้ได้
มายืนบนเวที ตรงกลางสนามกีฬาขนาดใหญ่
ที่ซึ่งผมสามารถมองเห็นสายตา และความคิด
ของโรแทเรียนทุกคนในโลกนี้ ผมจะขอลา
คำถามนี้ให้ทุกท่านได้ลองตอบ : “อะไรคือ
ปรัชญาของโรตารีตามที่ท่านเข้าใจ?” ในใจ
ของผมปรากฏภาพมโหฬารมากมายที่ชูขึ้น เวลา
นั้นเองผมได้ตระหนักถึงความสับสน เพราะ
ปัจเจกชนแต่ละท่าน แย่งกันแสดงความคิด
เห็นที่แตกต่างกัน และหลากหลายโดยไร้ทิศทาง
และไร้ระเบียบแบบแผนโดยสิ้นเชิง

อย่างไรก็ตาม ผมจะถามคำถาม
อีกข้อหนึ่ง “มีใครบ้างที่มีความเห็นว่า การ
เข้าร่วมเป็นสมาชิกสโมสรใดก็ตาม เพื่อ
วัตถุประสงค์ทางธุรกิจนั้น เป็นเรื่องไร้เกียรติ
หรือไร้จริยธรรมอย่างยิ่ง?”

ผมขอให้ “คุณมาตรฐานจริยธรรม”
เสนอทัศนะของท่านบ้าง: “ผมเป็นสมาชิก
ของสโมสรและสมาคมหลายแห่ง ซึ่งทุกแห่ง
มีชื่อเสียงในระดับสูงของเมืองเรา และผมรู้
ว่ามันเป็นความจริงแท้ที่ว่า อย่างน้อยย่อมมี
สโมสรหนึ่งหรือสมาคมหนึ่ง ที่มีกติกายกห้าม
มิให้มีการนำเอาเรื่องธุรกิจ มาเกี่ยวข้องกับ
กิจการของสโมสรหรือสมาคม อย่างเด็ดขาด
และในสโมสรและสมาคมทุกแห่ง การนำเรื่อง
ธุรกิจมาเกี่ยวข้องกับกิจการของสโมสร หรือ
สมาคมถือเป็นเรื่องต้องห้าม ตามความคิด
ของผมเอง ผมถือว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดี”

ผมจะเปลี่ยนคำถามว่า “โรตารียอมรับอะไร
นอกเหนือจาก การช่วยเหลือในธุรกิจ การ
สร้างอิทธิพลเพื่อธุรกิจ และการได้รับผล
ประโยชน์ในธุรกิจ จากเพื่อนสมาชิกหรือไม่?”

เราจะเห็น “คุณลดราคาเมื่อจ่าย
เป็นเงินสด” ลูกขี้ขลาดแล้วพูดว่า “ผมมา
ร่วมเป็นสมาชิกของสโมสรโรตารีก็เพราะว่า
โรตารีเป็นสโมสรที่ประกอบด้วย สมาชิกที่มา
จากหลากหลายอาชีพ ซึ่งต่างก็มาร่วมเป็น
สมาชิกด้วยวัตถุประสงค์ของธุรกิจเป็นหลัก
สำหรับผมเห็นว่าเป็นการกระทำที่มีเหตุผล
มันเหมือนกับว่าเรามีผู้เชี่ยวชาญ ที่สามารถ
ให้คำแนะนำในธุรกิจสาขาต่างๆ สองหรือ
สามร้อยคนอยู่ด้วยกัน เป็นสายใยที่คอยช่วย
เหลือธุรกิจของผมตลอดเวลา มีสโมสรอื่นๆ
อีกมากมายที่จัดตั้งขึ้นมา ด้วยวัตถุประสงค์
สำหรับสังคมและส่วนรวม แต่มีสโมสรโรตารี
เพียงแห่งเดียวเท่านั้น ที่สนองความต้องการ
ของผมในเรื่องนี้ได้”

ยังครับ ยังมีสภาพบุรุษอีกท่านหนึ่ง
ที่เราต้องฟังท่านพูด ผมขอเรียกท่านว่า “คุณ

ผู้เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมเสมอ” “ผมนึกถึง
งานของโรตารี ในรูปของการจัดการเพื่อ
เป็นการตอบแทนให้แก่สังคม เพราะโรตารี
ทำให้เกิดความเป็นไปได้ ที่บุคคลคนหนึ่ง
สามารถทำบางอย่าง ให้แก่ชุมชนของเขาได้
โดยการเสียสละเงิน ทั้งจากส่วนตัวและจาก
ธุรกิจ และยังอาจทำสิ่งต่างๆ ให้โรตารีนอก
เหนือกว่านี้ด้วย ผมเชื่อว่าโรตารีจะได้รับ
ประโยชน์สูงสุด ถึงแม้ว่าผลประโยชน์นั้น
จะถูกตีค่าเป็นดอลลาร์และเซ็นต์ก็ตาม ถ้า
หากโรตารีจะไม่ได้ไปเสียเวลาทั้งหมดกับ
การทำบัญชีและนับเงินที่ได้รับมา แต่เพียง
อย่างเดียว ความเจริญเติบโตของโรตารีจะ
แข็งแกร่งและมั่นคงตลอดไป ชุมชนที่โรตารี
ตั้งอยู่จะคิดถึงและมองเห็นแต่แง่มุมที่ดีของ
โรตารี และวิธีการที่จะทำให้ชุมชนคิดถึงและ
มองเห็นแต่แง่มุมที่ดี ของคนหนึ่งหรือสโมสร
หนึ่งนั้น ก็ด้วยการที่คนนั้น หรือสโมสรนั้น
ได้ทำอะไรที่เป็นประโยชน์ ให้กับชุมชนนั้น
นั่นเอง”

ความเห็นหนึ่งความเห็น หรือ
มากกว่าเหล่านั้น อาจได้รับการตอบรับโดย
ทั่วไปว่า เป็นปรัชญาที่แท้จริงของโรตารี ผู้
เป็นโรแทเรียน หรือมิใช่โรแทเรียนสามารถ
เข้าใจและให้ความเคารพ ได้ดั่งเดียวกัน
เอาละท่านทั้งหลาย โรแทเรียนทั้งในอเมริกา
และแคนาดา สำหรับท่านละครับ ท่านเห็น
ด้วยกับความเห็นใด และเพราะเหตุผลอะไร?
เราอยากฟังความคิดเห็นของท่านครับ

ด้วยภราดรภาพและด้วยความนับถือ
พอล พี แอร์ริส
ชิคาโก, 1 มกราคม พ.ศ. 2454

100 Years Later

ISSUED FROM THE WORLD HEADQUARTERS OF
Rotary International

VOL. 189

มกราคม 2554

No. 7

คำตอบจากเรย์

โรแทเรียนนิยมอย่างมีเหตุผลอีก 100 ปีต่อมา

สมมุติว่า หากเทคโนโลยีสมัยใหม่จับผมไปใส่ไว้ใน อีเลคทรอนิกส์เซทรัม ซึ่งเป็นที่ผมสามารถปฏิสังสน์กับ

โรแทเรียนทุกคนในโลกนี้ได้ ผมจะถามคำถามนี้ “อะไรเป็นสิ่งที่พิเศษที่ทำให้โรตารีกลายเป็นองค์กรที่ประสบความสำเร็จทั่วโลก?” บนหน้าจอคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ของผม ผมเห็นคำตอบหลากหลายความคิดเห็นที่ล้วนแต่มีเหตุผลเกี่ยวกับคุณค่าของโรตารี ถูกส่งกลับมาอย่างท่วมท้น ในจำนวนความคิดเห็นเหล่านั้น มีความคิดเห็นจำนวนมากถูกส่งเข้ามาแบบดิบๆ เพราะเจ้าของความคิดเห็นไม่สามารถกลั่นกรองมันให้อยู่ในรูปคำตอบที่ใช้ภาษาธรรมดาๆ เพื่อตอบคำถามนี้ได้

ณ จุดนี้เอง ผมจะถามคำถามอีกข้อหนึ่ง : “พวกเราได้ละทิ้งวัตถุประสงค์ดั้งเดิมประการหนึ่ง ของการจัดตั้งโรตารีที่ว่า ‘เพื่อให้สมาชิกได้มีโอกาสพบปะกันในสโมสรเพื่อวัตถุประสงค์ทางธุรกิจ’ ไปหรือเปล่า?”

ผมจะถามบรรดาสมาชิกที่มีความคิดเห็นต่อต้านกับความเกี่ยวพันในเชิงธุรกิจใดๆ เพื่อให้แสดงความคิดเห็นเป็นอันดับแรก ซึ่งความคิดเห็นของพวกเขาจะยอมรับและยืนยันว่า โรตารีได้ตัดสินใจไม่ยอมรับในเรื่องเกี่ยวกับผลประโยชน์ในเรื่องธุรกิจส่วนบุคคล ตั้งแต่แรกเริ่มก่อตั้ง โดยได้ลงมติให้ใช้คำขวัญของโรตารีที่ว่า “จงเห็นแก่ความสำคัญของการให้บริการแก่ผู้อื่น เหนือกว่าตนเอง” และพร้อมกันนั้นได้ชี้ให้เห็นว่าการดำเนินกิจกรรมของโรตารีประการใดบ้าง ที่จะทำให้เกิดเสียงอันที่ดังามของโรตารีต้องมัวหมองไป

ต่อจากนั้น ผมจะถามบรรดาสมาชิกที่มองเห็นข้อดีของโรตารี ในเรื่องการเกี่ยวข้องกับธุรกิจ ให้แสดงความคิดเห็นบ้าง และพวกเขาจะยืนยันว่า การเป็นสมาชิกของโรตารี ทำให้ได้พบปะกับผู้คนจากหลากหลายวิชาชีพและทำให้มีโอกาสได้ติดต่อกับสมาชิกอื่นๆ ในทางธุรกิจ

นั้น เป็นวัตถุประสงค์ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติของการทำธุรกิจ และเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งของการเป็นสมาชิกภาพของสโมสร และพวกเขามักจะเตือนผมอยู่เสมอถึงคำขวัญอันดีบรื่องลงมาของโรตารี ที่ว่า “ผู้ที่ได้รับประโยชน์มากที่สุด คือ ผู้ที่ให้บริการดีที่สุด” ซึ่งใช้คู่กันมาพร้อมกับคำขวัญที่ว่า “บริการเหนือตน” มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2454 เช่นกัน

แล้วก็จะถึงเวลาที่ผมถามบรรดาผู้ที่มีความเห็นในทางสายกลาง เพื่อให้บอกผมว่า ในประเด็นเกี่ยวกับผลประโยชน์ทางธุรกิจส่วนบุคคลในโรตารีนั้น เรามีจุดยืนอยู่ตรงไหนกันแน่? และ เราควรจะเดินไปทางใดต่อไป? ความเห็นของกลุ่มนี้คงจะออกมาช้ากว่าสองกลุ่มแรก เพราะโรตารีเรียนย่อมต้องใช้เวลาในการพิจารณาคำถามและไตร่ตรองอย่างรอบคอบ และเมื่อคำตอบเริ่มทยอยกันปรากฏ จะเห็นว่า แก่นแท้ของคุณค่าของความเป็นโรตารีประการหนึ่ง คือ มิตรภาพ และพวกเราทุกคนย่อมยินดีที่จะทำธุรกิจกับเพื่อนที่เรารู้จักและวางใจได้มากกว่า ดังนั้น จึงมีบ่อยครั้ง ที่มิตรภาพในโรตารีนำไปสู่ความสัมพันธ์ในธุรกิจ- ซึ่งไม่ใช่วัตถุประสงค์ของโรตารี แต่เป็นผลที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติต่างหาก-และพวกเขายืนยันด้วยว่า สมาชิกกลุ่มที่มีอายุน้อยกว่า มักนิยมใช้คำว่าการทำงานร่วม

กันเป็นเครือข่ายมากกว่าคำว่า มิตรภาพ ซึ่ง การทำงานร่วมกันเป็นเครือข่ายนั้นย่อมหมายความว่า รวมไปถึงโอกาสที่จะได้พบปะกับนักธุรกิจและผู้ประกอบอาชีพสาขาอื่นๆ ด้วย

กลุ่มที่สามนี้จะเห็นพ้องและชื่นชมกับความฉลาดหลักแหลมของผู้ก่อตั้งสโมสรของเรา พอล แฮร์ริส เพราะท่านเป็นผู้สนับสนุน ทางสายกลาง ในประเด็นเรื่องผลประโยชน์ธุรกิจส่วนบุคคล ในบทความของท่านที่ชื่อว่า “โรแทเรียนนิยมอย่างมีเหตุผล” ที่เขียนเมื่อเดือนมกราคม พ.ศ. 2454 ผมเป็นคนหนึ่งที่ชื่นชอบกับ

ความคิดของท่านที่ว่า “วิธีการที่จะทำให้ชุมชนคิดถึงและ มองเห็นแง่มุมที่ดีของคนหนึ่งหรือสโมสรหนึ่งนั้น ก็ด้วยการที่คนนั้นหรือสโมสรนั้นได้ทำอะไรที่เป็นประโยชน์ให้กับชุมชนนั้น นั่นเอง” ซึ่งตลอด 100 ปีที่ผ่านมาโรแทเรียนทั้งหลายต่างก็ได้ปฏิบัติตามคำแนะนำอันชาญฉลาดของ พอล แฮร์ริส อย่างสม่ำเสมอ จนเป็นผลให้โรตารีได้ก้าวขึ้นถึงจุดสูงสุดของความเป็นสโมสร นั่นก็คือ “การได้รับการยอมรับในเวทีโลก” และด้วยคำมั่นสัญญาของโรแทเรียนทุกคนในการที่จะ “รับใช้” บวกกับพลังความเฉลียวฉลาดของสมาชิกจำนวน 1.2 ล้านคนทั่วโลก ผมเชื่อว่า “วันเวลาที่ดียิ่งที่สุดของโรตารีนั้นคอยท่านอยู่ข้างหน้า”

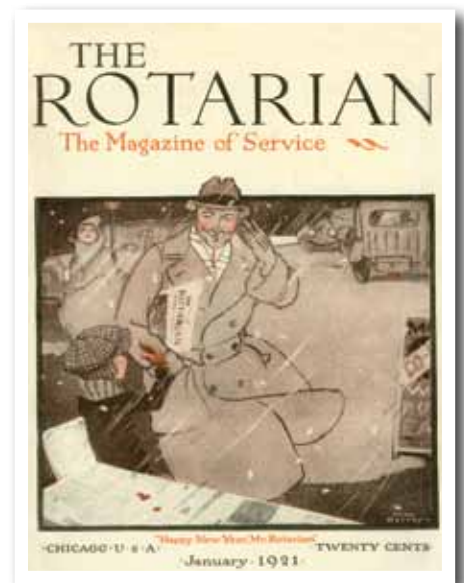
รายงานของผมจากเซ็ทรัม ของโรตารีที่ผมจินตนาการขึ้นเอง ได้สะท้อนแนวคิดของผมเกี่ยวกับปรัชญาความเป็นโรแทเรียนที่แท้จริง โดยผู้ที่ป็นโรแทเรียนและมีใช้โรแทเรียนสามารถเข้าใจและให้ความเคารพได้คู่เคียงกันเอาละ ท่านทั้งหลาย ผู้ที่เป็นโรแทเรียนต่างๆ ในโลก บัดนี้ สำหรับท่านละครับ มีความเห็นว่อย่างไร? กรุณาร่วมอภิปรายกับเราในหัวข้อ ‘Rotary LinkedIn Group’ ที่ www.rotary.org/socialnetworks ครับ

ด้วยความระลึกถึง
เรย์ คลิงกินสมิท

ผู้แปล-รท.อรุณวดี สมานมิตร พอล/
สร.เชียงใหม่เหนือ

“หนึ่ง ศตวรรษ ดี โรแทเรียน”

** นิตยสาร ดี โรแทเรียน ได้ทำการเฉลิมฉลองในวาระที่ตีพิมพ์ ครบหนึ่งร้อยปี ด้วยการรวบรวมเรื่องราวต่างๆ ที่ได้รับการนำเสนอผ่านหน้านิตยสารเล่มนี้ โดยทางกองบรรณาธิการได้ แบ่งเนื้อหาออกเป็นหลายหัวข้อ ตั้งแต่ หนึ่งร้อยรายชื่อของผู้ที่มีส่วนร่วม ในบทความต่างๆ รูปภาพที่โดดเด่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เจ็ดหัวข้อเกี่ยวเนื่องกับ โรแทเรียน ประกอบด้วย จรรยาบรรณ การบริการ ความมีน้ำใจนักกีฬา ความยากจน สันติภาพ การเดินทาง ท้องเที่ยว และ ปิดท้ายด้วย เยาวชน โดยโรตารีประเทศไทย ได้คัดเลือกหัวข้อ เพื่อสันติภาพ มาตีพิมพ์เพื่อร่วมเฉลิมฉลองในวาระพิเศษนี้

เพื่อ สันติภาพ

ปลดอาวุธจากโลก

โดย ฮิวจ์ กัสเตอร์สัน

ฮิวจ์ กัสเตอร์สันเป็นนักมานุษยวิทยาที่มหาวิทยาลัยจอร์จ เมสัน เขาได้เขียนหนังสือเกี่ยวกับความมั่นคงระหว่างประเทศและวัฒนธรรมของนักวิทยาศาสตร์นิวเคลียร์กับนักกิจกรรม ในบทความนี้เขามุ่งตรวจสอบสถานภาพของความมั่นคงของโลกในปัจจุบัน และสรุปว่าเรายังอยู่ในสภาวะการณ์อันตราย

การแข่งขันกันสะสมอาวุธในยุคสงครามเย็น ได้จบสิ้นไปแล้ว อาวุธนิวเคลียร์ของทั้งสหรัฐและรัสเซียถูกจำกัดให้อยู่ในปริมาณที่น้อยลงไปมาก และมีข้อตกลงกันว่าจะไม่มีการทดลองอาวุธนิวเคลียร์กันอีก ตอนที่ผมถามนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยเกี่ยวกับอาวุธนิวเคลียร์ พวกเขาอีกโหล่ แล้วตอบว่า ก็เห็นมีข่าวเมื่อวานนี้ เมื่อถามว่าประเทศไหนมีนิวเคลียร์บ้าง มีบางคนที่ไม่ตอบได้

ในเมื่อทั้งสหรัฐอเมริกาและรัสเซีย ลดการสะสมอาวุธลงและลดความสำคัญในการแข่งขันทางด้านนี้ลงเป็นอย่างมากแล้ว เพราะเหตุใดอยู่ๆ ผู้นำอาวุโสของประเทศหลายคนจึงออกมาเตือนถึงโอกาสที่จะเกิดหายนะจากการใช้อาวุธนิวเคลียร์อีก

ในเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๕๐ นิตยสาร วอลล์สตรีทเจอร์นัล ได้ตีพิมพ์ความเห็นชิ้นหนึ่งเตือนว่า “อาวุธนิวเคลียร์ในวันนี้สู่อันตรายใหญ่หลวง” และเรียกร้องให้มีการปลดอาวุธนิวเคลียร์ ข่าวนี้นี้ไม่ได้ออกมาจากนักต่อต้านนิวเคลียร์ แต่เป็นการเตือนโดย นายเฮนรี คิสซิงเจอร์ (อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกาสมัยประธานาธิบดีริชาร์ด นิกสัน) จากนายจอร์จ ชูลท์ (รมว. ต่างประเทศสหรัฐอเมริกาสมัยประธานาธิบดีโรนัลด์ เรแกน) จากนายวิลเลียม เพอร์รี (รมว. กลาโหมสมัยประธานาธิบดีบิล คลินตัน) และนายแซม นันน์ (อดีตประธานคณะกรรมการกิจการทหารของวุฒิสภาสหรัฐ) มีผู้ที่พูดในระหว่างสงครามเย็นว่า “เมื่อคุณปล่อยยักซ์เงินนี้ออกมาแล้ว จะจับกลับเข้าไปในขวดอีกไม่ได้” แต่คนเหล่านี้

วันนี้พูดในทางตรงกันข้าม

ระหว่างสงครามเย็น คนมากมายเป็นห่วงว่ามหาอำนาจทั้งสองอาจมีการต่อสู้กันโดยใช้อาวุธนิวเคลียร์ แล้วจะส่งผลให้ประชาชนหลายสิบล้านคนในทั้งสองประเทศจะต้องตายลง ระหว่างปี พ.ศ. ๒๔๘๓ ถึง ๒๕๓๙ สหรัฐฯ ใช้เงินจำนวนมากถึงหกล้านล้านเหรียญสหรัฐ (ปรับเป็นค่าของเงินในปี พ.ศ. ๒๕๓๙) เพื่อสร้างและสะสมอาวุธนิวเคลียร์จำนวน ๓๐,๐๐๐ หน่วย มีขนาดตั้งแต่ ๐.๐๑ กิโลตันที่เรียกว่า “เดวี ครอกเกตต์” ปืนนิวเคลียร์โรเฟิล จนถึงขนาด ๒๕ เมกะตันที่เป็นแบบระเบิดปี ๔๑ ซึ่งมีสมรรถนะการทำลายสูงกว่าชุดที่นำไปทิ้งที่นางาซากิถึงหนึ่งพันเท่า ช่วงที่มีการผลิตระเบิดนิวเคลียร์สูงสุดคือในปี พ.ศ. ๒๕๐๓ สหรัฐฯ ผลิตวันละ ๒๐ ลูก และในโซเวียตนั้นหลังจากมีการทดลองระเบิดนิวเคลียร์ครั้งแรกในปี พ.ศ. ๒๔๙๒ เป็นต้นมาก็มีการผลิตระเบิดนิวเคลียร์ ในระดับใกล้เคียงกับสหรัฐอเมริกาตลอดมา ในบางขณะดูเหมือนเกือบจะมีการตัดสินใจใช้อาวุธรุนแรงนี้ เช่น วิกฤติการณ์คิวบาในปี พ.ศ. ๒๕๐๕ ที่รู้จักกันดี แต่ภัยคุกคามในปี พ.ศ. ๒๔๙๑ และ ๒๕๐๔ ในสงครามเกาหลีและเวียดนามและที่อื่นๆ ก็สร้างความตึงเครียดมากเช่นกัน ประชาชนอเมริกันนวนิยายเกี่ยวกับการให้การสนับสนุนสงครามและบางขณะก็ต่อต้านการสะสมอาวุธ แม้ว่าในทศวรรษ ๑๙๕๐ ชาวอเมริกันจะเริ่มรู้จักการสร้างหลุมหลบภัยและฝึกการ “ก้มหลบแล้วหาที่กำบัง” กันในโรงเรียน ในช่วงปลายทศวรรษ ๑๙๕๐ เราก็ก่อนหน้านี้ที่เกิดขึ้นในระดับรากหญ้าที่นำโดยไลนัส พอลลิง และนอร์แมน คาซินส์ ผู้ได้รับรางวัลโนเบลในฐานะผู้ประท้วงต่อต้านการทดลองระเบิดปรมาณู

เราทราบว่ายอห์น เชาครอฟ บิดาแห่งวิทยาการระเบิดไฮโดรเจน ของสหภาพโซเวียตซึ่งที่หลังมีชื่อเสียงจากการคัดค้านอาวุธนิวเคลียร์ เขาได้พยายามประท้วงต่อสภาสูงโซเวียตเพื่อต่อต้านผลร้ายที่เกิดกับร่างกายมนุษย์จากการทดลองนิวเคลียร์ การประท้วงเป็นผลให้เกิดมีการลงนามในสนธิสัญญา จำกัดอาวุธนิวเคลียร์ในเวลาต่อมา นั่นคือการจำกัดการทดสอบอาวุธนิวเคลียร์ปี พ.ศ. ๒๕๐๖ ความจริงการทดลองไม่ได้ลดลง แต่การทดลองในตอนหลังๆ นั้นกระทำกันใต้ดิน

แม้จะมีสนธิสัญญาจำกัดอาวุธ มหาอำนาจทั้งสองยังคงแข่งขันสะสมอาวุธนิวเคลียร์ จนกระทั่งผู้นำประเทศรัสเซียคือมิคาเอล กอบาเชฟ เป็นผู้นำที่ทำให้การยุติการแข่งขันกันสะสมอาวุธมีความเป็นไปได้

รัสเซียหยุดการทดสอบอาวุธนิวเคลียร์ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๓ และสหรัฐฯ หยุดในปี ๒๕๓๕ ภายใต้สนธิสัญญา “สตาร์ท” ฉบับใหม่ทั้งสหรัฐฯ และรัสเซียจะต้องลดจำนวนขีปนาวุธนิวเคลียร์ให้ต่ำกว่า ๑๕,๐๐๐ หน่วย ซึ่งก็ยังเป็นปริมาณที่มากพอจะฆ่ามนุษย์ได้นับล้านคน แต่ก็เป็นปริมาณนิวเคลียร์ที่น้อยกว่าสมัยช่วงทศวรรษ ๑๙๖๐-๑๙๗๐ และ ๑๙๘๐ ในขณะที่ทั้งรัสเซียและสหรัฐมีปริมาณอาวุธร้ายแรงนี้ถึงร้อยละ ๙๕ ของที่มีอยู่ทั้งหมดทั่วโลก

ถ้าท่านเข้าดูเว็บไซต์ Global Zero ก็พบว่าบุคคลสำคัญระดับ “who’s who” ที่ให้การรับรองการต่อต้านอาวุธนิวเคลียร์ ประกอบด้วย วาคลัฟ ฮาเวล (สาธารณรัฐเช็ก) ราซินูร์ (จอร์แดน) เดสมอนด์ ตูตู (แอฟริกาใต้) มูฮัมหมัด ยูนุส (บังกลาเทศ) และอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอีกหลาย

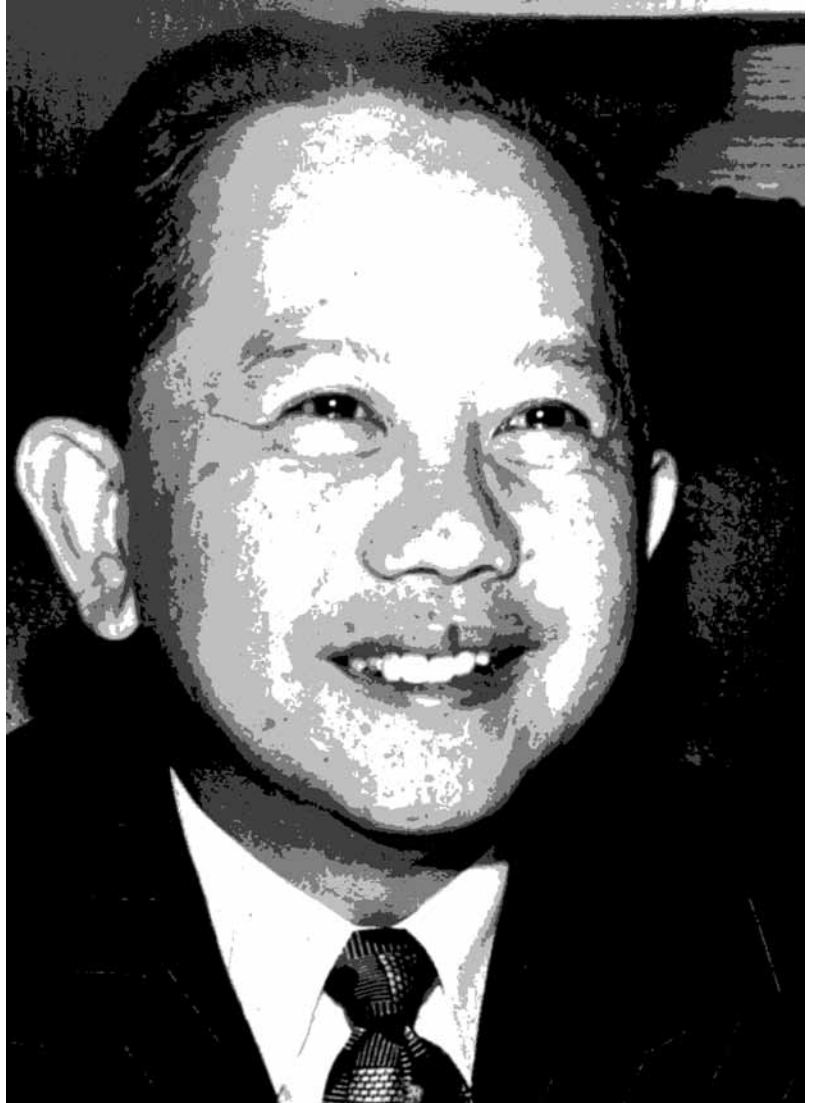
ท่าน ในเดือนเมษายน ๒๕๕๒ ประธานาธิบดีบารัค โอบามาได้กล่าวสุนทรพจน์ ณ กรุงปราก มีใจความตอนหนึ่งที่ประกาศว่าสหรัฐอเมริกา มีนโยบายระยะยาวในการปลดอาวุธนิวเคลียร์

การเกิดขึ้นของกลุ่มต่อต้านนิวเคลียร์นั้น มีสาเหตุหลักจากการพยายามควบคุมอีก ๕ เปอร์เซนต์ของอาวุธนิวเคลียร์ที่มีอยู่ในโลกนอกเหนือจากรัสเซียและสหรัฐอเมริกา และบางส่วนของสถานที่เก็บอาวุธนิวเคลียร์ในประเทศรัสเซีย ที่ยังขาดระบบการรักษาความปลอดภัย ปัจจุบันประเทศต่างเหล่านี้มีอาวุธนิวเคลียร์อยู่ในความครอบครองได้แก่ จีน ฝรั่งเศส อินเดีย อิสราเอล เกาหลีเหนือ ปากีสถาน และสหราชอาณาจักร ส่วนเยอรมนีและญี่ปุ่นมีวัสดุส่วนประกอบและเทคนิคที่จะผลิตอาวุธนิวเคลียร์ได้หากต้องการผลิตจริงๆ ที่น่าเป็นห่วงยิ่งขึ้นไปอีกคือ ประเทศอิหร่านที่มีแนวโน้มพยายามเสริมสร้างสมรรถนะทางด้านอาวุธนิวเคลียร์ และหากประสบความสำเร็จบรรดาผู้เชี่ยวชาญก็เชื่อว่าประเทศอื่นๆ ในตะวันออกกลางก็จะทำตาม แต่อย่างน้อยเราก็ยังวางใจได้ว่า อาวุธนิวเคลียร์คงรักษาไว้ในระดับนี้ภายในประเทศต่างๆ ที่กล่าวถึงมานี้ นักปลดอาวุธนิวเคลียร์มีความเป็นห่วงมากจากการแสดงออกผ่านวารสารในคอลัมน์เสียงที่แตกต่าง (op-ed) ว่า “ขบวนการก่อการร้ายไร้สัญชาติ มีแนวโน้มกำลังลงมือจัดหาอาวุธนิวเคลียร์เพิ่มในรายการอาวุธที่มีอยู่” ความเป็นไปได้เช่นนี้เป็นเรื่องน่ากังวลเพราะกลุ่มก่อการร้ายนี้ปฏิบัติการในระหว่างรอยต่อของระบบรัฐประเทศที่ไม่มีการควบคุมเขตแดนประเทศในเรื่องภัยคุกคามจากอาวุธนิวเคลียร์ กล่าวอีกนัยหนึ่งแนวทางการต่อต้านนิวเคลียร์ที่เคยใช้ได้กับประเทศที่เป็นคู่สงครามกัน จะใช้ไม่ได้ผลกับกระบวนการก่อการร้าย

การที่โลกกำลังจะเผชิญ กับความเป็นไปได้ในอนาคตอันใกล้นี้ ที่จะมีลึกลับกว่าประเทศที่ครอบครองอาวุธนิวเคลียร์รวมทั้งอัลไคดาและลัทธินิยมสมัยใหม่เช่นโอม ซินริเกียว หลายท่านตัดสินใจว่าสิ่งที่สมควรทำมากกว่าคือ การช่วยกันหาทางปลดอาวุธนิวเคลียร์เสียแทนที่จะตั้งความหวังว่า เราจะอยู่รอดจากสถานการณ์ที่ระเบิดทำลายเพียงบางส่วนของโลก

ปัญหาที่เผชิญหน้าเราขณะนี้คือ การปลดอาวุธรอบใหม่ยังเป็นเรื่องน่ากังวล เราจะโน้มน้าวประเทศต่างๆ เช่นอิสราเอลและปากีสถานให้เข้าร่วมโปรแกรมการปลดอาวุธได้อย่างไร ในขณะที่เขามีเหตุผลที่ดีที่จะกลัวประเทศเพื่อนบ้าน อีกประการหนึ่งคือ ท่านจะตรวจสอบอย่างไรว่าประเทศหนึ่งๆ ได้ปลดอาวุธนิวเคลียร์เรียบร้อยแล้ว ไม่มีการซ่อนสักรูกลูกสองลูกใต้บังเกอร์ที่ไหน แล้วเราจะทำอย่างไรกับเรย์เรเนียมและพลูโตเนียม ที่สกัดออกมาพร้อมใช้งานในการผลิตระเบิดนิวเคลียร์ได้ถึง ๑๐๐,๐๐๐ ลูก อีกคำถามหนึ่งคือท่านจะแน่ใจได้อย่างไรว่า วัตถุในโรงงานไฟฟ้านิวเคลียร์จะไม่ถูกผันแปรไปเป็นวัตถุในการทำระเบิด

หากการจบสงครามเย็นคือความท้าทายอันสูงสุดของปวงมนุษย์รุ่นก่อนหน้า สิ่งท้าทายสำหรับมนุษย์รุ่นต่อไปคือการหยุดการขยายการสะสมอาวุธในประเทศใหม่ๆ และกลุ่มก่อการร้าย และใคร่ครวญถึงการเติมเต็ม คำประกาศวิสัยทัศน์ของอดีตประธานาธิบดีเรแกนที่จะทำให้อาวุธนิวเคลียร์ “หมดสิ้นเชื้อเพลิงและสิ้นยุค” ไปในที่สุด โดยร่วมจัดอุปสรรคต่างๆ กับอาณาจักรรัสเซีย โยนระเบิดนิวเคลียร์เหล่านั้นทิ้งลงไปถึงขยะแห่งประวัติศาสตร์

บาทาน-ย้อนความทรงจำ

โดย คาลอส พี. โรมูโล

นักการทูตฟิลิปปินส์ซึ่งเคยเป็น รองประธานโรตารีสากลในปี พ.ศ. ๒๔๘๐-๘๑ ได้รับรางวัลพูลิตเซอร์และเป็นผู้กองในสนามรบ ได้รับฉายาว่า “เดนตายคนสุดท้ายจากบาทาน” เขาได้สะท้อนความคิดในนิตยสารของเราในฉบับเดือนสิงหาคมปี พ.ศ. ๒๔๘๕ อันเป็นประสบการณ์การหลบหนีวงล้อมปิดกั้นของทหารฝ่ายตรงข้าม

ผมไม่ได้เกลียดทหารญี่ปุ่น ผมเป็นโรตารีเยน ผมเลิกการเกลียดชังเชื้อชาติมานานมากแล้ว ถ้าจะเกลียดก็คือสิ่งที่พวกเขาทำ ผมมีเหตุผลที่ดีเพียงพอที่จะเกลียด แต่ผมไม่ได้โกรธเกลียดพวกเขาที่เชื้อชาติ

ขอบอกว่าคนญี่ปุ่นเป็นนักรบชั้นหนึ่ง มีความอดทนต่อความ

ยากลำบากและความหิวโหยเป็นอย่างดี ที่สำคัญคือทหารญี่ปุ่นไม่กลัวตาย

สี่เดือนในบาทานเป็นเหมือนฝันร้ายในนรก ผมคิดถึงคืนวันที่พวกเราทหารฟิลิปปินส์และอเมริกันต้องอดทนต่อความหิวโหยและผลเรื้อรังจากการรบที่ไม่สามารถรักษาเยียวยาได้เนื่องจากขาดแคลนเวชภัณฑ์ มีเพียงการสู้รบกันเท่านั้น ไม่มีความไว้วางใจแม้จะเป็นเพียงแป้งขนมปัง ไม่สามารถลี้ภัยในฟาร์มหรือฆ่าลิงในป่าเพื่อเอามาเป็นอาหาร เพราะเราต้องประหยัดกระสุน มีเพียงความทรงจำแห่งมิตรภาพที่โรตารีมอบให้เท่านั้นที่ช่วยให้ผมรู้สึกชีวิตน่าอยู่ ยามที่ผมไม่ได้อยู่กับคนที่ผมรัก

ในฟิลิปปินส์สโมสรโรตารีที่นี้มองการณ์ไกลถึงความเป็นไปได้ที่เป็นจริงแล้วในวันนี้ พวกเขาได้จัดเตรียมการให้ความดูแลชาวอเมริกันที่มาดูงานอย่างดี พวกเราที่ไม่ได้รับการฝึกงานด้วยก็ให้ความช่วยเหลือกันอย่าง ชะมักเขม้นทุกวัน

ทั่วทั้งซีกโลกตะวันออกนี้ โรตารีได้ดำเนินกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่างๆ เพื่อบริการเหนือตนไม่ว่าจะในประเทศที่อยู่ในโลกเสรีหรือประเทศที่ปิดกั้นตาม

ตอนที่ผมไปอยู่ที่ออสเตรเลีย (อพยพไปตั้งแต่วันที่ ๙ เมษายน ๒๔๘๕) สิ่งแรกๆ ที่ผมทำคือยืมแฟ้มนิตยสาร “เดอะโรแทเรียน” จากแองกัส เอส. มิทเชล (อดีตกรรมการบริหารโรตารีสากล) มาอ่าน ผมนั่งอ่านทีละเล่มด้วยความสนใจยิ่ง ผมเคยเป็น และคิดว่ายังคงเป็นบรรณธิการให้กับนิตยสารนี้และรู้ว่าพวกเราทุ่มเทเวลาและความพยายามมากเพียงใดให้แก่ นิตยสารที่แสนวิเศษนี้ โดยเฉพาะฉบับนี้ผมได้มองเห็นแง่มุมใหม่ๆ ที่น่าสนใจ

วันแห่งการไถ่บาปใกล้เข้ามาแล้ว เมื่อวันนั้นมาถึงผมมั่นใจว่าโรตารีจะเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่ง ที่ปากกาของเราจะไปแทนที่ดาบ สโมสรโรตารีทั้งหลายจะเกิดขึ้นแทนที่หน่วยรบและสนามรบ ผมได้คิดวนเวียนในเรื่องนี้ตอนที่ผมต้องชุดหลุมเพื่อซ่อนตัวในบาตान และความคิดที่คอยพวกเราเหล่าโรแทเรียนในวันข้างหน้า หลังวันสงครามคืองานที่พวกเราคัดเลือกมา ให้ผู้คนที่มีความดีที่เชื่อในปรัชญาของเรา ความคิดนี้สาดส่องขึ้นทันใดในความมืดเหมือนแสงสุริยาที่ห่อหุ้มตัวผมไว้

แต่สงครามครั้งนี้ไม่อาจไปถึงจุดจบที่ควรเป็นได้ จุดจบที่ควรเป็นได้สำหรับพวกเราที่มีอุดมคติ จนกว่าโลกตะวันตกจะตื่นขึ้นมารู้ถึงปัญหาที่กำลังเผชิญกันอยู่ เราไม่ควรภูมิใจกับสิ่งที่เกิดขึ้นและเป็นอยู่นี้

ผมทราบดีเพราะผมได้เห็นชาวอังกฤษในฮ่องกง ในพม่า ในสิงคโปร์ ผมได้เห็นชาวฝรั่งเศสในฮานอยและไซ่ง่อน ผมเห็นนครจุ๊กิ่ง ผมเห็นเกาะชวา ผมเห็นคอร์ริคอร์ดอร์ ผมมีชีวิตรอดมาจากบาตान

สิงหาคม ๒๔๘๕

ปัญหาจากสงครามและสันติภาพ

โดย แฮร์โรลด์ เรจินัลด์

(“พลทหาร” พัท) ทหารประเทศแคนาดา นักเขียน

คำพูดติดปากที่เกิดตามมาจากการชนะสงครามครั้งสุดท้ายคือ ประโยคยอดนิยมที่ว่า “นี่คือสงครามที่จะยุติสงครามทั้งหมด” เป็นเสมือนแสงจากประกายการยอมจำนน เปลี่ยนพวกเราจากพวกครุ่นแค้นและไร้อคติมาเป็นนักรบที่ให้อภัยเพลงด้วยความสุข และหากปราศจากจิตวิญญาณเช่นนี้ทหารพันธมิตรคงไม่สามารถยุติการทำสงครามตลอดระยะเวลา ๑๒ เดือนจนกระทั่งกองทหารสหรัฐฯ ที่ส่งงามมาถึงและช่วยส่งมอบระเบิดมหันตภัยที่ปิดเป้าสงครามให้จบสิ้นในเชิงวัตถุในวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๔๕๒

“สงครามที่หยุดสงคราม” เรายังคงยึดปฏิบัติตามประเพณียอดนิยมนี้ต่อไปเหมือนตอนนั้น แต่ด้วยแนวความคิดรักชาติแบบใหม่ทีมนั้นวันจะมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นในจิตใจของผู้ที่รักมนุษยชาติ “บริการเหนือตน” จะนำครูและช่างไม้ แม่และนักเทศน์ให้มีโอกาสเท่าเทียมกันที่จะเป็นเจ้าของชัยชนะและรับการแซ่ซ้องจากมวล

มิตรทั้งหลายด้วยเกียรติศักดิ์แห่งการบำเพ็ญประโยชน์ และได้รับการประดับเหรียญเชิดชูเกียรติจากประธานาธิบดีหรือสมเด็จพระจักรพรรดิสำหรับผลงานสร้างสรรค์ของพวกเขา เหมือนหนึ่งที่เคยประดับให้แก่เหล่าทหารหาญที่ผ่านศึกสงครามด้วยการหักหาญและทำลาย ลูกหลานของท่านและข้าพเจ้าจะต้องการสันติภาพ อย่างน้อยก็เป็นประเด็นที่ทำให้พวกเขาสงบใจใฝ่หาเหมือนเมื่อก่อนที่พวกเราสนใจสงคราม อย่างน้อยก็ให้เกิดมีวีรบุรุษและบทละครที่จะคอยปลุกความสนใจพวกเขาให้รู้ว่าวีรบุรุษแห่งสันติภาพก็มีคุณค่าต่อโลกเช่นเดียวกับวีรบุรุษในสงคราม

กรกฎาคม ๒๔๗๒

สาระจากสงครามและคำปลอบประโลม

โดย สตีเฟน ลีคอก

นักเขียนเรื่องข้ามชาวนาแคนาดา

ผมเก็บสาระจากการอ่านหนังสือเกี่ยวกับสงครามที่เกิดขึ้นมานานแล้ว และพบว่าในตอนนั้นมีแนวความคิดหนึ่งที่ระบุว่าจะสงครามกำลังจะจบลง ความจริงมันก็ใกล้จะเป็นอย่างนั้นแล้ว สาเหตุก็เพราะว่าสงครามเริ่มเสื่อมถอยในสิ่งที่คุณเรียกว่า “ความน่ากลัว” อันเป็นความงมงายแบบเรียบๆ ที่มันเคยมีอยู่ในกระทั่ง ๕๐ ปีที่ผ่านมา หากจะพิจารณากันจริงๆ สงครามกลางเมือง(ในสหรัฐ) เคยเป็นสงครามในยุคที่พอหาวีรบุรุษได้ จากนั้นไปก็เป็นสงครามยุคที่ใช้เครื่องจักรกลใช้แก๊ส ระเบิด ระเบิดน้ำลึก โดยที่ความเป็นวีรบุรุษของหลายๆ คนหนึ่งไม่สามารถแสดงออกได้อีกต่อไป โดยที่ความถูกต้องไม่ใช่ผู้ชนะ โดยที่ผู้อ่อนแอกว่าต้องแพ้ไป โดยที่มวลผลผลิตแห่งความตายคือผลตอบแทนของการลงทุน

ไม่ใช่ มันจะไม่เป็นอย่างนั้น ผู้คนเบื่อหน่ายรูปแบบนี้ สงครามต้องจบสิ้น มันเป็นเรื่องที่อัตรายเกินไป

มกราคม ๒๔๗๕

องค์กรสันนิบาตไรรันยา

ก๊วยคราวต้องปิดก๊วยแล้ว

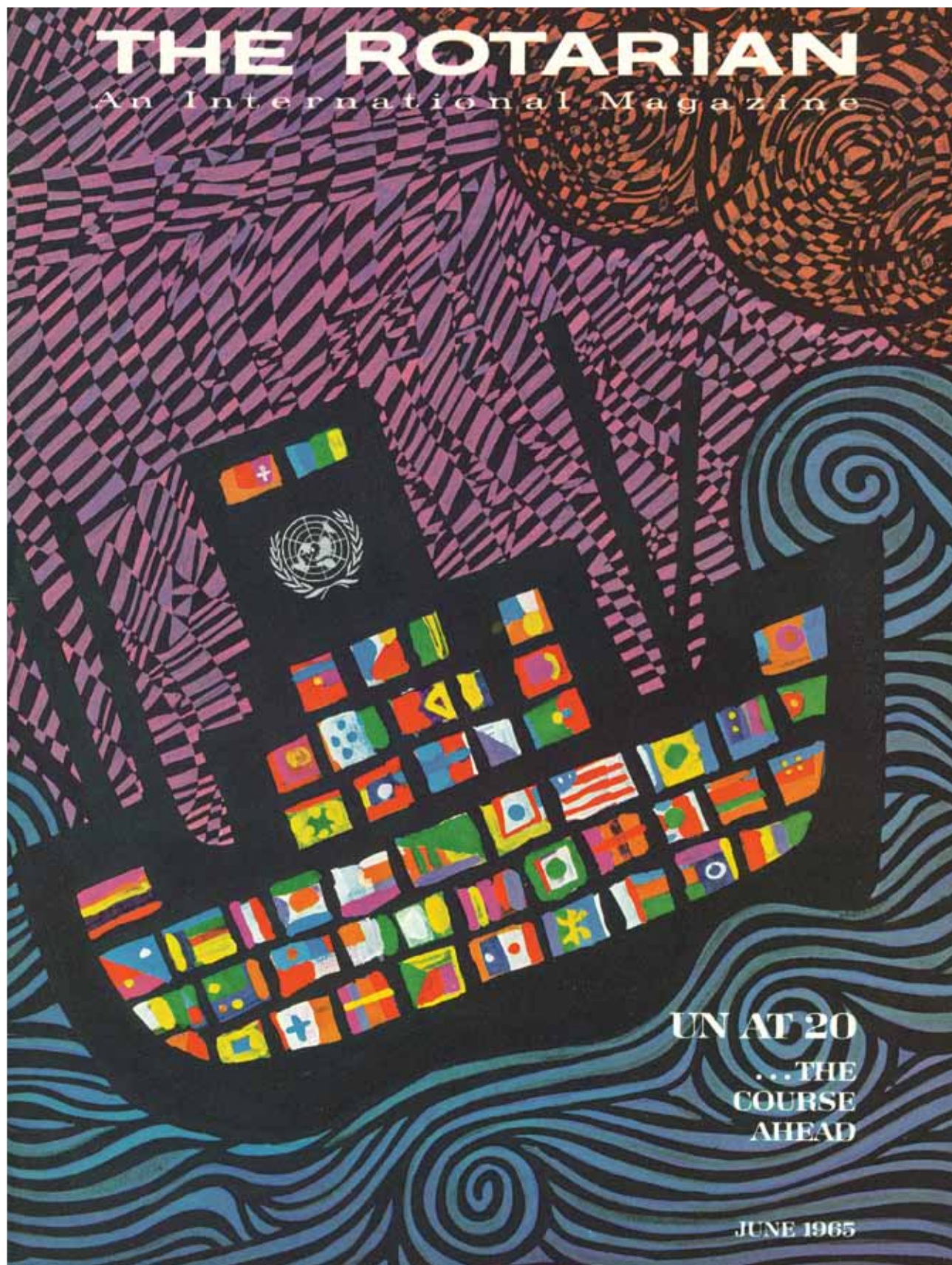
โดย เฮอร์เบิร์ต จอร์จ เวลส์

นักเขียนชาวอังกฤษ อดีตประธานคณะกรรมการวิจัยสันนิบาตชาติ

ถ้าหากสันนิบาตชาติในโลก จะคงอยู่และยืนหยัดต่อไป ความคิด ความต้องและความถูกต้องของการบำเพ็ญประโยชน์ที่องค์กรนี้นำเสนอจะต้องได้รับบทเรียนการพร่ำสอนจากทุกๆ ระบบการศึกษาในโลกนี้ สันนิบาตจะต้องเข้าใจชีวิตของคนทุกคน ไม่ปลดปล่อยประชาชนให้หลุดออกจากความจงรักภักดี แต่จะต้องเรียกร้องความจงรักภักดีเพื่อความดีที่ทั้งปวง สันนิบาตจะต้องไม่แสวงหาความตายของผู้คน แต่ควรแสวงหาของขวัญที่มีค่ามากกว่าเพื่อชีวิตของมนุษย์

THE ROTARIAN

An International Magazine

UN AT 20

... THE
COURSE
AHEAD

JUNE 1965

สันนิบาตชาติวิไลโซเนียนั้น ดำเนินงานล้มเหลวอย่างชัดเจน เป็นองค์กรที่ไม่มีประสิทธิภาพโดยสิ้นเชิง ที่เดินมาถึงทางตันที่ความมั่งคั่งแห่งความดีงามถูกเบียดเบียนออกนอกทางที่ควรจะเป็น อัจฉริยภาพ ของมนุษย์ควรถูกใช้ไปเพื่อแก้ไขปัญหาขององค์กรต่างๆ ในโลกเพื่อปรับเปลี่ยนสงครามที่วุ่นวายและความไร้ระเบียบ ที่ควบคุมไม่ได้ ซึ่งยังได้รับการดูแลน้อยอยู่ มิเช่นนั้นองค์กรทั้งหมดก็จะล่มสลายจากความรุนแรงและความโหดของมนุษย์

กันยายน ๒๕๓๙

สงครามโลกจะต้องไม่เกิดขึ้นอีก

โดย จอร์จ เบอร์นาร์ด ชอว์

นักเขียนบทละครชาวไอริช

ความน่าขยะแขยงอย่างน่าเศร้าของการทำสงครามในยุคปัจจุบันคือการโจมตีพลเมืองทำได้ง่ายดายเป็นอย่างไม่น่าเชื่อ การป้องกันตัวหมายถึงป้องกันตัวอย่างเพียงพอก็ทำไม่ได้แล้ว เมื่อรัฐมนตรีกระทรวงกลาโหมแสดงท่าทีพึงพอใจกับมาตรการป้องกันพลเมืองในเขตเมือง เขากำลังพูดเรื่องเหลวไหล

ไม่ใช่เช่นนั้นแน่นอน ความจริงคืออันตรายที่ประชาชนจะถูกสังหารเป็นปริมาณมากๆ ยังมีอยู่ และรัฐบาลของอารยะประเทศ ซึ่งหมายถึงประเทศที่ติดอาวุธทันสมัยที่พร้อมจะทำลายล้างประชาชนเช่นกัน ก็ทราบดี พวกเขากลัวสงครามมากกว่าความกลัวว่าจะไม่ได้รับการเลือกตั้ง

เพราะฉะนั้น โอกาสที่จะเกิดสงครามในอนาคตอันใกล้ ไม่ใช่มีเพียงเล็กน้อย ทุกคนเดี๋ยวนี้อีกสงบกันทั้งนั้น ทหารและแม้แต่ นักการเมือง แน่แน่นอนแม้แต่กองทัพต่อต้านความรุนแรงมีอาชีพที่เรียกร้องสงครามเพียงเพราะพวกเขารู้ว่าจะไม่มีทางมีสงคราม

กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑

แล้วเราก็กู้ระเบิดปรมาณู

โดย อาร์เธอร์ ฮอลล์ คอมพ์ตัน

ที่ปรึกษารัฐบาลสหรัฐด้านการวิจัยปรมาณู รางวัลโนเบล และโรแทเรียน

ผู้คิดค้นระเบิดปรมาณูได้ทำสิ่งที่อัลเฟรด โนเบล เคยคิดว่าเขาทำสำเร็จตอนที่ประดิษฐ์ระเบิดไดนาไมท์ ทำให้สงครามเป็นสิ่งเลวร้ายและมุ่งทำลายล้าง ส่งผลให้มนุษย์ถูกทำให้หวาดกลัวการแสวงหาสันติภาพ นั่นเป็นเงื่อนไขในปัจจุบันนี้ แต่มันจะเป็นอยู่อย่างนี้อีกนานแค่ไหน?

วิทยาศาสตร์ขาดพลังในการกดดันพวกเราให้เรียนรู้ที่จะอยู่ด้วยกัน แต่นี่เป็นทางเลือกของเรา หรือไม่ก็ต้องอยู่กับอย่างวุ่นวาย โกลาหล

มองไปข้างหน้า กับอัลเบิร์ต ไอน์สไตน์

นักฟิสิกส์ รางวัลโนเบล

ผู้คนเป็นจำนวนมากใช้ชีวิตประจำวันด้วยความรู้สึกถึงหวั่นวิตกและกังวลใจ พวกเขารับรู้ถึงความน่าสะพรึงกลัวของละครตลกปนเศร้าที่กำลังแสดงกันอยู่ในเวทีระหว่างประเทศต่อหน้าต่อตาพวกเขาและต่อหน้าต่อตาโลกทั้งโลก บนเวทีนั้นนักแสดงภายใต้แสงไฟที่สาดส่องกำลังเล่นบทที่เขาได้รับมา เป็นชะตากรรมของพวกเราในอนาคต ความตายหรือความอยู่รอดของประเทศ ทั้งหมดกำลังอยู่ระหว่างการตัดสินใจ

พวกเรานักวิทยาศาสตร์เชื่อว่าสิ่งที่เราและเพื่อนพ้องทั้งหลายจะทำหรือไม่ได้ทำภายในปีสองปีข้างหน้าจะตัดสินชะตากรรมของพลเมืองของพวกเรา เราใคร่ครวญแล้วว่ามันคือภารกิจของเราที่จะต้องทำอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อยเพื่อที่จะอธิบายข้อเท็จจริงเพื่อให้เพื่อนมนุษย์ได้เข้าใจทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นเดิมพันอยู่ในขณะนี้ และจะต้องช่วยกันทำงานมิใช่เพื่อลอบใจกัน แต่เพื่อให้เกิดความเข้าใจและตกลงร่วมกันระหว่างประชาชนและประเทศโดยเฉพาะที่ยังมีความเห็นไม่ตรงกัน

มิถุนายน ๒๕๔๑

คำถามและคำตอบบางประการ

เกี่ยวกับการปลดอาวุธ

โดย แฮร์โรลด์ อี. สแตลเซน

ผู้ช่วยพิเศษประธานาธิบดีสหรัฐ

เกือบทุกท่านทราบกันแล้วว่า อาวุธนิวเคลียร์ที่มีขนาดเล็กเท่ากับเครื่องอัดเทป ก็เป็นระเบิดที่มีความรุนแรงขนาดทำลายพื้นที่ขนาดเท่ากับเมืองใหญ่ได้

ข้อเสนอที่จะให้มีการคว่ำบาตรต่อประเทศที่สงสัยว่าจะมีอาวุธนิวเคลียร์โดยไม่ต้องมีการตรวจสอบนั้นถูกปฏิเสธโดยสหรัฐอเมริกา ในทันที ทั้งนี้เพราะหากเราพิจารณาประวัติศาสตร์ ทุกครั้งที่มีข้อตกลงที่จะจำกัด ลด หรือห้ามมีอาวุธโดยไม่มีส่วนขยายในเรื่องการตรวจสอบมักส่งผลให้เกิดความตึงเครียด ความกังขา ขว้างล้อและการโต้ตอบขว้างล้อ และสุดท้ายก็เป็นการเพิ่มความเสี่ยงที่จะเกิดสงคราม

กันยายน ๒๕๔๙

คนขอคนโดยแท้

โดย อัลเบิร์ต ชไวท์เซอร์

แพทย์มิชชันนารี ผู้รับรางวัลโนเบล และโรแทเรียนกิตติมศักดิ์

รำลึกย้อนไปถึงสงครามโลกครั้งที่ ๑ ผมเริ่มสนใจศึกษา

THE ROTARIAN

An International Magazine

DISARMAMENT NOW?

MAY • 1970

ปัญหาความอยู่รอดของพลเมืองที่ผมรู้สึกกำลังถูกคุกคาม เวลานี้ผมเองมีความตั้งใจอย่างหนึ่งที่จะจัดตั้งสมาคมขึ้นสักแห่งหนึ่งที่เป็นของกลุ่มคนที่มีอุดมคติเพื่อมนุษยธรรม

และแล้วครั้งแรกที่ผมได้รับทราบ กระแสความเคลื่อนไหวในสังคมอย่างที่โรตารีทำซึ่งเป็นทางออกที่ยอดเยียมมาก ผมพูดกับตัวเองว่า “นั่นไง พวกเขาเริ่มทำในสิ่งที่จำเป็นสำหรับอนาคตกันแล้ว”

ผมมีชีวิตผ่านช่วงของความกังวล เกี่ยวกับอนาคตของมนุษยชาติร่วมกับเพื่อนคนหนึ่งนั่นคือ โอนสไตน์ และผมทราบว่าเขาก็อ่อกอยความเคลื่อนไหวแบบนี้ให้เกิดขึ้นเช่นกัน แล้วมันก็เกิดขึ้นในองค์กรของท่านและองค์กรอื่นๆ และเราจะร่วมต่อสู้ไปด้วยกัน ในขณะที่ยังคงเป็นปुरुชนเต็มขั้น เราจะตัดสินใจและปฏิบัติเฉกเช่นปुरुชนคนหนึ่ง

พฤษภาคม ๒๕๐๓

กูปคำแพะ

โดย วิลลี แปรนด์ท

ผู้ว่าการนครเบอร์ลิน

เบอร์ลินคือสถานที่ประจักษ์ความป่าเถื่อน กำแพงหินที่เขื่อนโลหิตล้อมรอบด้วยลวดหนาม เป็นสิ่งที่แบ่งแยกครอบครัวมากมายออกจากกัน แต่เดี๋ยวนี้เบอร์ลินตะวันตกไม่ใช่พื้นที่ที่เต็มไปด้วยกองหินและอิฐแต่เป็นเมืองที่มีความสำคัญที่กำลังรุ่งโรจน์ด้วยกิจกรรมทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรม

ผมปรารถนาที่จะส่งสารถึงท่าน ด้วยความมั่นใจในความแข็งแกร่งของศักยภาพที่เรามีอยู่ ใครก็ตามที่เคยมาสภาพโซเวียตเร็วๆ นี้บอกเราว่า นับตั้งแต่วันที่โจเซฟ สตาลินถึงแก่กรรมแล้วประชาชนเริ่มหายใจโล่งคอขึ้น ผู้คนโดยปกติมีชีวิตประจำวันแบบคุณและผม เราต้องการชีวิตที่ดีขึ้นจากพื้นฐานของคุณค่าความเป็นมนุษย์ พัฒนาการเช่นนี้จะคงมีอยู่ต่อไป ไม่มีใครสามารถหยุดแนวโน้มนี้ได้

หากเรายืนหยัดร่วมกัน หากเราเข้าใจเสียงเรียกร้องของประชาชนและเดินไปหาเสียงนั้น เมื่อนั้นเองเราก็จะไม่เพียงมีชีวิตอยู่รอดปลอดภัย แต่เราจะชนะด้วย เราจะได้รับชัยชนะไม่ใช่เพียงเรื่องสันติภาพแต่เราจะชนะอนาคตด้วย

สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

“ที่มาของสิ่งเลวร้าย”

โดย คาร์ล เมนนิ่งเกอร์

นักจิตวิทยา และโรแทเรียน

เป็นความจริงที่ว่าโลกอันยิ่งใหญ่ของเรานั้นมีอะไรบางอย่างที่กำกวม ความจริงนี้แปลกแยกจากความเชื่อที่ว่าหลายสิ่งหลายอย่างพัฒนาในทางที่ดีขึ้นมาก แต่โดยรวมแล้วมันแย่งลง เรามีอาชญากร

ต่อประชากรล้านคนน้อยลง แต่ประชากรหนึ่งล้านคนนี้ก็กลับมีความหวาดหวั่นมากกว่าความรุนแรงที่เกิดกับคนในยุคอดีต เดียวนี้อาจมีสงครามเกิดขึ้นน้อยครั้งกว่าในอดีต แต่ก็ไม่เคยมีค่าใช้จ่ายสูงกว่า มีการทำลายล้างมากกว่า และไร้มนุษยธรรมกว่าที่เกิดขึ้นเร็วๆ นี้ในเวียดนาม

แน่นอนว่าสงครามคืออภิมหาแบบอย่างของการทำบาป สงครามคือการฝ่าฝืนจริยธรรมและฝ่าฝืนกฎหมายทั้งหลาย และเป็นการฝ่าฝืนแบบมีการวางแผนมาอย่างดี มีการกำหนดจุดหมายและการทำลายล้างแบบไม่เปิดเผยให้รู้ล่วงหน้า

มีคนสงสัยว่า ทำไมเราไม่ตรากฎหมายว่าการทำสงครามเป็นความผิด เหมือนดังที่เรามีกฎหมายว่าลัทธิลามานุษย์(เพื่อกินเนื้อ) เป็นสิ่งผิดกฎหมายมาช้านานแล้ว ทั้งนี้เพราะสงครามเป็นการกระทำที่น่าสะพรึงกลัวกว่าลัทธิลามานุษย์ และข้อความรู้สึกของพวกเรามากกว่าเสียอีก มกราคม ๒๕๑๗

จะมีสันติภาพได้ต้องเข้มแข็งเพียงพอ

โดย เอ็ดเวิร์ด เทลเลอร์

นักฟิสิกส์ ผู้พัฒนาระเบิดไฮโดรเจน และเป็นที่ปรึกษาประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา

การจำกัดอาวุธคงจะทำได้ไม่สำเร็จ สงครามคือส่วนหนึ่งของการสร้างอารยธรรม

การแข่งอาวุธนิวเคลียร์ เป็นความฝันที่ไม่มีทางเป็นจริงได้และยังส่งผลให้เกิดความเสียหายอีกด้วย ความตกลงประกันการทำลายล้างเป็นเรื่องที่เหลวไหล และยังเป็น การชวนเชื่อที่ล้าสมัย การสร้างระบบป้องกันที่แท้จริง การสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน และการสร้างความร่วมมือกันภายในประเทศที่เป็นพันธมิตรกัน ดูเป็นภารกิจที่ทำได้ยาก แต่ก็ดูจะเป็นความหวังเดียวที่จะก่อให้เกิดสันติภาพถาวร และความมีเสถียรภาพ

เมษายน ๒๕๒๖

มูลนิธิโรตารีบนทางแพร่ง

กับ ลูอิส วิเซนเต้ กิอาย

อดีตประธานโรตารีสากล, ประธานทรัพย์สินมูลนิธิโรตารี

ผมได้ประจักษ์กับตัวเองกับเหตุการณ์ 9/11 ในนิวยอร์ก ผมเป็นตัวแทนมูลนิธิโรตารี ในการประชุมประจำปีขององค์กรนอกภาครัฐที่องค์การสหประชาชาติ สิ่งที่เราได้เห็นกันนั้นน่าหวาดกลัวมาก เป็นเรื่องเหลือเชื่อและตอกย้ำสองเท่า สามเท่า หรือมากถึงสี่เท่าในความพยายามของเราที่จะเผยแพร่การทำความดี ความเข้าใจอันดี และสันติภาพในโลกนี้ ตอนที่ผมนำเสนอแผนของโรตารีในเรื่องการศึกษาระหว่างประเทศเพื่อสันติภาพ และการขจัดความขัดแย้งหลายๆ ท่าน ณ ที่ประชุมแห่งนั้นได้เข้ามาทักทายและกล่าวว่ามูลนิธิโรตารีทำสิ่งที่ดีและเหมาะสม กับความต้องการของเราในขณะนั้น

เดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๔

โรตารีสากลสืบภาษาฉบับเลขาริการ สหประชาชาติ กับโคฟี อันนัน เลขาริการองค์การสหประชาชาติ

ผมถึงกับสะดุ้ง คิดว่าพวกเราทุกคนก็คงเป็นเช่นเดียวกัน ตอนที่เห็นข่าววันที่ ๑๑ กันยายน มันเป็นเรื่องของการทำร้ายมนุษยชาติอย่างรุนแรง วันนั้นเป็นวันที่ผมจะต้องไปร่วมพิธีในตอนเช้าตรู่วันที่ ๑๑ กันยายน เป็นวันที่ผมจะต้องไปร่วมพิธีในตอนเช้าตรู่วันที่ ๑๑ กันยายน เป็นวันที่ผมจะต้องไปร่วมพิธีในตอนเช้าตรู่วันที่ ๑๑ กันยายน

การโจมตีครั้งนี้เสมือนการทุบตีครอบครัวของผม เพราะนิวยอร์กได้กลายเป็นบ้านของผมในเวลานั้น เป็นบ้านเหมือนกับที่คนทุกคนต้องมีบ้าน ยิ่งกว่านั้น มีคนเกือบทุกเชื้อชาติอยู่ในอาคารเวิลด์เทรดเซ็นเตอร์ในขณะนั้น เพราะเหตุนี้ผมจึงเห็นว่าการโจมตีวันที่ ๑๑ กันยายน ไม่ใช่การโจมตีคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง แต่โจมตีพวกเราทุกคน

สิงหาคม ๒๕๔๖

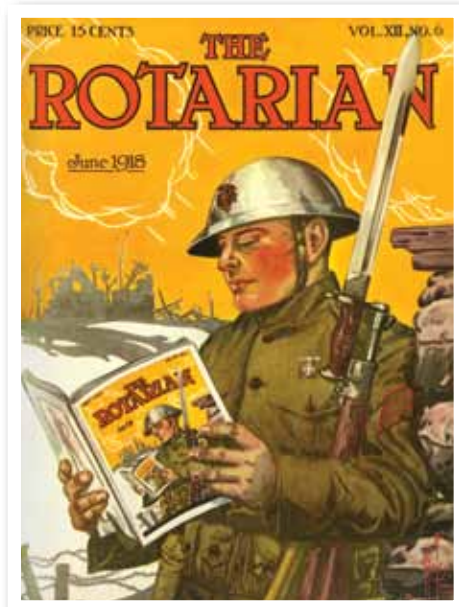
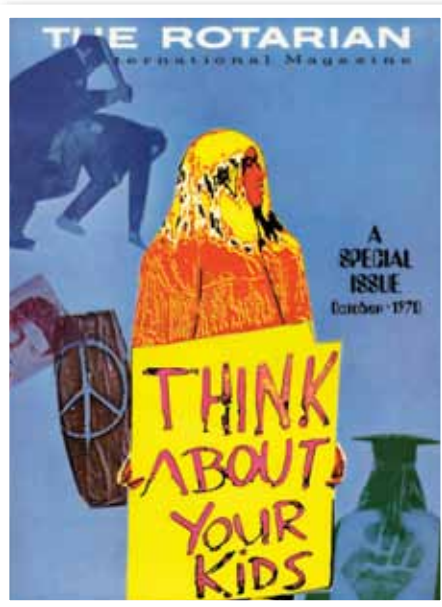
สร้างโรงเรียน เพลิดเพลินกับการจับน้ำชา ในอัฟกานิสถาน กับเกร็ก มอร์เทนสัน นักเขียนร่วมในงานเรื่อง “ทริคัพออฟที”

(มีแปลเป็นไทยโดย “คำเมือง” สำนักพิมพ์ บจก. ลั่นสกลฤต)
ผู้ร่วมก่อตั้งสถาบันเอเชียกลาง

การเมืองไม่ได้นำมาซึ่งสันติภาพ สันติภาพเกิดขึ้นจากประชาชน การต่อสู้กับลัทธิก่อการร้ายตั้งอยู่บนพื้นฐานของความกลัว แต่ความพยายามในการสร้างสันติภาพกลับตั้งอยู่บนพื้นฐานของความหวัง ศัตรูที่แท้คืออวิชชา ที่เป็นพ่อแม่ของความเกลียดชัง โรตารีมีสโมสรต่างๆ ที่เชื่อมโยงกันในประเทศต่างๆ เป็นตัวอย่างที่ดีในการเสริมสร้างสันติภาพ

ความน่ากลัวของ “ตอลิบาน” ไม่ใช่กระสุนปืน แต่เป็นปลายปากกา เมษายน ๒๕๕๓

แปลโดย อน.สุรกิจ เกิดสงกรานต์ /สร.บางเขน

The Rotarian

AN INTERNATIONAL MAGAZINE

May/1979

- NOMURA '75
- Peace monuments
 - Canadians 'reach out'
 - Can children survive?

ON PEACE

in Farewell to Arms

by Hugh Gusterson

An anthropologist at George Mason University, Gusterson has written books on international security and the culture of nuclear scientists and activists. For this issue, he examines the current state of the world's security and finds us still in danger.

The Cold War arms race has ended, the American and Russian nuclear stockpiles are shrinking, and neither country is testing new weapons. When I ask my college students about nuclear weapons, they shrug: Yesterday's news, they say. If I ask which countries have nuclear weapons, few know.

With the American and Russian stockpiles on a glide path to lower numbers and greater irrelevance, why has a group of elder statesmen suddenly taken to warning of potential nuclear disaster? In January 2007, the Wall Street Journal published an opinion piece warning that "nuclear weapons today present tremendous dangers" and calling for their abolition. It was penned not by starry-eyed antinuclear activists, but by Henry Kissinger (former national security adviser and secretary of state to Richard Nixon), George Shultz (Ronald Reagan's secretary of

state), William Perry (Bill Clinton's secretary of defense), and Sam Nunn (former chair of the Senate Armed Services Committee). These are men who spent the Cold War saying that "you can't put the genie back in the bottle." Now they are calling on us to do just that.

During the Cold War, many worried that the two superpowers would fight a nuclear war in which tens of millions on both sides could have died. Between 1940 and 1996, the United States alone spent nearly \$6 trillion (in constant 1996 dollars) building a nuclear stockpile that contained more than 30,000 weapons at its height. These ranged all the way from the 0.01-kiloton warhead on the Davy Crockett nuclear rifle to the 25-megaton B-41 bomb, which was over a thousand times more powerful than the one that destroyed Nagasaki. At the height of production, in 1960, the United States was making almost 20 new nuclear weapons every day. After their first nuclear test in 1949, the Soviets undertook a comparable effort.

There were moments when it looked as if the weapons might be used. The Cuban Missile Crisis of 1962 is the best known, but threats were also made during the Berlin crises of 1948 and 1961, during the Korean and Vietnam Wars, and on other occasions. The American public oscillated between preparing for war and protesting the arms race. Though in the 1950s Americans started building bomb shelters and learned to "duck and cover" in school, the late 1950s also saw a major grassroots movement, led by the Nobel Prize laureate Linus Pauling and Norman Cousins, protesting radioactive fallout from atmospheric nuclear testing. We now know that Andrei Sakharov, the father of the Soviet hydrogen bomb who would later become a celebrated dissident, was at the same time protesting the health effects of nuclear testing to the Supreme Soviet. These protests helped bring about the first nuclear arms control treaty: the Limited Test Ban Treaty of 1963. It did not end nuclear testing, but it did force the tests underground.

Despite subsequent treaties regulating the arms race, both superpowers continued to build more and more accurate nuclear weapons. It was not until Mikhail Gorbachev emerged as leader of the Soviet Union that it became possible to end the arms race.

The Russians have not tested a nuclear weapon since 1990, and the United States has not tested one since 1992. Under the recently negotiated New START treaty, the American and Russian stockpiles will fall to 1,500 nuclear weapons on each side – still enough to kill millions of people, but much smaller than the behemoth-sized stockpiles of the 1960s, 1970s, and 1980s. These Russian and American weapons account for 95 percent of the nuclear weapons in the world.

If you go to the website of Global Zero, you will see that the call for nuclear abolition has been endorsed by an international who's who that includes Václav Havel, Queen Noor of Jordan, Desmond Tutu, Muhammad Yunus, and several former defense secretaries and foreign ministers. In April 2009,

Barack Obama, in a speech in Prague, announced that nuclear abolition was the long-term goal of U.S. policy.

The emergence of these establishment abolitionists is largely a response to the 5 percent of nuclear weapons that are not in Russian and American hands, as well as to the lax security at some Russian nuclear storage sites. At present, the following countries also have nuclear weapons: China, France, India, Israel, North Korea, Pakistan, and the United Kingdom. Germany and Japan have the nuclear materials and the scientific know-how to assemble nuclear weapons in a few months if they wanted to. More worrisome, Iran seems intent on developing a nuclear capability and, if it succeeds, many experts believe other countries in the Middle East will follow suit. But at least nuclear weapons would continue to be held by states in these proliferation scenarios. The new abolitionists are most concerned that, in the words of the *Journal* op-ed, "the likelihood that non-state terrorists will get their hands on nuclear weaponry is increasing." This prospect is particularly frightening because terrorist groups operate in the interstices of the nation-state system and do not control national territories against which nuclear retaliation can be threatened. In other words, nuclear deterrence is unlikely to work against terrorist groups in the way it has worked against enemy nation-states.

Faced with the prospect of a world in the not-so-distant future where nuclear weapons are in the hands of a dozen or so states as well as Al Qaeda and millenarian sects like Aum Shinrikyo, many have decided it is more realistic to seek the abolition of nuclear weapons than to expect to survive such a situation without losing entire cities.

The problems confronting the new abolitionists are daunting. How do you persuade Israel and Pakistan, which have good reason to fear their neighbors, to join in abolishing nuclear weapons? How do you verify that each country has dismantled all its weapons and not hidden one or two in a bunker? What do you do with the global stockpiles of uranium and plutonium, which are large enough to construct more than 100,000 nuclear weapons? And how do you make sure that bomb material is not being diverted from nuclear power plants, which produce the raw material for bombs as a byproduct?

If getting through the Cold War was the preeminent challenge of the last generation, the challenge of the next is to figure out how to stop the proliferation of these weapons to other countries and to terrorist groups. It is also to figure out how to fulfill Reagan's stated vision of making nuclear weapons "impotent and obsolete" by consigning them, along with the Soviet empire they deterred, to the dustbin of history.

Bataan – some afterthoughts
by Carlos P. Romulo

Philippine diplomat Romulo was 1937-38 RI vice

president, a Pulitzer Prize winner, and a brigadier general. Known as “the last man off Bataan,” he reflects on the siege and his escape in our August 1942 issue.

I do not hate the Japanese. I am a Rotarian; long ago I put from me any hatreds of any race as such. I hate the things they do, for good and sufficient reasons, but I cannot hate them as a race.

Let me tell you the Japanese soldier is a first-rate fighting man. He is reared in hardship and hunger. And he is not afraid to die.

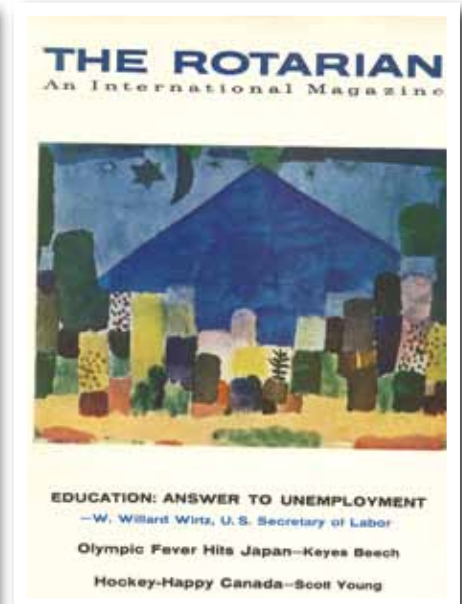
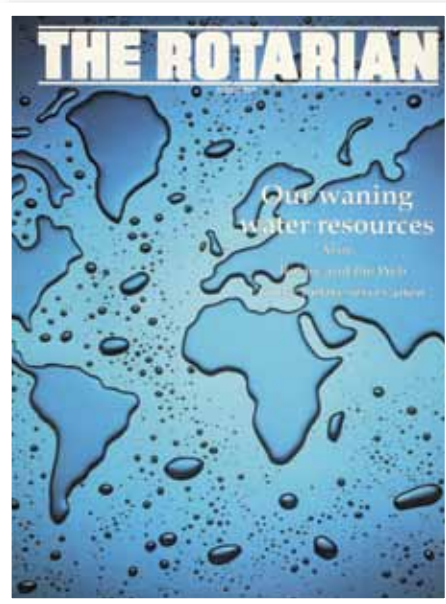
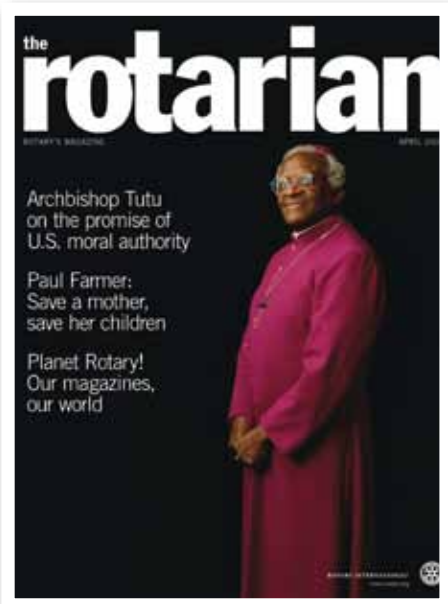
Bataan was a nightmare of hell for four months. I think of the days where we, Filipinos and Americans, lay starving, with the stench of gangrened wounds that could not be treated for lack of medicines, fighting together, and denied even a crust of bread, unable to shoot the carabaos of the farms and the monkeys of the jungles for food since we needed our ammunition. Only the

International. I read them one after the other, with the deepest interest. I am – at least I was – an editor, and I know the time and effort it takes to give us such a wonderful magazine. These issues have given me a new perspective.

The day of redemption is near. I am confident that when that day comes, Rotary will do its share, and our pens will take the place of the sword. Rotary Clubs will replace regiments and batteries. I have thought of this time and again as I ducked into the fox holes of Bataan; and the thought of what is awaiting us Rotarians after the war, the work that we have cut out for men of goodwill who believe in our motto, has been the ray of sunshine in the gloom that enveloped me.

But this war cannot reach its imperative ending – imperative for those of us who have ideals – until the Western world awakens to the problems it must face. There is too much smug complacency.

I know. I have seen the British in Hong Kong, in Burma,

memory of friendships such as Rotary has given me makes life livable, if you can call it living, separated from those you love. In the Philippines the Rotary Clubs foresaw the possibilities that have since become realities. They have made arrangements for the care of interned Americans. Our Filipino members who are not interned are undoubtedly helping day after day.

Throughout the East, Rotary is carrying forward its program of service above self, in occupied and free countries alike.

When I landed in Australia [after evacuating on 9 April 1942], one of the first things I did was to borrow a six months' file of The Rotarian from Angus S. Mitchell, Past Director of Rotary

in Singapore. I have seen the French in Hanoi and Saigon. I have seen Chungking. I have seen Java. I have seen Corregidor. I lived through Bataan.

August 1942

The problems of peace and war

by Harold R.

“Private” Peat Canadian soldier, author

A slogan won the last war. The ringing sentence, “This is a war to end all wars,” came like a beacon out of the night. It changed us from disgruntled and spiritless beings into singing

happy warriors, and without this new spirit the allied armies would not have lasted the 12 months or more until the splendid American armies arrived and helped to deliver the blow which won in a material sense a war on November 11, 1918.

“A war to end war.” We carry on now, as we did then, but a new conception of patriotism is becoming crystallized in the heart of humanity. “Service above self” will lead to the teacher and the carpenter, the mother and the preacher, having the same opportunity of winning the plaudits of our fellows for their distinguished service, of being decorated by a president or an emperor for building, as was yesterday given to us for destroying. Your boy and mine will want peace when we have been able to interpret peace to make it at least as interesting as war, at least as heroic, and as dramatic; when we have made him aware of the fact that the heroes of peace are just as precious to the world as the heroes of war.

July 1929

War stuff! A few words of comfort

by Stephen Leacock

Canadian humorist

I have acquired from reading about wars in past ages the notion that war is coming to an end. In fact it is almost there now. The reason is that war has lost what you might call its charm, the particular drowsy fascination that it had up till about fifty years ago. The civil war was – in all reverence – the last of the heroic age of war. Then came the war of the Machine Age, the war of gases, bombs, depth charges; where personal valor is of no avail; where right does not conquer; where the weak go down; where the Mass Production of Death reaps its wholesale harvest.

No, it won't do. All people are sick of it. War's finished. It's too dangerous.

January 1932

The League has failed, so let's write it off !

by H.G. Wells

British author, former chair of the League of Nations research committee

If a world league is to be living and enduring, the idea of it and the need and righteousness of its service must be taught by every educational system in the world. It must come into the life of every one; not to release men from loyalty but to demand it for itself. It calls not, as war does, for the deaths, but for that greater gift, for the lives of men.

The Wilsonian League of Nations is manifestly a useless, entirely ineffective organization, a blind alley into which a great

wealth of noble idealism has been sidetracked. The human intelligence has to work out the problem of a world organization to avert the chaotic warfare and uncontrollable disorder that is plainly approaching. Or it will be submerged altogether by violence and passion.

September 1936

Never another world war

by George Bernard Shaw

Irish playwright

The tragic nastiness of the latest development of warfare is that the attack of the civilian populations is now absurdly easy, and defense – adequate defense – is impossible. When ministers of defense express satisfaction at their schemes for protecting their urban citizens, they are talking through their top hats.

No, the danger to civilians of wholesale extinction persists. And the Governments of the civilized countries – that is, all those well equipped with the latest means of destruction – know it only too well. They dread the coming of war as they have never dreaded a general election.

Therefore, there is not the least chance of a war happening in the near future. Everybody today is a pacifist. Soldiers, of course – but even the politicians. Yes, even the professional pacifists, who are calling for war only because they know that they won't get it.

February 1939

Now that we've burst the atom

by Arthur Holly Compton

Nobel Prize winner, U.S. adviser on atomic research, Rotarian

Creators of the atomic bomb have done what Alfred Nobel thought he had achieved when he invented dynamite: make war so terrible and destructive that men would be frightened into peace. That is the condition now, but how long will it last?

Science has loosed forces that compel us to learn to live together. Our choice is that – or chaos.

October 1945

Looking ahead with Albert Einstein

Nobel Prize winner, physicist

Many people go on living their everyday life; half frightened, half indifferent, they behold the ghostly tragicomedy that is being performed on the international stage before the eyes and ears of the world. But on that stage, on which the actors under the floodlights play their ordained parts, our fate

of tomorrow, life or death of the nations, is being decided.

We scientists believe that what we and our fellowmen do or fail to do within the next few years will determine the fate of our civilization. And we consider it our task untiringly to explain this truth, to help people realize all that is at stake, and to work, not for appeasement, but for understanding and ultimate agreement between peoples and nations of different views.

June 1948

Some questions and answers about disarmament

by Harold E. Stassen

Special assistant to the U.S. president

As almost everyone knows, a small amount of nuclear weapons-grade material – a bomb the size of a tape recorder – can lay waste the greatest of cities.

The truly human man

by Albert Schweitzer

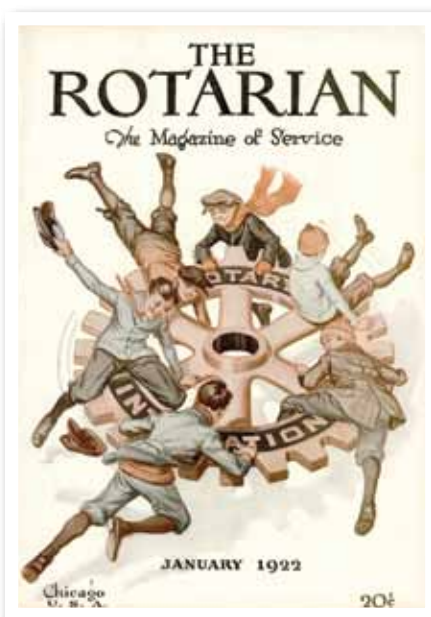
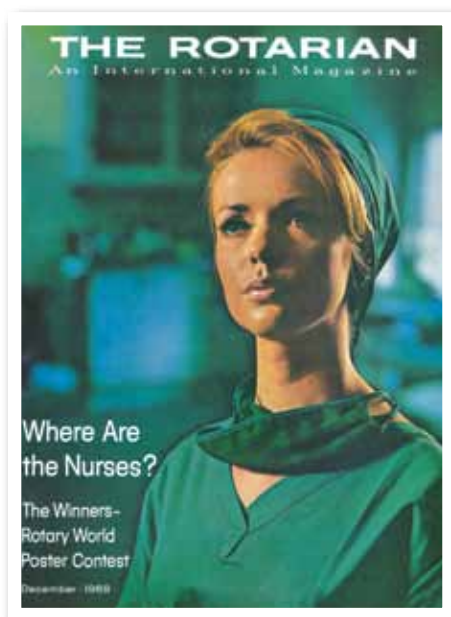
Nobel Prize winner, medical missionary, honorary Rotarian

As far back as the first war I began to study the problems of the survival of civilization, which I already felt was threatened, and at that time I had this clear aim, that there must be formed associations of men with the ideal of humanity.

And the first time I heard of movements such as Rotary it was a great consolation and I said to myself, “Now they are beginning to do what is necessary for the future.”

I have lived through this concern for the future of humanity with my friend Einstein, and I know how much he too was waiting for a great movement. And now this movement has come in your association, and in others, and we shall fight on while remaining profoundly human, and we shall judge as men and act as men.

May 1960

The proposal that atomic weapons can be banned without inspections to enforce the ban is steadfastly rejected by the United States. Look at history. Every time an agreement to limit, reduce, or prohibit arms has been made which has not had within it the means of inspection, it has simply created more tensions, doubts, rumors, and counter-rumors and has increased the dangers of war.

September 1956

Bring down the walls

by Willy Brandt

Mayor of West Berlin

Berlin is a showplace of inhumanity. A bloodstained wall of stone and barbed wire has torn many families apart. But West Berlin is no longer a desert of rubble. It has become an important city, bustling with economic and cultural activity.

I wish to bring you a message of confidence, confidence

in the strength of our ideals. Whoever has been in the Soviet Union recently tells us that since the death of Stalin the people have started to breathe more freely. The average individual there reacts as you and I. He wants a better life based on human values. This development will continue. Possibly it will be only at a snail's pace and certainly not without some reverses. But nobody will be able to stop this trend.

If we stand together, if we understand the call of the people and follow it, then we shall not only survive, but we shall be victorious. Then we will not only win the peace, but also the future.

August 1963

'Whatever became of sin?'

by Karl Menninger

Psychiatrist, Rotarian

It is true that in our great world some things are improving. This is part of the paradox – that so many “things” are so much better, while the totality is so much worse. There are fewer murders per million people, but some of these millions are more fearful than formerly of personal violence. There are fewer wars in progress than ever in history, but never so costly, destructive, and senseless as that just concluded in Vietnam.

War is surely the greatest prototypical example of group sin. It is a massive organized violation of all ethics and all laws, a purposive and sanctioned campaign of destructiveness. All behaviors ordinarily regarded as criminal or sinful are suddenly sanctioned – murder, mayhem, arson, robbery, deceit, trespassing, sabotage, vandalism, and cruelty.

One wonders, Why don't we outlaw war, just as we have long since outlawed cannibalism? How infinitely more horrible it is than cannibalism, which so shocks our sensibilities!

January 1974

Peace requires strength

by Edward Teller

Physicist, H-bomb developer, U.S. presidential adviser

The abolishment of weapons is not likely to be successful. War itself is a breakdown of civilized conduct.

The nuclear freeze is an unrealistic dream with damaging effects. Mutual-assured destruction is a terrible, hopefully outdated, slogan. True defense, mutual understanding, and the slow creation of a cooperative family of nations is an enormously difficult task. Yet it is the only hope for lasting peace and stability.

April 1983

The Rotary Foundation at the

crossroads

with Luis Vicente Gay

Rotary Foundation trustee chair, past RI president
I witnessed the tragedy of 9/11 in New York. I was there to represent The Rotary Foundation at the Annual Conference of Non-Governmental Organizations at the UN. What we saw was something horrible, unbelievable, and a clear indication that we need to double, triple, quadruple our efforts to spread goodwill, understanding, and peace in the world. When I presented our plan for the Rotary Centers for International Studies in peace and conflict resolution, many people at the conference came to me, saying that the Foundation and Rotary are doing exactly what is needed at this time.

November 2001

RI Interview with the UN secretary-general with Kofi Annan

UN secretary-general

I was shaken, as indeed we all were, by what happened on September 11. It was an assault on our common humanity. I was expecting to attend a ceremony that morning on the lawn outside the United Nations. Believe it or not, it was the annual day that I ring the Peace Bell at UN Headquarters. The attack hit home to me because New York has been my home, as it is home to people from all around the world, and also because all communities were represented in the World Trade Center. That is why I see the events of September 11 as an attack not on any particular people or belief system, but on all of us.

August 2003

On Afghanistan, building schools, and the pleasures of tea with Greg Mortenson

Coauthor of Three Cups of Tea, cofounder of Central Asia Institute

Politics does not bring peace. People bring peace. The “fight against terrorism” is based on fear, but efforts to promote peace are based on hope. The real enemy is the ignorance that breeds hatred. Rotary, with its connections between clubs in different countries, is one example of how people can bring peace.

The greatest fear of the Taliban is not the bullet; it's the pen.

April 2010

นับถอยหลังการประชุมใหญ่

โดย อน.กอบกิจ อิศระชีวะวัฒน์ สร.เชียงใหม่ตะวันตก

มาช่วยเหลือจระเข้กันเถอะ

ครั้งหนึ่งเมื่อจระเข้อเมริกันอยู่ในภาวะลดจำนวนลงอย่างรวดเร็ว รัฐบาลเข้าไปจัดการอย่างท่วงไย โดยการช่วยเหลือเพื่อเพิ่มจำนวนจระเข้อเมริกัน ที่รัฐหลุยเซียนา ซึ่งปัจจุบันมีมากกว่าหนึ่งล้านตัว ดังนั้นสัตว์เลื้อยคลานเหล่านี้จึงเป็นสัญลักษณ์ของรัฐ ที่สามารถพบเห็นได้ทั่วไปอีกทั้งมีอยู่หลากหลายพันธุ์ทั่วทั้งรัฐ นิว ออลีนส์ ซึ่งเป็นเมืองที่จะมีการจัดประชุมใหญ่โรตารีสากลในวันที่ 21-25 นี้ ท่านจะสามารถสัมผัสประสบการณ์เกี่ยวกับจระเข้ตั้งแต่เรื่องน่าขยะแขยง จนถึงเพื่อนำไปเป็นอาหาร และเพื่อการศึกษา นั่นคือ

การซื้อหาเพื่อเป็นของฝาก เช่น หัวจระเข้ กรงเล็บ และฟัน ตามร้านขายของที่ระลึกตลอดถนนเลียบบคลองและถนน Decatur ซึ่งของเหล่านี้อาจจะไม่ใช่ของขวัญสำหรับทุกคนที่อยู่ในบัญชีรายชื่อของฝากของท่าน แต่รับรองได้ว่าของฝากจากจระเข้ชิ้นนี้เป็นของจริง

อาหารปาก อาหารจานเด็ดจากจระเข้ก็เป็นเมนูที่ขึ้นชื่อของหลายภัตตาคาร เช่น แซนด์วิชจระเข้ที่ร้าน Johnny's Po-Boys หรือ เมนูชื่อ potage alligator au sherry ที่ร้าน Antoine's

อาหารตา จระเข้เผือกที่หายากสามารถไปแะดูได้ที่สวนสัตว์ Audubon และ พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำ Audubon ซึ่งผู้เชี่ยวชาญอธิบายว่า จริงแล้วไม่มีจระเข้เผือกหรอก แต่เพราะมีความผิดปกติของเม็ดสีบนผิวหนังเนื่องมาจากสภาพที่พันธุกรรมจึงทำให้เม็ดสีมีผิดปกติไป ความผิดปกตินี้รวมถึงตาสีฟ้าของจระเข้เหล่านี้ด้วย

การเยี่ยมชม ท่านสามารถเข้าไปสัมผัสจระเข้ที่อาศัยอยู่ตามธรรมชาติได้ที่ อุทยานแห่งชาติ Bayou Sauvage National Wildlife Refuge ซึ่งเป็นพื้นที่อนุรักษ์ธรรมชาติที่ใหญ่ที่สุดของประเทศ มีพื้นที่ประมาณ 23,000 เอเคอร์ เป็นบึงน้ำ เต็มไปด้วยจระเข้ สัตว์ปีกนานาชนิด และสัตว์อีกหลายหลากพันธุ์ หรือท่านสามารถแวะชมอีกสถานที่หนึ่งซึ่งอยู่ระหว่างสวนสัตว์กับบึงน้ำ นั่นคือ Insta-Gator Ranch and Hatchery เป็นฟาร์มจระเข้ที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมาย ซึ่งฟาร์มจระเข้แห่งนี้ตั้งอยู่ที่ Covington หากขึ้นมาจากเหนือจากนิวออลีนส์เพียงแค่หนึ่งชั่วโมง - บทความโดย WAYNE HEARN

ค่าลงทะเบียนอัตราพิเศษ สำหรับ 2011 RI Convention ที่ New Orleans ก่อน 31 มีนาคม

ลงทะเบียนได้ที่ www.rotary.org/convention.

International Assembly 2011

เมืองซานดีเอโก มลรัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา

“มีน้ำใจ ห่วงใย
เพื่อนมนุษย์”

โครงการทุนสนับสนุนระดับโลก

โครงการแรกของ ภาค 3330

อผภ.วิชัย มณีวัชรเกียรติ
ประธานมูลนิธิโรตารี ภาค 3330

“...ผมไม่เคยพูดว่าโครงการ CLE เป็นโครงการ
ที่ดีที่สุด แต่ผมบอกว่า ยังไม่มีโครงการอบรม
ครูโครงการใดที่ดีกว่าโครงการ CLE...”

โครงการทุนสนับสนุนระดับโลกโครงการแรกของ ภาค 3330 ประเทศไทย
ภายใต้โครงการนำร่อง แผนวิสัยทัศน์ในอนาคตของมูลนิธิโรตารี

โครงการทุนสนับสนุนระดับโลก (Global Grant) โครงการแรกของภาค 3330 คือโครงการอบรมวิทยากรแกนนำเพื่อการพัฒนาการรู้หนังสือ (ภาษาไทย) ในเขตจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้วยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (Concentrated Language Encounter) เป็นโครงการเรียนรู้หนังสือที่ผมมีความตั้งใจที่จะทำอย่างมาก ผมได้มีโอกาสกล่าวในการประชุมใหญ่ประจำปีของภาค 2830 ซึ่งเป็นผู้อุปถัมภ์โครงการว่า “ไม่มีอะไรที่มีคุณค่ามากไปกว่าการทำให้ชนรุ่นใหม่รู้หนังสือ โดยเฉพาะข้อเท็จจริงที่ว่าชนรุ่นใหม่เหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญในเรื่องสันติสุขในพื้นที่จังหวัดภาคใต้ของประเทศไทย ความช่วยเหลือของภาค 2830 ในครั้งนี้ เป็นการส่งเสริมไม่เพียงการรู้หนังสือ แต่รวมถึงสันติสุขในจังหวัดภาคใต้ของประเทศไทยด้วย”

โครงการนี้เกิดจากความร่วมมือระหว่างภาค 3330 ประเทศไทย ภาค 2830 ประเทศญี่ปุ่น มูลนิธิโรตารีของโรตารีสากล และคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนในอนาคตระยะยาว โดยการจัดการอบรมวิทยากรแกนนำ ซึ่งได้แก่ ครูประจำการวิชาภาษาไทยสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาและศึกษานิเทศก์ ผู้รับผิดชอบวิชาภาษาไทยในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดสงขลา ยะลา ปัตตานี นราธิวาส และสตูล ให้มีความรู้ในกระบวนการจัดและพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน การจัดสื่ออุปกรณ์ การวัดและประเมินผลอย่างเหมาะสมกับพัฒนาการของผู้เรียนทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ผลของการจัดการเรียนการสอนที่ถูกต้องจะทำให้นักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาของครูที่ได้รับการอบรมพัฒนาการรู้หนังสือได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ครูผู้สอนและศึกษานิเทศก์จะสามารถนำประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนของตนไปพัฒนา จัดการฝึกอบรมครูประจำการที่สอนวิชาภาษาไทยอื่นๆ ต่อไป ทั้งในและนอกพื้นที่เขตการศึกษา ทำให้การพัฒนาการรู้หนังสือของนักเรียนดำเนินต่อไปได้อย่างกว้างขวางมากขึ้นในอนาคต โครงการนี้

จัดขึ้นในวันที่ 16-19 ตุลาคม พ.ศ. 2553 ณ โรงแรมโกลเด้นซิตี จังหวัดราชบุรี มีผู้รับการอบรม จำนวน 160 คน ใช้งบประมาณ 1.28 ล้านบาท (40,000 เหรียญ)

ดร. ปัญญา แก้วกียูร ที่ปรึกษาด้านพัฒนากระบวนการเรียนรู้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นประธานเปิดการอบรม ได้กล่าวตอนหนึ่งในพิธีเปิดการอบรมว่า “...ผมไม่เคยพูดว่าโครงการ CLE เป็นโครงการที่ดีที่สุด แต่ผมบอกว่า ยังไม่มีโครงการอบรมครูโครงการใดที่ดีกว่าโครงการ CLE...”

โครงการนี้ นำทีมผู้ฝึกอบรมโดยอผ.รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ซึ่งเป็นผู้ศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับโครงการ มปภ. มาเป็นเวลากว่า 30 ปี จนกระทั่ง คุณ Tomioka Yoshikatsu ประธานมูลนิธิโรตารีของภาค 2830 ประเทศญี่ปุ่น กล่าวตอนหนึ่งในการเปิดการประชุมว่า “ดร.เสาวลักษณ์เป็นผู้นำด้านการเรียนรู้หนังสือที่ดีและเก่งที่สุดในโลก ดังนั้น ครูทุกท่าน จะเป็นนักเรียนที่โชคดีที่สุดในโลกเช่นเดียวกัน”

ตลอด 4 วันของการอบรมเต็มไปด้วยเนื้อหาสาระ มีการนำเสนอรูปแบบการสอน 5 ขั้นตอน และการสาธิตการสอนกับเด็กนักเรียนสาธิตทั้ง 5 ขั้นตอน คุณครูที่เข้ารับการอบรมมีโอกาสดูทดลองสอนกับเด็กนักเรียนสาธิต โดยมีคณะวิทยากรให้คำแนะนำและคำปรึกษาอย่างใกล้ชิด เป็นบรรยากาศที่น่าประทับใจ ตื่นเต้น และสนุกสนานตลอดการอบรม โดยเฉพาะสำหรับเด็กนักเรียนสาธิต ภายหลังการอบรมได้มีพิธีมอบประกาศนียบัตรแก่ผู้เข้ารับการอบรม พร้อมทั้งการให้อวาทของ อดีตประธานโรตารีสากล ฯพณฯ พิชัย รัตตกุล ซึ่งได้สร้างความประทับใจให้กับครูและศึกษานิเทศก์ทุกคน

จากการประเมินผลการอบรม คุณครูและศึกษานิเทศก์ได้ให้ความคิดเห็นดังตัวอย่างต่อไปนี้ “สาระเนื้อหาให้ประโยชน์มาก ทำให้สามารถเข้าใจเด็กและเข้าใจกระบวนการสอนมากขึ้น ก่อนเข้ารับการอบรม ถ้าพูดถึง มปภ. เพื่อนครูหลายคนบอกว่าอบรมมาก็เสียเวลาเปล่า พอรับการอบรมดีใจมากที่ไม่เชื่อเพื่อนครู เพราะเนื้อหาสาระสนุกมาก สามารถจัดการเรียนการสอนเป็นขั้นตอน เด็กนักเรียนก็ไม่เครียด ขอบคุณคณะวิทยากรที่ให้โอกาสครูชายแดน ดิฉันต้องเป็นครู มปภ. ที่ดีและเก่งให้ได้ ดิฉันจะทำให้เด็กนักเรียน จังหวัดนราธิวาส เขต 1 รักที่เรียนภาษาไทย และอ่าน – เขียนภาษาไทยได้ จะสานต่อเจตนารมณ์ของวิทยากร”

“ได้รับประโยชน์เป็นอย่างมาก สามารถนำกลับไปใช้กับนักเรียนได้จริง และเป็นการสอนแบบใหม่ เนื้อหาสาระ และกิจกรรมได้รับครบถ้วน หากเราทำตามขั้นตอนแบบ มปภ. ครบทุกขั้นตอนจะได้ผลดีมากกับเด็ก”

“ได้มีความรู้ในวิธีการสอนแบบ มปภ. ที่ถูกต้อง ซึ่งก่อนหน้านี้เคยสอนและมีความรู้เกี่ยวกับวิธีสอนแค่ขั้นที่ 3 และได้เปลี่ยนทัศนคติเกี่ยวกับการสอนแบบ มปภ. ว่าทำให้เด็กได้สามารถสร้างคำใหม่ได้ อ่านหนังสือได้ และเขียนหนังสือเป็น”

“เคยได้ยินครูพูดเก่า ๆ ที่เขาสอนกันบอกว่าการสอนแบบ มปภ. เด็กพูดเก่งอย่างเดียว แต่พอมาได้รับการอบรม จึงได้รู้ว่าไม่จริงเลย ช่างโชคดีมากที่ได้มาอบรม รู้สึกว่าตัวเองมีคุณค่าขึ้นมาทันที รู้สึกว่าไฟในตัวเองลุกขึ้นมา พร้อมทั้งจะเผยแพร่ความรู้ให้กับเด็กอย่างเต็มที่”

ภาค 3330 ได้จัดอบรมการสอนภาษาอังกฤษแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาสำหรับครูระดับประถมต้น ซึ่งเป็นทุนสนับสนุนระดับโลกโครงการที่สองของภาค ร่วมกับภาค 9500 ออสเตรเลีย เมื่อวันที่ 9-12 ธันวาคม 2554 ที่จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นเงิน 1.34 ล้านบาท (44,659 เหรียญสหรัฐ)

ท่านสามารถอ่านรายละเอียดพร้อมภาพประกอบเพิ่มเติม ได้ที่ www.rotary3330.org

สิ่งแวดล้อมพันละน้อย

อผภ.เกษมชัย นิธิวรรณกุล ผู้ว่าการภาคปี นำทาง สร้างผลงาน

EarlyAct สโมสรบำเพ็ญประโยชน์รุ่นนาโน

EarlyAct™ เป็นสโมสรบำเพ็ญประโยชน์รุ่นจิ๋วสุดของโรตารี ออกแบบสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาอายุระหว่าง 5-13 ปี มีสโมสรโรตารี ณ เขตเมืองที่ตั้งของโรงเรียนแห่งนั้นเป็นสโมสรโรตารีอุปถัมภ์

สมาชิกสโมสรประกอบด้วยนักเรียนชั้นประถมศึกษาทั้งโรงเรียน (นับเป็นช่องทางการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ภาพลักษณ์โรตารี สู่พ่อแม่ผู้ปกครองที่ได้ผลสูง คงความยั่งยืน แต่ใช้ทุนน้อย) คุณครูประจำชั้นเป็นผู้คัดเลือกผู้แทนสองคนของห้องเรียน เข้าร่วมการประชุมรายปักษ์ EarlyAct ให้หมุนเวียนผู้แทนสำหรับทุกนัดการประชุม เพื่อนักเรียนทุกคนมีโอกาสทัดเทียมกัน การประชุมแต่ละครั้งมีความยาว 30 นาทีในระหว่างเวลาอาหารเที่ยงวันหรือช่วงกิจกรรมโรงเรียน โดยจำลองวิธีดำเนินการทางรัฐสภาภายใต้การกำกับดูแลของคณะคุณครูและโรตารีเรียนที่ปรึกษา

สโมสร EarlyAct เลือกดำเนินโครงการบำเพ็ญประโยชน์สามโครงการต่อปี อันยังประโยชน์แก่ 1) โรงเรียน 2) ชุมชน และ 3) ส่งเสริมความเข้าใจระหว่างประเทศ ให้กิจกรรมเหล่านั้นผนึกกำลังพลังของหมื่นนักเรียนและสโมสรโรตารีเข้าด้วยกัน

คณะครูที่ปรึกษาประเมิน คัดสรรนักเรียนที่มีศักยภาพภาวะผู้นำจากชั้นเรียนสูงสุดสองชั้นเรียนเป็นเจ้าหน้าที่บริหารสโมสร EarlyAct (เช่นจากชั้น ป.6 + ป.5 ในโรงเรียนที่มีชั้นอนุบาลถึงชั้น ป.6 เป็นต้น) เพื่อดำรงตำแหน่ง

- นายกสโมสร (จากชั้นสูงสุดของโรงเรียน)
- อุปนายกคนที่หนึ่ง (จากชั้นสูงสุด)
- อุปนายกคนที่สอง (จากชั้นรองสูงสุด)
- เลขานุการคนที่หนึ่งที่บันทึกรายงาน (จากชั้นสูงสุด)
- เลขานุการคนที่สองที่สื่อสารสัมพันธ์ (จากชั้นรองสูงสุด)
- เฮอร์คิวลีสสโมสร (จากชั้นสูงสุดหรือรองสูงสุดก็ได้)
- หัวหน้าประธานกิจกรรม
 - บริการโรงเรียน
 - บริการชุมชนท้องถิ่น
 - บริการชุมชนโลก

สโมสร EarlyAct ไม่ต้องชำระค่าธรรมเนียมใด ๆ ทั้งสิ้น ยังได้รับเงินกันจากสโมสรโรตารีอุปถัมภ์ในปีก่อนตั้ง ปีถัดไปให้หาทุนจากกิจกรรมประจำปีของสโมสร EarlyAct และ/หรือระดมสิ่งของบริจาค สโมสร EarlyAct มีความรับผิดชอบส่งรายงานประจำปีให้สโมสรโรตารีอุปถัมภ์

“สโมสร EarlyAct ไม่ต้องชำระค่าธรรมเนียมใด ๆ ทั้งสิ้น ยังได้รับเงินกันถุงจากสโมสรโรตารีอุปถัมภ์ ในปีก่อตั้ง”

ขั้นตอนการก่อตั้งสโมสร EarlyAct

1. สโมสรโรตารีที่สนใจในการอุปถัมภ์แต่งตั้งคณะกรรมการ EarlyAct โดยกรรมการหนึ่งท่านหรือกรรมการสำรองรับหน้าที่เป็นโรตารีเรียนที่ปรึกษาของ EarlyAct เข้าร่วมประชุมทุกนัดและให้คำแนะนำในการดำเนินโครงการบำเพ็ญประโยชน์ประจำปี
2. คณะกรรมการ EarlyAct นำเสนอรายละเอียดการก่อตั้งให้สโมสรโรตารีพิจารณา
3. ภายหลังสโมสรโรตารีอนุมัติการอุปถัมภ์ คณะกรรมการฯ ติดต่อครูใหญ่ ผู้อำนวยการ หรือเจ้าหน้าที่โรงเรียนหารือแผนการก่อตั้งสโมสร EarlyAct นัดแนะการนำเสนอให้แก่โรงเรียน/ผู้บริหารสมาคมผู้ปกครองและครูพิจารณาการก่อตั้ง
4. ผู้บริหารโรงเรียนแต่งตั้งคณะครูที่ปรึกษา กำกับดูแลกิจกรรมรายวันของ EarlyActors
5. นำเสนอผู้ว่าการภาคเพื่อการลงนามอนุมัติ
6. ให้การประชุมนัดแรก ๆ กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของสโมสร EarlyAct ที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนท้องถิ่น มุ่งส่งเสริมความเข้าใจระหว่างประเทศ

ศูนย์โรตารีในประเทศไทย

75/82-83 ชั้น 32 อาคารโอเชียนทาวเวอร์ 2 ซอยวัฒนา ถ.อโศก เขตวัฒนา
กรุงเทพฯ 10110 โทร. 0 2661 6720-1 แฟกซ์ 0 2661 6719

ในศักราชที่ดีขึ้นปีใหม่
ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย
จงดลบันดาลให้มิตรไรแทเรียนทุกท่าน
ประสบแต่ความสุข ความเจริญ ความสำเร็จ
ในสิ่งอันพึงปรารถนาทุกประการ

ตัวเลขโรตารีไทย

ข้อมูล: ผู้แทนดูแลการเงิน (31 ธ.ค. 53)

อัตราแลกเปลี่ยนโรตารีสากล
เดือนมกราคม 2554
30 บาท ต่อ US\$1

สารจากศูนย์ฯ

มกราคม-กุมภาพันธ์ 2554

ศูนย์โรตารีในประเทศไทย

75/82-83 อาคารโอเชียนทาวเวอร์ 2 ชั้น 32 ซอยวัฒนา
ถนนอโศก เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110
โทร. 0 2661 6720-1 โทรสาร 0 2661 6719
e-mail: rotaryth@ksc.th.com; www.rotarythailand.org

เรียน มวลมิตรไรแทเรียนที่รักทุกท่าน

สารฉบับนี้ผมมีเรื่องจะย้ำเตือนรวมถึงแจ้งให้ทราบ 2 เรื่อง คือ การแจ้งข้อมูลนายก-เลขาธิบดี (ปี 2554-55) ไปยังโรตารีสากล ตามที่ทุกท่านคงจะทราบแล้วว่า ในปีนี้โรตารีสากลได้ให้แต่ละสโมสรดำเนินการผ่านช่องทาง Member Access หากสโมสรใดไม่สามารถดำเนินการได้ ขอให้ท่านส่งข้อมูลมายังศูนย์โรตารีฯ เพื่อเป็นผู้ประสานการจัดส่งไปยังโรตารีสากลต่อไปครับ ข้อมูลนี้โรตารีสากลจะนำไปพิมพ์ลงในหนังสือ 2011-12 Official Directory และใช้ในการติดต่อสื่อสารรวมถึงการจัดส่งเอกสารต่างๆ ให้กับสโมสรครับ

และในเดือนนี้ เลขาฯ ของแต่ละสโมสรจะได้รับรายงานครึ่งปี (SAR) เพื่อชำระค่าบำรุงโรตารีสากลในงวดครึ่งปีหลัง หากสโมสรใดไม่ได้รับภายในวันที่ 31 มกราคม ขอให้แจ้งมายังผู้แทนดูแลการเงิน rotaryfath@gmail.com เพื่อขอรับเอกสารได้ครับ

ด้วยไมตรีจิตแห่งโรตารี

อผศ.ชาญชัย วิศิษฐ์กุล

ประธานคณะกรรมการบริหารศูนย์โรตารีฯ ปี 2553-55

2010 Manual of Procedure

A Reference Manual for Rotary Leaders

หนังสือ

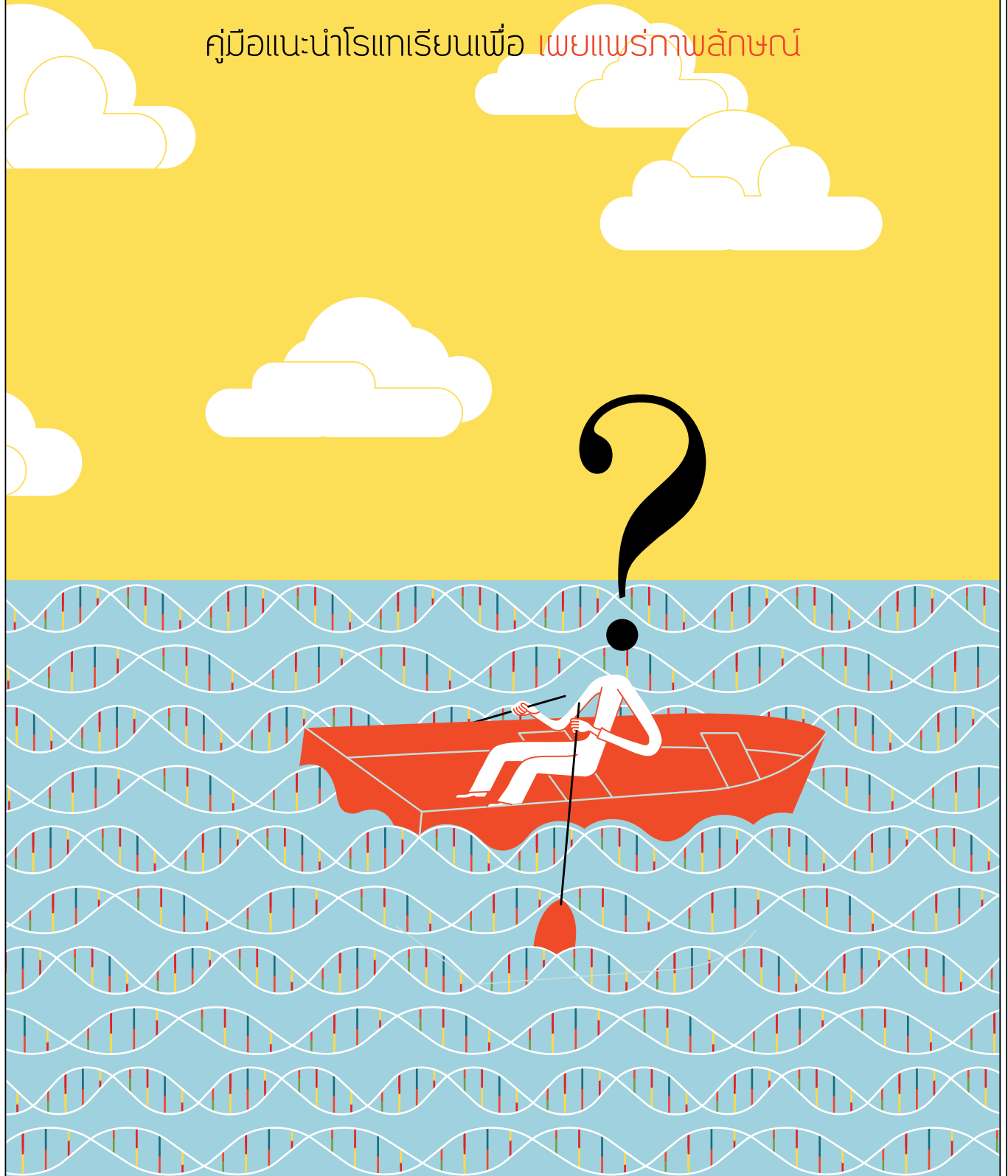
2010 Manual of Procedure

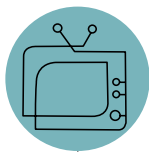
มีจำหน่ายแล้วที่ศูนย์โรตารีฯ
ในราคาเล่มละ 300.- บาท

มูลนิธิโรตารี

ส่องโลก

คู่มือแนะนำโรแทเรียนเพื่อ เพย์แพร์ภาพลักษณ์

สิ่งพิมพ์

โฆษณาทางวิทยุ
และโทรทัศน์

โฆษณาทางแจ้ง

การตลาดทาง
อินเทอร์เน็ต

ข่าวประชาสัมพันธ์/
เผยแพร่ข้อมูล

การนำเสนอ / และ
กิจกรรมพิเศษ

สิ่งที่ฉันใช้งาน
ได้

แสดงภาพพิมพ์ให้
มองเห็นเนื้อหารายละเอียด
คมชัดอยู่ในหนังสือพิมพ์และ
นิตยสาร

บอกเรื่องราวสั้นๆ
และทำสัญญาจ้าง
มักจะมีผู้ร่วมแสดง
ด้วย

ประกาศโฆษณา
ตรงๆซึ่งมักมีข้อ
ความขนาดใหญ่
ให้ผู้สัญจรไปมา
พบเห็น

การเข้าถึงผู้ใช้
อินเทอร์เน็ตในขณะที่
พวกเขา สืบค้น
และอ่านข่าว

ระบายข่าวเรื่องที่
เขียนไว้ล่วงหน้า
เกี่ยวกับกิจกรรม
หรือบริการของคุณ

สร้างความตื่นตัว
และ เชิญสื่อร่วม
แบ่งปันข้อความ
ของคุณ

ข้อได้เปรียบ

คุณสามารถเขียน
ข้อความของคุณ
และออกแบบตรง
ตามที่คุณต้องการ
ให้ผู้อ่านสามารถดู
ข้อมูลได้

คุณอาจใช้โปรไฟล์
ผู้ฟังและผู้ชมของ
สถานีกำหนดเป้าหมาย
ผู้ชมของคุณได้

โฆษณาในพื้นที่การ
จราจรสูงสามารถ
เข้าถึงผู้ชมจำนวนมาก
ที่แตกต่างกัน

บริการโฆษณาเว็บ
ราคาถูกช่วยให้คุณ
เข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย
ของคุณได้อย่าง
รวดเร็ว

ข่าวสารจาก
สื่อมวลชนจะเพิ่ม
คุณค่าที่สำคัญใน
ข้อความของคุณ

ติดต่อเป็นการส่วนตัว
จะช่วยให้คุณ
ดึงดูดผู้ชมของคุณ

ข้อเสีย

โฆษณามักมีขนาด
ใหญ่อาจมีราคาแพง
และเข้าถึงผู้ชมได้
จำนวนจำกัด

ค่าใช้จ่ายในการ
ผลิตและเวลาออก
อากาศอาจมีราคา
แพง

เนื้อหาในข้อความ
และภาพของคุณ
จะถูกจำกัดเหลือ
ไม่กี่คำ

ผู้ใช้อาจไม่สนใจ
โฆษณาที่ค้นหา
เพื่อหาระเบิดหรือ
แบ่งเวลาไปดูอีเมล
บ่อยๆ

แม้แต่นักข่าวที่
ดีที่สุดแถลงข่าวไม่
รับประกันข่าวจาก
สื่อมวลชน

ปัญหาทางเทคนิค
หรือสภาพอากาศ
ไม่ดีอาจรบกวนการ
ทำงานของกิจกรรม
ของคุณ

สิ่งที่ฉันอาจ
ต้องการ

ไฟล์ภาพดิจิทัล
ขนาดของโฆษณา
รายการของสิ่งพิมพ์
เป้าหมาย

เสียงหรือบันทึก
วิดีโอดิจิทัล ความ
ยาวของโฆษณา
รายการการแสดงผล

ข้อความสั้น มีอานู
ภาพ ชื่อโฆษณา
แสดงเว็บไซต์ที่
เกี่ยวข้อง

รายชื่ออีเมลหรือฟีด
ข่าว สมาชิกรายการ
ค่าหลักที่ค้นหา

การเขียนข่าวล่วงหน้า
ติดตามข้อมูล
การติดต่อ รายชื่อผู้
ติดต่อสื่อ

สถานที่ วันที่
อุปกรณ์อาสาสมัคร
ที่จะดำเนินงาน

เกร็ดความรู้

พยายามเจรจา
ต่อรอง(ไม่หา
กำไร) ราคาหรือผล
ประโยชน์พิเศษ

ต้องการลดอัตรา
ลงหรือเวลาออก
อากาศฟรี ประกาศ
สำหรับบริการ
สาธารณะ

เชิญเชิญให้ดำเนิน
การเซ็นการ
โทรศัพท์หรือส่ง E -
mail

อย่าส่งอีเมลที่ไม่พึง
ประสงค์ ขอให้ผู้ใช้
สมัครรับเนื้อหา
ของคุณ

ตามด้วยการ
โทรศัพท์หรืออีเมล
ไปยังผู้รายงานข่าว
หรือสำนักข่าว

จัดตารางกิจกรรม
แต่เนิ่นๆของวัน
เพื่อที่จะได้ ลงข่าว
วันเดียวกัน

จะเริ่มต้น ที่ไหน
ดี

ดาวน์โหลดโฆษณา
สิ่งพิมพ์ได้ที่ www.rotary.org/humanityinmotion

การสั่งซื้อ Humanity
in Motion ที่ shop.rotary.org

เรียนรู้ที่จะปรับแต่ง
ป้ายโฆษณาที่ www.rotary.org/humanityinmotion/

ดาวน์โหลด โฆษณา
อินเทอร์เน็ตที่ www.rotary.org/humanityinmotion/

จัดซื้อ Effective
Public Relations:
คู่มือสำหรับสโมสรโร
ตารี ที่ shop.rotary.org

ส่งอีเมล pr@rotary.org
เพื่อเรียนรู้วิธี
สถานที่ สำหรับวัน
ครบรอบปีของโรตารี
23 กุมภาพันธ์

คิดไว้ให้โลกใบใหญ่ ทำได้ทั่วทุกถิ่นฐาน (THINK GLOBALLY, ACT LOCALLY)

ปรับแต่งรูปแบบการประชาสัมพันธ์ ของโรตารีให้เข้ากับชุมชนในโลกที่หลากหลาย แตกต่างกันทั้งภาษาและรูปแบบการสื่อสาร การปรับแต่งให้เข้ากับแต่ละท้องถิ่น จึงจำเป็นต่อการดึงดูดสมาชิกใหม่ และ หาทุนเพิ่ม วิธีการที่สโมสรฯ ภาครต่างๆ ทั่วโลกเริ่มต้นจากป้ายโฆษณาต้นแบบ และ ดัดแปลงรูปแบบให้เป็นของตัวเอง

จากด้านบน : ป้ายโฆษณาต้นฉบับ
รูปด้านซ้าย (อียิปต์)
เพิ่มรูปคนตัว (ไต้หวัน)
แปลข้อความ (เม็กซิโก)
เพิ่มการติดต่อในท้องถิ่น (ออสเตรเลีย)
เพิ่มเติมเนื้อหาขอชุมชน (อเมริกา)

หลายปีที่ผ่านมา, เว็บไซต์ธุรกิจ Forbs.com ยกย่องไนกี้ ที่อนุมัติเงิน 100 ล้านเหรียญสหรัฐ ให้การรับรองไทเกอร์ วูดส์ โดยกล่าวว่า “ไม่มีบริษัทใดใช้เสน่ห์ของรูปลักษณ์ที่ดูหมดจด, พังชัด, เสี่ยงหรือคมชัดโดยไม่มีที่ติ ของกอล์ฟ ให้เกิดประโยชน์โคตรมากไปกว่าไนกี้” แต่ปี 2009 เมื่อ ปัญหาชีวิตสมรสของ วูดส์ เป็นเรื่องอื้อฉาวที่ทำให้ภาพคนดีฝีมือกาของเขา มัวหมอง ซึ่งน่าจะทำไมถ้าได้อย่างงาม ในการนี้ไนกี้แบรนด์ก็โดนลากเข้าไป ในกับดักทรายเป็นร่วมกับเขาด้วย

แม้ว่า “เสียงวิพากษ์” ของไนกี้ดูเหมือนจะชวนเซด้วยแรงพายุพัดพาน อาจจะใช้เวลาไม่นาน ก่อนที่บริษัทจะอาศัยวางตำแหน่งโชคชะตาแนบชิดกับ คนดังอีกครั้ง

โชคยังดี ที่โรตารีแบรนด์ไม่ได้สร้างขึ้นบนเกาะเปราะบางของ โฆษกรับจ้าง มันยืนอยู่บนรากฐานที่มั่นคง – มีชื่อเสียงด้านบำเพ็ญประโยชน์ มนุษยธรรมและความสัมพันธ์ที่ตั่งขึ้นมานานด้วยจำนวนสมาชิกสโมสร กว่า 1.2 ล้านคน แต่เพราะโรตารีไม่เป็นที่รับรู้ทั่วโลกอย่างของไนกี้หรือ ไทเกอร์ วูดส์จึงไม่สามารถเว้นว่างที่จะพยายามสร้างแบรนด์

“ถ้าคุณไม่สร้างแบรนด์ด้วยฝีมือของคุณ ประชาชนทั่วไปจะสร้างให้คุณ” กรรมการบริหารโรตารีสากล จอห์น ที เบลาท์ แห่งสโมสรโรตารีชิคาโกโตโปแล คลิฟฟอร์ด เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา กล่าวว่า “เราต้องอยู่ในแถวหน้าของการสร้างแบรนด์ของเรา”

ยุทธศาสตร์การตลาดที่ระบุไว้ อัล ริส เห็นด้วย ”แบรนด์คือ ถ้อยคำและแนวความคิดที่เชื่อมโยงของพวกเขาที่อยู่ในใจของผู้บริโภค” ริสกับลูกสาวของเขา ลอรา เขียนหนังสือ 22 กฎไม่เปลี่ยนรูปของการสร้างแบรนด์ และหนังสืออื่น ๆ อีกสี่เล่มเกี่ยวกับการตลาด อธิบายว่า “การสร้าง

แบรนด์เป็นกระบวนการวางถ้อยคำเหล่านั้นในใจ เมื่อผู้ทำการตลาดกล่าวว่า “ผู้บริโภคเป็นเจ้าของแบรนด์”, ซึ่งก็เป็นความจริงอย่างที่สุด”

“โรตารีมีอัตลักษณ์น้อยหรือไม่มีเลยต่อผู้คนส่วนใหญ่ในโลกนี้ “รองประธานโรตารีสากล โทมัส เอ็ม ทอร์พินสัน แห่งสโมสรโรตารีเอเดน แพร์รี บูน มลรัฐมินเนโซตา ประเทศสหรัฐอเมริกา กล่าวว่า “เราอยากและต้องการให้ประชาชนทั่วไปเห็นชื่อและโลโกของเราเป็นประจำและเห็นมันในบริบทของการเข้าไป

ช่วยกัน สร้าง แบรนด์ วิธีการ ลงล้าภาวะ อัตลักษณ์วิฤกฤต

โดย พอล อิงเกิลแมน

ร่วมกับงานของเราด้านมนุษยธรรม สร้างความแตกต่าง การสร้างแบรนด์เกี่ยวกับอัตลักษณ์เชิงบวกที่โดนใจทันทีเมื่อมีคนเห็นชื่อและโลโกของเรา”

ถึงแม้ว่ากระบวนการสร้างแบรนด์ อาจฟังดูคล้ายแนวความคิดระดับสูงที่เหลืไว้ให้มีอาชีพที่เกี่ยวข้องกับสื่อและการตลาด ทอร์พินสันเน้นความเรียบง่ายของการสื่อสารและการเสริมข้อความของโรตารี “ในระดับสโมสรและภาค พวกเราทุกคนสามารถวางวงล้อโรตารีและชื่อโรตารีไว้ตรงกลางด้านหน้าของที่ประชุมโซเชียลโครงการและโปรแกรมต่างๆ บ่อยครั้งที่มีกิจกรรมต่างๆเช่นโรตารีแรกท์, อินเทอร์เน็ตแรกท์ เยาวชนแลกเปลี่ยนของโรตารีไรลา (รางวัลผู้นำเยาวชนของโรตารี) และโครงการมูลนิธิโรตารี เราแสดงชื่อและโลโกของเราไม่โดดเด่นสะดุดตา”

การสร้างแบรนด์เริ่มต้นได้ด้วยโรตารีเรียน เขากล่าวว่า “อย่าลืมที่จะประดับเข็มที่ปักเสื้อโรตารีของคุณ เราอยู่ในองค์กรที่น่าตื่นตาตื่นใจ ช่วย

พัฒนาภาพลักษณ์ แบรนด์โดยการใส่โลโกของเรา และผ่านทางคำพูด โรตารีเรียนสร้างความสัมพันธ์และรับใช้มนุษยชาติ”

เบลาท์ สะท้อนความเชื่อของทอร์พินสัน ในคุณค่าของความสัมพันธ์ในการรักษาแบรนด์โรตารี “เราสวมรองเท้าอยู่บนพื้นดินไปทั่วทุกมุมโลก องค์กรต่างๆเช่นมูลนิธิบิลล์และเมลินดา องค์กรอนามัยโลก และวิศวกรไร้พรมแดนมีความกระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมกับเราสักวัน เพราะพวกเขาเข้าใจว่าเราเป็นใคร เราเป็นอะไร และอะไรที่เราสามารถบรรลุได้”

ความสัมพันธ์ของโรตารีกับมหาวิทยาลัยนอร์ทเวสเทิร์นซึ่งตั้งอยู่ไม่ไกลจากจากสำนักงานใหญ่โรตารีสากล ในอีแวนส์ตัน อิลลินอยส์ ประเทศสหรัฐอเมริกา นำไปสู่การให้ความช่วยเหลือด้านการตลาดที่มีคุณค่าจาก คณะวารสารศาสตร์เมดิคอลสกูลของมหาวิทยาลัย นักศึกษากลุ่มหนึ่งระดับบัณฑิตศึกษา ศึกษาวิชาการตลาดแบบบูรณาการ ศึกษาประวัติศาสตร์ของโรตารี และหลังจากการวิเคราะห์อย่างรอบคอบแล้ว พวกเขาระบุขั้นตอนที่ควรจะใช้เวลาในการสร้างความเข้มแข็ง

ให้แบรนด์โรตารีในอนาคต

โรตารีเผชิญหน้า”ความท้าทายที่น่าสนใจ” ศาสตราจารย์พอล หวัง กล่าวว่า “เป็นกรณีคลาสสิก ที่ต้องปกป้องและรักษา

ภาค 3220 ให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมทันทีทันใด ตามที่ระวินดริน
โรแทเรียนมีบทบาทสำคัญในความพยายามกู้คืนเพิ่มแบรนด์ให้โรตารี

“เราโรแทเรียนรู้ว่าเราต้องทำสิ่งที่จับต้องได้” ระวินดรินระลึกถึง
“เราตัดสินใจว่าเราจะสร้างโรงเรียนที่มีคุณภาพสูงเพื่อทดแทนบางส่วนของที่ถูก
ทำลาย ในเวลาเพียง 36 เดือนเราสร้างเสร็จ 20 โรงเรียน มีค่าใช้จ่าย 12 ล้าน
เหรียญสหรัฐ เราสามารถทำให้เด็ก 15,000 คนกลับไปโรงเรียนที่ดีกว่าเดิม”

โรแทเรียนได้รับการสนับสนุนเงินจากธนาคารซึ่งบริจาคให้ 1 ล้าน
เหรียญและจ่ายค่าโฆษณาเต็มหน้าหนังสือพิมพ์ ประกาศการเปิดตัวโรงเรียน
ผ่านโครงการปลูกโรงเรียนต้นขึ้นอีกครั้ง ระวินดรินกล่าวว่า “เวลาที่โรงเรียน
ใหม่ทำเปิดพิธีแต่ละครั้ง เรามีการโฆษณาทั่วประเทศเต็มหน้า ไม่เพียงแต่ให้
รายละเอียดของโรงเรียน แต่ยังประกาศอย่างภาคภูมิใจ “โรแทเรียนรักษา
สัญญาของพวกเขา”

นั่นคือคำแถลงที่องค์กรพัฒนาเอกชน ส่วนใหญ่(เอ็นจีโอ)ไม่
สามารถทำได้ ระวินดริน กล่าว “องค์กรพัฒนาเอกชนจากทั่วโลกทำสัญญา
จำนวนมากและได้ทำไปหลายโครงการ เพียงแต่หยาบย่นให้เต็มไม้เต็มมือ โรตา
รีส่งมอบและกระจายชื่อเสียงของตน เมื่อรัฐบาลหมดค่า ก็ประชุมผู้บริจาค
ต่างๆประเมินความก้าวหน้าของโครงการที่ดำเนินการโดยองค์กรพัฒนา
เอกชนเหล่านี้ พวกเขาเชิญโรตารีมาเพื่อให้คำแนะนำและอธิบายถึงวิธี
การดำเนินการโครงการขนาดใหญ่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า

ระวินดรินเรียกร้องให้สโมสรโรตารีคิดใหญ่ในการวางแผนโครงการ
ของพวกเขา “เมื่อเราทำโครงการที่มีขนาดเล็กและแยกส่วนซึ่งพวกเขาไม่
ปล่อยให้ผลกระทบมากพอที่จะผนึกความแข็งแกร่งในชีวิตของชุมชน” เขา
กล่าว “มันเป็นการดียิ่งสำหรับสโมสรที่จะรวมพลังและทำโครงการเชิงรูป
ธรรม แต่ละเมืองควรมีโครงการเรื่องอย่างน้อยหนึ่งเรื่องสำหรับชุมชน
ของตน”

ความคิดเห็นของเขาเกี่ยวกับความสำคัญของการเน้นความสำเร็จ
ของโรตารีเน้นความจำเป็นสำหรับโรแทเรียนในการรับผิดชอบต่อ
การทำงานที่พวกเขาทำ ถึงแม้ว่าการถ่อมตัวอาจดูเหมือนตรงไปตรงมา
ดี ทำแต่เพียงจุดเล็กน้อยให้องค์กรเท่ากับทำให้ทั้งหมด

เทอร์ฟีนสันเห็นด้วย: “เราไม่สามารถนั่งเฉยๆได้อีกต่อไปและ
สรุปเอาว่าผลงานที่ดีของเราคงจะเห็นเอง” การสร้างแบรนด์เริ่มต้น
ด้วยบุคคล ที่เขาอธิบายออกไปและความสำเร็จนั้นนำไปสู่การเพิ่มขึ้นของ
สมาชิกและในที่สุดเพื่อเพิ่มเติมผลงานดีๆ

ระวินดริน กล่าวว่า “เราทุกคนยอมรับว่าโลกโรตารีต้องแสดงถึง
การบำเพ็ญประโยชน์ด้านมนุษยธรรม แต่การที่จะประสบความสำเร็จซึ่งเรา
ต้องการให้โลกรับรู้ว่าเป็นองค์กรชั้นนำเพื่อบำเพ็ญประโยชน์ที่โดดเด่น
ด้านมนุษยธรรม

โรแทเรียนและสโมสรสามารถช่วยสร้างแบรนด์โรตารีด้วยการใช้ทรัพยากร
บนเว็บไซต์ โรตารีสากล แผนกประชาสัมพันธ์มีสื่อหลากหลาย
ส่งเสริมให้ดาวน์โหลดได้ โรแทเรียนสามารถเข้าถึงประกาศบริการสาธารณะ
ทางโทรทัศน์ วิทยุ สิ่งพิมพ์ อินเทอร์เน็ต และสื่อกลางแจ้ง เช่น ป้ายโฆษณา
เป็นส่วนหนึ่งของการรณรงค์ภาพลักษณ์ของโรตารีทั่วโลก Humanity in
Motion เข้าเยี่ยมชม www.rotary.org/humanityinmotion.

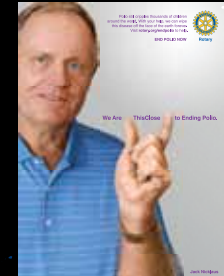
สมาชิกภาพหลัก ในขณะที่ดึงดูดคนหนุ่มสาวมาเข้าองค์กร”

นักศึกษาคณะหนึ่งของหวัง เคลซี ฮอริน ส่งเสียงเตือน: “โรตารีเป็น
แบรนด์ที่แข็งแกร่งอย่างปฏิเสธไม่ได้ แต่สิ่งที่มีความหมายต่อโรแทเรียน และ
สิ่งที่มีนัยมีความหมายต่อประชาชนทั่วไป ดูเหมือนจะเป็นสองสิ่งที่แตกต่างกัน
มาก โรตารีเกือบจะมีสองแบรนด์ -- หนึ่งสำหรับผู้ที่มีความสัมพันธ์กับองค์กร
และอีกหนึ่งสำหรับคนที่ไม่มี เหตุนี้กระมังที่ทำให้แบรนด์โดยรวมของโรตารี
ไม่เป็นที่สะดุดตา”

นักศึกษาคณะอื่น สเตซี ลินน์ เปตเค็ก ซีไปยัง “รากแก่นและ
มันคง” ของโรตารีและตั้งข้อสังเกตว่า แม้ว่าองค์กรก่อตั้งขึ้นในเวทีทางธุรกิจ
องค์กรจะอยู่ได้อย่างยั่งยืนโดยงานการกุศล “เครือข่ายความหลากหลายของ
สโมสรโรตารีช่วยให้สามารถ ทำการเปลี่ยนแปลงด้านมนุษยธรรมและการ
ปรับปรุงทั้งในระดับโลกและท้องถิ่น” เธอกล่าว

โครงการนอร์ธเวสเทิร์น มุ่งเน้นเป็นหลักในวาระการตลาดของโรตา
รีในอเมริกาเหนือ บนเวทีนานาชาติอาจจะมีคนไม่เข้าใจความท้าทายการสร้าง
แบรนด์ โรตารีดีกว่าเหรียญโรตารีสากล เค อาร์ ระวินดริน แห่งสโมสรโรตา
รีโคลัมโบ เวสต์เทอร์นโปรวินซ์ ประเทศศรีลังกา หกปีที่ผ่านมามีประเทศ
ของเขาถูกทำลายโดยคลื่นสึนามิที่ฆ่าประมาณ 40,000 คน สมาชิกสโมสรใน

โรแทเรียนและสโมสรสามารถช่วยสร้างแบรนด์โรตารีด้วยการใช้ทรัพยากร
บนเว็บไซต์ โรตารีสากล แผนกประชาสัมพันธ์มีสื่อหลากหลายส่งเสริม
ให้ดาวน์โหลดได้ โรแทเรียนสามารถเข้าถึงประกาศบริการสาธารณะทาง
โทรทัศน์ วิทยุ สิ่งพิมพ์ อินเทอร์เน็ต และสื่อกลางแจ้ง เช่น ป้ายโฆษณาเป็น
ส่วนหนึ่งของการรณรงค์ภาพลักษณ์ของโรตารีทั่วโลก Humanity in Mo-
tion เข้าเยี่ยมชม www.rotary.org/humanityinmotion

พลังแห่งดวงดาว จบป्लीโอด้วย ความช่วยเหลือ คนละนิด จากเพื่อนของเรา

การรณรงค์ของ โรตารีสากล “เราเหลือ โปลิโออีกแค่นี้” เป็นการรวมภาพและเสียงระดับภูมิภาค ประกาศบริการสาธารณะ (PSAs) ที่เผยแพร่ไปสู่ชุมชนทั่วโลก ภาพบุคคลทั้งในและต่างประเทศร่วมเป็นอาสาสมัครที่มีภาพและเสียง รวมถึงผู้รอดชีวิต จากโรคโปลิโอแปดคน และสี่คนดังจากประเทศที่ยังมีเชื้อโรคโปลิโอ

(1) คาลวิน บอเรน
เกิด : เซนต์มาร์ติน พาริช หลุยเซียนา ประเทศสหรัฐอเมริกา คนขี่ม้าแข่งอาชีพ และผู้ชนะเคนทักกี ดาบี สามครั้ง

(2) แจ็ค นิคโลส
เกิด : โคลัมบัส โอไฮโอ ประเทศสหรัฐอเมริกา นักกอล์ฟมืออาชีพ ผู้รอดชีวิตและโปลิโอ

(3) พระราชินีนูร์ แห่งจอร์แดน
เกิด : วอชิงตัน ดี.ซี. และมนุษยธรรม สนับสนุนสันติภาพ

(4) มาร์วิน แฮมริช
เกิด : นิวยอร์ก ซิตี้ รางวัล ผู้ชนะนักประพันธ์ และวาทยกร

(5) ชิกกี มาร์เลย์
เกิด : คิงส์ตัน ประเทศจาเมกา นักร้อง, นักแต่งเพลง นักดนตรี, นักมนุษยธรรม

(6) อิชาบิล ออลเลนตี
เกิด : ลิมา ประเทศเปรู ผู้แต่งและนักมนุษยธรรม

(7) เจน กู๊ดอล
เกิด : กรุงลอนดอน นักสอนศาสนาและนักมนุษยธรรม

(8) เอ็ดดี้ เมิร์กซ์
เกิด : มินเชล ไคซิกเจม ประเทศเบลเยียม นักปั่นจักรยานมืออาชีพ และแชมป์แข่งรถ

(9) ซินาบ อาบิน
เกิด : อาบิตัน ประเทศโคตดิวัวร์ นักร้องเพลงป๊อปและทูตสันถวไมตรีองค์การยูนิเซฟ

(10) แองเจลิค คิดโจ

เกิด : อยุธยา ประเทศเบนิ
นักร้อง และผู้ชนะรางวัลแกรมมี

(11) นวนควอ คานู

เกิด : โอเวอร์รี ประเทศไนจีเรีย
นักฟุตบอลอาชีพ

(12) แดน มารายา โฮส

เกิด : บูดู ประเทศไนจีเรีย
นักดนตรีพื้นบ้าน และทูตของ
โรตารีจัดโรคโปลิโอ ในประเทศ
ไนจีเรีย

(13) สตาฟ เบนดา บิลิลี

เกิด : กินชาซา
สาธารณรัฐประชาธิปไตย คองโก
กลุ่มแปดอดีตนักแสดงดนตรีถนน
และ เป็นผู้รอดชีวิตจากโรคโปลิโอ
ห้าคน

(14) พระสังฆราช เกียรติคุณ เดสมอนด์ ตูตู

เกิด : เคิร์กสตรอป
ประเทศแอฟริกาใต้
ผู้รับเกียรติ รางวัลโนเบลสันติภาพ
และเป็นผู้รอดชีวิตโปลิโอ

(15) ฮานี ซาลามา

เกิด : ไคโร
ผู้แสดงนำฝ่ายชาย

(16) อิทซิค เฟิร์ลแมน

เกิด : เทล อาวิฟ
นักไวโอลินและ
ผู้รอดชีวิตโปลิโอ

(17) มัลลิกา ชีราวัต

เกิด : โรห์ตัก ประเทศอินเดีย
นักแสดงและนางแบบ

(18) อมิตาบห์ บาขจัน

เกิด : อัลลาฮาบาด
ประเทศอินเดีย
นักแสดงและผู้ชนะรางวัล
ภาพยนตร์แห่งชาติ

(19) เจินหลง

เกิด : ย่องกง
สตั้นท์แมน นักแสดง
ผู้อำนวยการ

(20) ซือจิ้นคัง

เกิด : กรุงโซล ประเทศเกาหลี
นักเต้นรำ และ นักเต้นหลัก คณะ
บัลเล่ต์แห่งเมืองสตูลท์การ์ท

หากต้องการเรียนรู้วิธีการสร้าง
PSA ใช้คนดังในพื้นที่ของคุณ
โปรดเยี่ยมชม www.rotary.org
[humanityinmotion /](http://humanityinmotion/)

Rotary in Action

District 3330 R.I.

สโมสรโรตารีสำโรง

วันอาทิตย์ที่ 9 มกราคม 2554

สโมสรโรตารีสำโรง ร่วมกับ สโมสรอินเตอร์แรคทีฟโรงเรียนคลองกระทุ่มราษฎร์อุทิศ และคณะครู นักเรียน จัดรถประชาสัมพันธ์ ที่มีสัญลักษณ์โรตารีสากล และจัดขบวนพาเลซโดยนักเรียน และสมาชิกอินเตอร์แรคทีฟโรงเรียนคลองกระทุ่มราษฎร์อุทิศ เข้าร่วมงานประจำปีพิธีแห่ทองคำเจ้าพ่อท้าว ที่เป็นที่สักการะของชนชาวสำโรงจังหวัดสมุทรปราการ โดยในงานนี้มีผู้ว่าราชการจังหวัด สมุทรปราการ เป็นประธาน และมีประชาชนผู้เลื่อมใสจากทั่วทุกทิศเข้าร่วมขบวนจำนวนหลายพันคน

สโมสรโรตารีพระประแดง

พิธีลงนามสโมสรคู่มิตร ระหว่าง สโมสรโรตารี Titiwangsa District 3300

และ สโมสรโรตารี Phrapradang District 3330

ในการประชุม BKK 2010 Rotary Institute

ณ New Imperial Queenspark Hotel สุขุมวิท 22

พฤศจิกายน 2553.

District 3340 R.I.

“น้ำสะอาดเพื่อเยาวชน น้ำคือชีวิต สร้างสุขภาพชุมชนที่ดีกว่า”

โครงการของ สโมสรโรตารีอูบล
ภาค ๓๓๔๐ ซึ่งเป็นโครงการมอบเครื่องกรองน้ำ
โครงการมอบรถดับเพลิง โครงการหน่วยแพทย์
เคลื่อนที่

โดยเครื่องกรองน้ำ ดำเนินการระหว่าง
วันที่ ๓-๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ มอบให้ ๓ โรงเรียน
ในจังหวัดอำนาจเจริญ และ ๘ โรงเรียนในจังหวัด
อุบลราชธานี โดยการสนับสนุนจากมูลนิธิโรตารี
สากล/ สโมสรโรตารีคลองเตย /สโมสรโรตารีโค
การักษ์/ สโมสรโรตารีร็อคเดล ซิตี้/ สโมสรโรตา
รีเซนต์จอร์จ เซ็นทรัล /สโมสรโรตารีเวอรูวส์/
สโมสรโรตารีเฮริสทิวิลล์ และภาค ๙๗๕๐ ประเทศ
ออสเตรเลีย

ในโครงการชื่อ “น้ำสะอาดเพื่อ
เยาวชน น้ำคือชีวิต สร้างสุขภาพชุมชนที่
ดีกว่า”

District 3350 R.I.

๘๐ ปี โรตารีไทย สานสายใยข้ามทวีป

งานฉลองการประชุมใหญ่โรตารีไทย จะจัดในรูปแบบย้อนยุค ๘๐ ปี โรตารีไทย สโมสรของท่านก่อตั้ง ในปี พ.ศ.ใด ก็ขอให้แต่งกายตามยุคสมัยนั้นๆ วอคนศรีในงานจะเป็นวงดนตรีย้อนยุค เก้าอี้สุดเก๋ที่จะหาได้ ทั้งเพลงไทยสากล และเพลงสากลเพื่อรำลึกถึงอดีต

ขอเชิญมาร่วมย้อนอดีต เปิดปูมประวัติสโมสรของท่านก้าวเดินขึ้นมาในช่วงทศวรรษใด รากฐานของท่านเป็นมาอย่างไร บุคคลสมัยนั้นเขาเป็นอยู่ ต่างกายกันอย่างไร ลองมานำเสนอให้เพื่อนๆ ได้สัมผัสกันว่า ต้นตระกูลโรตารีของท่านมีความเป็นมาอย่างไร จึงสืบต่อกันมาได้ถึง ๘๐ ปี ในวันนี้ ที่สำคัญท่านได้ “สานสายใยข้ามทวีป” กับคู่มือตราประทับของท่านอย่างรีบเร่ง ของขวัญเรามาร่วมงาน ตลอดงานภาค เก้าๆ ภาพยนตร์ วีดีโอ ภาพถ่ายเก่าๆที่มีนำมาเสนอในรูปแบบของ Review หรือ Installation Art หรือวิธีการอื่นๆ

- กลุ่มสโมสรที่นำเสนองาน “ปูมประวัติ ต้นตระกูลโรตารี” ได้ดีที่สุด
- สโมสรที่มีคู่มือตราประทับประเทศมาร่วมงานมากที่สุด
- สโมสรที่ร้องเพลงหมู่ เพลงประจำปีได้ดีที่สุด
- ครบรอบหัวโรตารี ที่ร้องเพลงหมู่ เพลงประจำปีได้ดีที่สุด
- ผู้ที่แต่งกายเข้ากับยุคสมัยได้ดีที่สุด

คือ เป้าหมายของงานฉลองการประชุมใหญ่โรตารีไทย คณะกรรมการจะจัดเตรียมรางวัลที่มีคุณค่าประทับใจ เตรียมมอบให้ท่าน เป็นการแสดงความขอบคุณที่ร่วมกันหล่อค้ำนำโรตารีไทยมาถึง ๘๐ ปี ในวันนี้

ภาค 3350 โรตารีสากล
ขอเชิญร่วมการประชุมใหญ่ประจำปี 2554
2011 District Conference

**๘๐ ปี
โรตารีไทย
สานสายใยข้ามทวีป**

ประชุมสร้างสรรค์ สานสัมพันธ์โลก
วันที่ 12-13 มีนาคม 2554 ณ โรงแรมดุสิตธานี พัทยา

ผู้ว่าการภาครับเลือกภาค 3350 ปี 2013-14
อน.ประวิทย์ และ โรตารีแอนน์ จันทนา โรจน์ขจร
นากาลัย
สมาชิกก่อตั้ง สโมสรโรตารีสวนหลวง ปี 2531
ปัจจุบัน กรรมการ บริษัทไทยธานีเคมิคอล จำกัด
และ บริษัทไทยมัลติเพล็กซ์ จำกัด

สโมสรโรตารี กรุงเทพ-รัชดา

สโมสรโรตารี แห่งใหม่ใน กำพูชา

District 3360 R.I.

“พบกันที่ นครลำปาง”

การประชุมใหญ่ประจำปี 2011 ภาค 3360 โรตารีสากล
ในวันเสาร์ที่ 19 – อาทิตย์ที่ 20 มีนาคม 2554
ณ โรงแรมลำปางเวียงทอง จังหวัดลำปาง

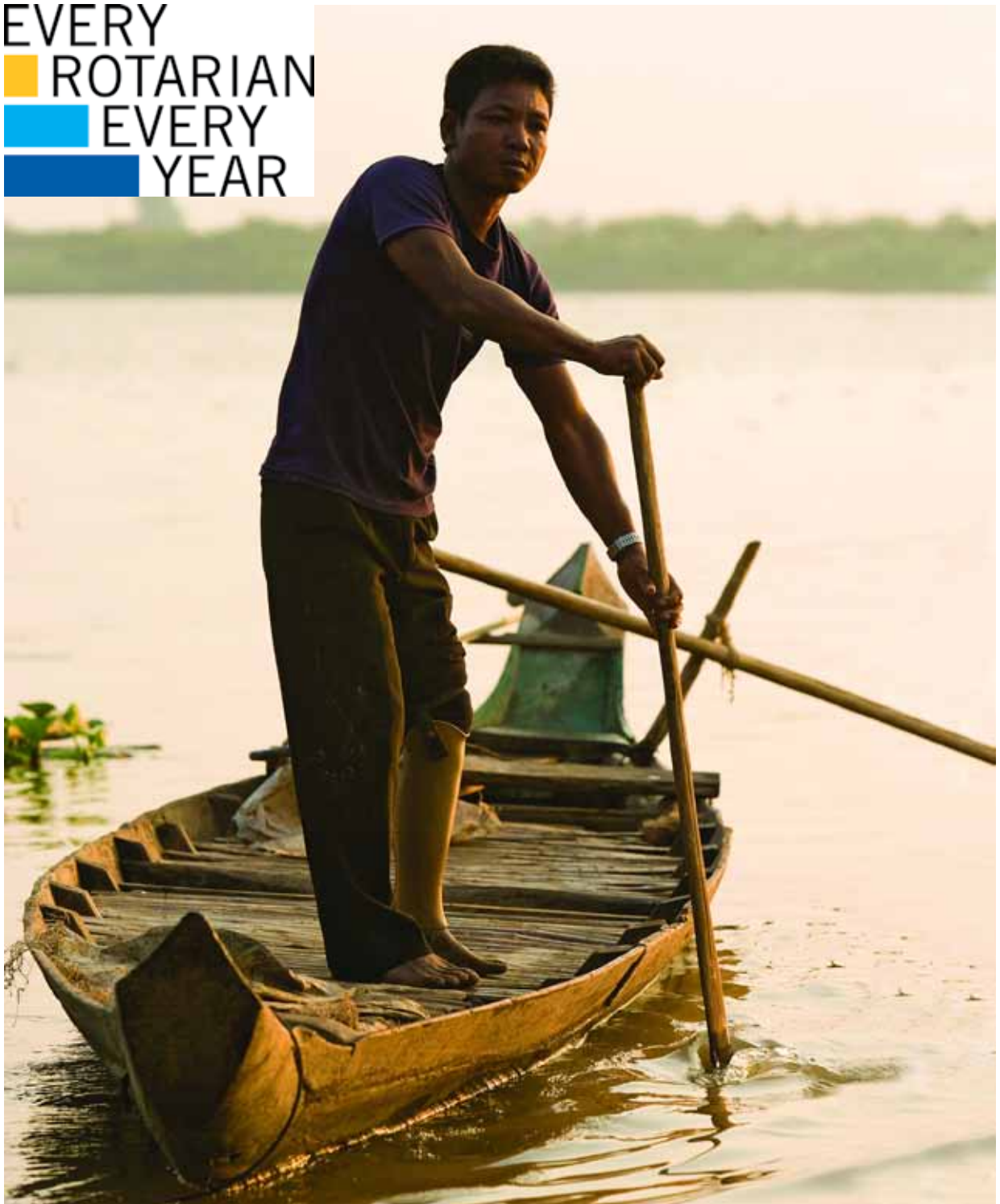
คณะกรรมการจัดงานขอเรียนเชิญทุกท่านรวมถึงคู่ครอง เข้าร่วมการประชุมในครั้งนี้ซึ่งท่านจะได้มีโอกาสพบปะแลกเปลี่ยนมิตรภาพ ฟังคำอภิปรายจากวิทยากรที่จะให้แรงบันดาลใจแก่ท่าน ชื่นชมกับผลงานบำเพ็ญประโยชน์ที่ประสบความสำเร็จของทุกสโมสร รับทราบมติที่สำคัญของภาค ตลอดจนได้รับฟังสุนทรพจน์จากผู้แทนประธานโรตารีสากล PDG. Chetan Aggarwal ชาวอินเดีย และจากอดีตประธานโรตารีสากลฯ พณฯ ทัชชัย รัตตกุล ที่ให้เกียรติเข้าร่วมงานในครั้งนี้

รายการพิเศษนอกจากงานเลี้ยง “ราตรีแห่งความสำเร็จและภาคภูมิใจ” ที่จะมีอาหาร ดนตรี การแสดงตลอดค่ำคืนและการจับฉลากรางวัลมากมายแล้ว ในปีนี้เรายังจัดให้มีกิจกรรมพิเศษ นั่งรถม้าชมเมืองหรือวาดเซรามิกด้วยตัวท่านเองกลับไปเป็นที่ระลึก รายการทัวร์สำหรับคู่ครองและผู้ปกครองนักเรียนแลกเปลี่ยน (YE) และของที่ระลึกพิเศษสำหรับโรแทเรียน ที่เข้าประชุมใหญ่ประจำปีของภาค “เป็นครั้งแรก” เพียงท่านลงทะเบียนล่วงหน้า ท่านละ 1,000 บาท YE ท่านละ 700 บาท ภายในวันที่ 9 มีนาคม 2554 (หลังจากนั้นค่าลงทะเบียนท่านละ 1,200 บาท และ YE 900 บาท)

PR.Grant ของภาค 3360 R.I.
สำหรับโครงการ “End Polio Now”

EVERY
ROTARIAN
EVERY
YEAR

“ทำดีที่เขมร”

ความช่วยเหลือต่อผู้พิการชาวเขมร จากการ
ตกเป็นเหยื่อของการเหยียบกับระเบิด ให้สามารถดำรง
ชีวิตอยู่ได้ เป็นส่วนหนึ่งของความช่วยเหลือจาก

“โครงการทุนสมทบ ของ มูลนิธิโรตารี”

